

KRISTUS—ATSKLEISTA

DIEVO PASLAPTIS

Dėkoju, Broli Nevilli. Telaimina tave Viešpats. Dar pastovėkite, kol būsime nulenkę galvas maldai.

² Maloningas Dangiškasis Tėve, mes vėl kreipiamės į Tave šį rytą dėl gailestingumo ir Šventosios Dvasios vadovavimo šiandien, prašvitus šiai dienai, kad susitikume šryt ir mokytume Tavojo Žodžio ir kad mes žinotume, kaip gyventi šią dieną, ir koks dienos, kurią gyvename, laikas. Mes prašome Tavo švento vadovavimo mūsų mintims, mūsų širdims šiandien, kad Tu mus nukreiptumei prie kiekvieno Žodžio, kurį mums reikia pažinti; kad Tu atvertumei, išlaisvintumei mūsų burnas, taip pat ir širdis, kad priimtume tai, ką Tu mums kalbėsi ir užvertumei mūsų burnas tam, kas nėra teisu, suprasdami, jog tik Tu vienintelis gali atskleisti Dievo Žodį.

³ O dabar, kai turiu palikti šią bažnytelę ir vykti į kitus pasaulio kraštus, aš pavedu juos Tau, Viešpatie. Kurie, jie yra dalis mano širdies, tiesą sakant. Jie Tau buvo pagimdyti Dvasia ir Tiesos Žodžiu. Ir aš meldžiu, kad Tu palaimintumei juos, Viešpatie, ir laikytumei juos tvirtai sujungtus Kristaus meilės saitais.

⁴ Palaiminki mūsų brangų mylimą pastorių, ganytoją. Mes meldžiame, kad Tu pateptumei jį Šventąja Tavo Žodžio Dvasia ir atvertumei jiems, ir pamaitintumei kaimenę.

⁵ O kartą, visai neseniai, kai Tu parodei regėjimą apie šią mažą Maldyklėlę, apie saugomą Maistą, kad ateis laikas, kai viso to prireiks. Kai mes matėme Brolių Sothmanną ir Brolių Woodsą, pasirengusius vykti į kitą šalį. . . Tačiau Tu pasakei: “Laikykite šį Maistą čia iki tam tikro laiko”. Viešpatie, aš nuolankiai stengiausi taip daryti.

⁶ O dabar, šį rytą, šioje pamokoje, apie kurią mąstėme, aš meldžiu, kad Tu visa Tai atidengtumei, Viešpatie, kad parodytumei esąs Dievas ir kad šitai yra Tavasis Žodis, ir Tavoji Tiesa. Suteiki tai, Viešpatie, kad žmonės tuo maitintųsi ir įmistų, kaip ir anksčiau, Dievo malonėje, kad jie pamatytų, jog tai didžiulis Dievo gailestingumas mums šią dieną. Palaiminki visus, esančius čia, ir tuos, kurie norėtų čia būti, Tėve. Ir būki Tu pašlovintas, nes mes to prašome Jėzaus Vardu. Amen.

Dabar tepalaimina Viešpats visus ir kiekvieną iš jūsų.

⁷ Ir aš manau, jog prieš pradėdami, mes čia turime mažą kūdikį, Collinsą. Prieš kelias minutes susitikau tėvą ir—ir jis

norėjo pašvęsti savo kūdikėlį. Mes norime tai padaryti dabar, jei Brolis ar Sesuo Collins, vienas kuris nors, atneš mažylį į priekį, kad galėtume pravesti pašventimo tarnavimą šiam mažam bičiuliui.

⁸ Išvykdami, jūs žinote, na, tai kelia . . . nes tai ištikimi nariai ar . . . Kristaus Kūno. Jūs pastebite, aš niekada nepasakiau “Maldyklos”. “Kristaus kūno nariai” . . . štai šio kūno, Jo Kūno dalis.

⁹ Ir štai jie atsinešė čia mažutėlį, kurį nori pašvęsti. Ir—ir tai visuomet tokia užduotis, kurios, manau, mano—mano žmona pavydi,—palaikyti tuos kūdikius. M—hm. Ir, Broli Nevilli, prašau, gal ateitumei į priekį.

¹⁰ Koks tavo vardas, broli? [Tėvas sako: “Clydas”—Red.] Tai Brolis ir Sesuo Clyde Collinsai, jis yra šio mūsų brangaus brolio, gerbiamojo Wilburo Collinso brolis. Matau, kad Collinsų šeima išaugo, šis labai mielas mažylis.

¹¹ Kokio jis amžiaus, Sese Collins? [Motina sako: “Beveik keturių mėnesių”—Red.] Beveik keturių mėnesių. Ir koks gi jo vardas? [“Markas Davidas Collinsas”.] Markas Davidas. Tai labai puikus vardas. Jis atrodo labai puikus berniukas. Sakysčiau, jis gana nemažas.

¹² Na aš žinau, kad motinos, esančios čia, gali įvertinti šį mažylį. Argi ne lėlytė? [Brolis Branhamas iškelia Marką Davidą tikintiesiems—Red.]

Gera, dabar nulenkime galvas.

¹³ Dangiškasis Tėve, šie jauni tėvai atėjo su šiuo mažu, brangiu žmogiškojo kūno gumulėliu, kuris buvo dovanotas jų santuokai, atiduotas į jų rankas, kad būtų išsaugotas Viešpačiui Dievui. Jie pagarbiai atnešė čia mažąjį Marką Davidą pašvęsti Visagaliui, Kuris dovanojo šį brangų berniuką, sveiką ir gražų berniuką, kad jie rūpintųsi, augintų Dievo garbei.

¹⁴ Viešpatie, palaimink tėvą ir motiną. Tegu jų namuose statinaitė neištuštėja, o ašotis neišsenka. Tegu tėvas būna sveikas ir galintis, Viešpatie, dirbti, ir uždirbti duoną mažyliui; tegu motina būna sveika ir galinti gaminti valgi; ir tegu jų širdys pasiruošia, Viešpatie, mokyti mažylį, auginti jį Dievo pamokymais. Suteiki tai, Viešpatie.

¹⁵ Taigi iš jų rankų į savąias imu šį mielą vaikelį, mažąjį Marką Davidą. Ir drauge su bažnyčios vyresniuoju perduodu jį Tau Jėzaus Kristaus Vardu tarnavimo gyvenimui. Suteiki tai, Viešpatie. Būk pašlovintas jo gyvenimu. Tegu jis gyvena ilgą gyvenimą, netgi iki Viešpaties Jėzaus Atėjimo, jei Tau tai patiks. Ir, jei taip, teneša jis Viešpaties Dievo Žinią būsimai kartai. Suteiki tai. Tebūnie jis sveikas, laimingas ir tegu jo širdis visuomet būna linkusi daryti tai, kas teisinga Dievo akyse. Jėzaus Kristaus Vardu mes pašvenčiame šį vaiką Tau. Amen.

16 Telaimina jus Dievas. Telaimina Dievas jus, Sese Collins, ir ši puikų berniuką, ir jus, Broli Collinsai. Tebūna Dievas su jumis.

“Atveskite juos”, visi kartu.

Atveskite juos, atveskite juos
Atveskite juos iš nuodėmės laukų;
Atveskite juos, atveskite juos,
Atveskite mažuosius pas Jėzų.

17 Man tai patinka. Suprantate, atveskite juos pas Kristų prieš velniui pasinaudojant proga. Jie jau perduoti Jam tarnavimo gyvenimui.

18 Gal žino kas nors, ar Dauchų šeima, kas nors iš jų, šiandien atvyko ar ne, Sesuo Dauch? Broli Brownai, ar esate čia, Broli Brownai? Taip, džiaugiuosi. Ir . . . Broli Dauchas dar su mumis? Puiku! [Broli Tomas Brownas praneša apie Brolio Williamo Daucho sveikatą—Red.] Broli Dauchas vos mūsų nepaliko. Suprantate, mes negalime kalbėti pernelyg daug ar prašyti pernelyg daug, jau prabėgo dvidešimt vieneri metai nuo to laiko, kurį, kaip jam sakė Dievas, jis nugyvens. Tai įprasta gyvenimo trukmė, prabėgo tas laikas, kurį, kaip jam sakė Dievas, jis nugyvens.

19 Bet neseniai ryte mums paskambino, kad jis—jis miršta ir mes išskubėjome tenai. Ir Viešpats Dievas tikrai jam buvo geras, pasigailėjo jo. Tiesiog, aš manau, kad jis—jis pasirengęs ir tik laukia Viešpaties Atėjimo. Bet, jūs žinote, mes visi laikomės vienas kito. Mes tiesiog. . . Senolis yra man kaip—kaip tėtis.

20 Aš prisimenu jį sėdintį čia, senojoje Maldykloje, senojoje dalyje, kai jis. . . nušvito Šviesa to vandens krikšto Jėzaus Kristaus Vardu metu, kaip tik iš ten jis išėjo. Aštuoniasdešimt septynerių ar aštuoniasdešimt aštuonerių metų, su lazda, atėjo tenai ir pasakė: “Aš noriu iškart eiti ir pasikrikštyti”. Kažkas nuėjo ir atnešė jam drabužius. Jis nebegalėjo laukti kito karto; jis turėjo eiti iškart, iškart. Taigi man—man tai patinka.

21 Neseniai jis pasakė, aš kalbėjausi su juo; jis pasakė: “Ar jūs manote, Broli Branhamai, kad dabar man viskas gerai?”

22 Aš tariau: “Ar kada norsėjote pas gydytoją pasitikrinti?”

Jis tarė: “Taip, pone”.

23 Aš pasakiau: “Gydytojas įsikiša į ausis stetoskopa, prideda prie jūsų širdies, kad sužinotų, ar teisingai plaka jūsų širdis; ir daro elektrokardiogramą, ir matuoja kraujo spaudimą, daro šlapimo tyrimą, ir taip toliau, ištiria, kad sužinotų jūsų fizinę būklę. Na jis daro šitaip: žiūri į kortelę, kur įvairių sričių specialistai surašo: ‘Jei yra *šitaip*, tuomet negerai.’”

24 Ir aš pasakiau: “Na vienintelis stetoskopas, kurį aš turiu—tai Bibliją, suprantate, sielai”. Ir tęsiau: “Aš jus patikrinsiu”. Tariau: “Švento Jono 5:24 pasakyta: ‘Kas Mano Žodžių klauso.’” Aš pasakiau: “Tai nėra tik sėdėjimas ir To klausymas. Tai To

priėmimas, suprantate, To priėmimas; tu tiki Tuo. Kažkas tavo viduje sako, jog Tai teisinga. Tu priėmei Tai, tu patikėjai Tuo, Tai tavo. ‘Kas klauso’,—Tai jau tavo,—‘Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris atsiuntė Mane’. Jūs tikite tuo?”

Jis tarė: “Tikiu”.

²⁵ Aš pasakiau: “Tuomet aš sakau jums, ką pasakė Vyriausias Gydytojas: ‘Tas iš mirties yra perėjęs į Gyvenimą ir nebeina į pasmerkimą ar teismą.’” Aš tariu: “Kiek man žinoma, pagal Knygas, jūs išlaikėte egzaminą”.

²⁶ Tas senas žmogus, beveik šimto metų, visiškai nebuvo bažnyčios lankytojas; tačiau vos pirmą kartą nušvitus tai Šviesai jo kelyje, jis priėmė Tai. Matote, tenai guli ta paskirtoji sėkla. Mhm. Taip, pone. Matote, kai tik Šviesa paliečia, tai iškart atgyja.

²⁷ Na aš suprantu, jog šiandien karšta ir man gana nelengva sukviesti jus, žmonės, tarnavimui, kur jūs sėdite šitaip susispaudę. Tačiau, vis dėlto, aš—aš pamaniau, Dievo malone, kad prieš jus visus palikdamas, pravesiu dar vieną tarnavimą; tikiuosi, jog palieku jus trumpam.

²⁸ Ir rytoj vakare turiu vykti į Čikagą, pradėsiu trečiadienį. Maniau, kad nuvyksiu ten šiek tiek anksčiau, jei bus įmanoma, ir truputį pailsėsiu prieš pradėdamas tarnavimų ciklą. Ir, manau, kad jie turi. . . Štai, štai čia pamačiau. Tas—tas skelbimas ten. Jo pavadinimas Marengo. . . [Kažkas sako: “Marigold”—Red.] . . . rajonas, taip, Marigoldas, Marigoldas, taip, arenos rajone. Tai vyks Marigoldo Arenoje nuo trečiadienio vakaro iki sekmadienio. Ir taipogi Visos Evangelijos Verslininkų pusryčiai šeštadienį ryte. Ir aš tiksliai nežinau, kur jie tai paskelbė, kur. Ne. Paskui šeštadienį vakare Lane Teche. Matau, čia apie tai—tai pranešta.

²⁹ Na, jei jūs būsite tame rajone ar tenai, tai bus įprastas evangelinis tarnavimas, kokie paprastai vyksta pas mus. Dauguma pamokslų bus apie tai, kas jau pirmiau buvo dėstyta čia, nes čia yra įrašomos juostos, jūs suprantate. Tenai jie gali kelti triukšmą. Bet kai jie gaus juostas, įrašytas čia, tuomet jiems spręsti, ar jie norės klausytis tų juostų. Tai sklinda iš čia. Čia yra mūsų katedra.

³⁰ Todėl ten aš paprastai neliečiu labai gilių dalykų, nes daugelio patirtis paviršutiniška ir nežino gilesnių dalykų. Tačiau čia aš jaučiu turintis teisę kalbėti tai, ką tik Dievas įdeda man širdin, kalbėti štai iš čia. Todėl mūsų juostos įrašomos kaip tik čia. Suprantate? Ir dabar jie yra kaip tik tenai kambarėje, matosi jų galvos už temdytų stiklų, kur jie sėdi prie magnetofonų.

³¹ Taigi, ir jei jūs norite apsilankyti surinkime, mes labai džiaugsimės, jus matydami. Tiesiog, jei atvyksite, nežinosite, kur eiti, na, tiesiog susisiekite su bet kuriuo žmogumi iš “Visos Evangelijos” ar—ar Broliu Carlsonu ir jis—jis pasakys jums, kad. . . Jis galės jums pranešti, ar kas nors iš Filadelfijos

bažnyčios, bet kuris iš jų, jie jums pasakys, kaip nuvykti į tą vietą.

³² Paskui, kitą pirmadienį vakare aš grįšiu, po pietų arba vakare. O antradienį mes vėl vyksime į Arizoną išleisti vaikus į mokyklą ir taip toliau. O paskui, nežinau tiksliai, kada vėl grįšime, nes Viešpats, aš noriu, kad Jis vadovautų mano veiksams.

³³ Nutiko labai keistas dalykas. Galėčiau taipogi. . . Žinau, jog tai įrašyta, ir šitai galėčiau taipogi įterpti čia. Ir kaip tik tada, kai vyksta regėjimai ir vadovauja Šventoji Dvasia, man patinka būti įkvėptam būtent tada, kai Ji juda. Tai yra. . . Na praeiti metai pasižymėjo didžiausiu regėjimų skaičiumi per visą mano tarnavimą, tai buvo šie praeiti metai, tai, kas įvyksta, jūs, žmonės, sužinote prieš tam įvykstant, ir įvyksta lygiai taip, kaip tai—tai buvo pasakyta.

³⁴ Taigi mes grįžtame čia apsilankyti. Klimatas šioje vietovėje man tikrai nepatinka, nes aš. . . kai tik atvykstu čia, iškart virstu iš koto. Ir aš tiesiog. . . Galiu kopti ten kalvų viršūnėmis, o atėjęs į šį slėnį, po dešimties minučių man jau dilgėlinė, aš susergu. Toks oras, svaigsta galva, viskas atrodo klaiku, niūru ir aš— aš tiesiog turiu išvykti. Suprantate? O neseniai kalbėjaisi su žmona. . .

³⁵ Tačiau pirmiausia, kas mane atveda, kas mane čia traukia,— tai jūs, žmonės, suprantate, šita bažnyčia. Užtikrinu jus, iš visų vietų, kurias aplankiau savo gyvenime, čia mano mėgstamiausia vieta skelbti Evangeliją. Ir panašu, kad čia įrašyta juosta dešimt kartų geresnė nei kur kitur. Suprantate? Suprantate, dėl to aš sakau: “Kur Dievas ką nors daro, laikykis būtent to”. Tačiau, mano manymu, didžiulis dalykas buvo tai, jog aš nevykau pirmąjį kartą, kai Jis pašaukė mane ir todėl, man atėjus, Jis elgiasi su manimi šiek tiek šiurkštokai, kai aš atvykstu. Paklusnumas yra geriau nei auka.

³⁶ O paskui aš visą laiką vis grįšiu pamokslauti Maldykloje. Ir tiems žmonėms, kurie ne iš šio miesto, bus pranešta. Billis Paulis bus čia, raštinėje, ir per jį visada galėsite susisiekti. O mes grįšime čia, turėsime. . . Ir tuomet iškart bus Septyni Trimitai, Viešpaties valia, Septynios Paskutinės Negandos ir Dubenys, ir taip toliau, kaip pavyks, galbūt šiek tiek atvės oras ar dar kas nors, kaip tik Viešpats ves.

³⁷ Taigi neseniai, kai atvykau, buvo iškilęs klausimas dėl kai ko, dėl to, kad kažkas man davė čekį ir pasakė: “Jums asmeniškai”,— būtent tiktai man, vien tik man,—“mokesčiai sumokėti”, visa kita. Ką gi, mes nuėjome, ir Billis žinojo, jog tada man lyg ir buvo reikalingas tas čekis.

³⁸ Jis nuėjo ir paklausė tarnautojų, ar mes galime gauti grynuosius pagal čekį. Jis pasakė: “Na jis Amerikos pilietis. Kodėl gi negalėtų gauti grynujų pagal tą čekį? Matote, pasakyta,

jog 'mokesčiai sumokėti' ir visa kita, 'dovanotas'. Bet kuris pilietis gali tai padaryti”.

³⁹ Taigi Billis tuo nepasitenkino, todėl jis nuėjo pas visuomeninį buhalterį. Jis pasakė: “Na žinoma, jis gali gauti grynuosius”. Pasakė: “Jis yra Jungtinių Valstijų pilietis”.

⁴⁰ Taigi, na, jis nenurimo, todėl paskambino Merlei Miller, mokesčių asociacijos vadovei Indianapolyje, mūsų patikėtiniai buvo Ice ir Miller. Taigi: “Be abejo, viskas gerai. Suprantate? Žinoma, jis gali pasiimti tą čekį. Jis—jis—jis išrašytas jam—‘tik pasirašyti!’” Aš galiu, tiktai vienas tegali jį pasirašyti ir taip toliau, ir jo negali užantspauduoti mūsų. . .

⁴¹ Suprantate, aš negaunu grynujų pagal jokių čekius. Štai kas man kartą nutiko. Kažkas į surinkimą atnešė krūvą čekių ir sako: “Štai, Broli Branhamai”. Pasakyčiau: “Williamai Branhamai, Williamai Branhamai. . .” Na valdžia visą laiką visu tuo domėjosi. O aš juos pasirašinėjau ir mokėjau skolas tenai, tačiau jie vis vien pasakė, kad aš esu nesumokėjęs visų tų mokesčių, trijų šimtų tūkstančių dolerių. Taigi—taigi štai iš kur kilo tie nesusipratimai.

⁴² Na, o kai tik aš pateikiau tą čekį, tai bėda, štai grįžta agentas, sako: “Mes dabar vėl iškelsime jam bylą”. Taigi buvo nelabai malonu.

⁴³ O Brolis Lee Vaylas, sėdintis čia, manau, jog nieko tokio šitai papasakoti, mes tiesiog. . . Jis atėjo, ir šis puikus mokytas baptistas. . . Aš ne taip seniai jį krikštijau Jėzaus Kristaus Vardu šiame baseine, Brolis Lee Vaylas. Taigi jis išties puikus žmogus, brolis Kristuje. Jis anksčiau čia mums pamokslavo,—puikiai apsišvietęs, išsimokslinęs, o be to, Dvasios vedamas žmogus. Kai priešais jį tvykstelėjo ta Šviesa, jis sakė, jog mėgino pabėgti, tačiau paprasčiausiai negalėjo, taigi aš pakrikštijau jį kaip tik čia vieną rytą. Nebegalėjo ilgiau tverti, todėl mes atėjome čia, apsilvilkome ir įbridome, ir buvo pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu.

⁴⁴ Ką gi, aš pamaniau, jog jam priėmus tokį puikų dvasinį maistą, galbūt šnektelėje, mes paragausime ir natūralaus maisto. Todėl nuėjome į “Mėlynąjį šerną”, atsisdome, kalbėjomės, ir iškilo toks klausimas: “Kaip jūs leidžiate žmonėms apie jus taip kalbėti?”

⁴⁵ Na Brolis Vaylas yra vienas puikiausių man pažįstamų žmonių, bet jis “šiek tiek per greitai nuspaudžia gaiduką”, visuomet jam tai sakiau, jūs žinote. Taigi jis, taigi aš pasakiau. . . Manau, jog viskas gerai, Broli Vaylai. Taigi jis. . . Aš tariau: “Netūžkite iškart. Pasėdėkite tyliai. Dievas tai sutvarko”.

⁴⁶ Jis pasakė: “O, jums tai gerai”,—jis pasakė, jis pasakė. Bet, na, jis—jis. . . Aš manau, jog jis—jis labai protingas ir susitinka su tais protingais intelektualais; tuo būdu jis tiesiog žino, kaip užberti žodžiais, o jie nė nebežino, ką ir atsakyti. Štai ir viskas.

47 Taigi aš tariau: “Paklauskite, Broli Vaylai”. Mes sėdėjome “Mėlynajame šerne”. Aš tariau: “Kartą Dovydas, savo paties sūnaus nuverstas nuo sosto, bėgo, palikęs sosta, kilo maištas, Izraelis buvo suskilęs, o pats Dovydas, sūnui užėmus sosta, ėjo iš miesto raudodamas. O toks vyrukas, kuriam nepatiko jo paskutinės dienos žinia, jūs žinote; jis jo nemėgo; kažkoks vyrukas, luošys, ėjo tenai, šaipėsi iš jo ir jis spjovė į Dovydą. O tas sargybinis išsitraukė kardą, pasakė: ‘Ir aš paliksiu šitam šuniui galvą ant pečių, kai jis spjauna į mano karalių?’ Dovydas pasakė: ‘Palik jį. Viešpats jam liepė taip daryti’. Matote? Spjovė į jį, šaipėsi iš jo, o paskui spjovė į jį. Pasakė: ‘Viešpats liepė jam taip daryti.’” Na mes žinome tą pasakojimą, kaip jis grįžo atgal. Brolis Vaylas manė, jog tam padaryti reikėjo didelės malonės.

48 Taigi, tik sugrįžus, įžengus į biurą, visuomeninis buhalteris paskambino Billiui Pauliui ir pasakė jam tai. Na, o Brolis Vaylas ėjo namo su manimi. Kai aš įėjau, tariau žmonai. . . Ko gero, buvo popietis. Mes įėjome į kambarį. Aš tariau: “Kai ką turiu tau pasakyti, brangioji”.

49 Mes kaip tik kalbėjomės prieš man išeinant. Ji pasakė: “Billai, aš žinau, jog Dievas siuntė tave tenai; mes visi tai žinome, tačiau Jis niekada neliepė tau grįžti. Dabar tu supranti, dėl ko aš nerimauju”.

50 Aš tariau: “Ką gi, aš manau, jog tai dėl tavęs ir dėl vaikų. Nesijaudink dėl manęs. Aš tarnausiu Jam, jei Viešpats norės, kur beeičiau”. Taigi aš grįžau ir papasakoju jai apie tai. Aš tik apsisukau, pasidėjau skrybėlę.

51 Ir kažkas pasakė kažką, maždaug: “O, tas mokesčių rinkėjas! Turėtume išeiti. . .” Tiesiog kažkoks antpuolis.

52 Negalvodamas apie tai, ką kalbėjau Broliui Vaylui, aš pasakiau: “Palikite jį. Galbūt Viešpats jam liepė tai daryti”.

53 Nespėjus man to pasakyti, ant sienos tvykstelėjo Šviesa ir parašė, Brolis Vaylas ir mano žmona sėdėjo tenai,—“Grįžk į Arizoną”. Raidėmis ant sienos parašė: “Grįžk į Arizoną”. Štai taip. Štai aš ir grįžtu, amen, į Arizoną.

54 Na ši savaitė buvo didelių palaiminimų savaitė. Šią savaitę turėjome asmeninius pokalbius su tais žmonėmis, kurie laukė nuo *Septynių Antspaudų*. Ir neabejoju, jog kai kurie atvyko iš kitų vietovių, iš visos šalies. Tačiau ryte, prieš prasidedant pokalbiams, besėdint kambaryje, Šventoji Dvasia leido man tiksliai užrašyti viską, ką jie žinojo, viską, ką jie norėjo paklausti, pateikė klausimus lygiai taip, kaip jie norėjo paklausti ir leido papasakoti jiems sapnus bei aiškinimus prieš jiems man juos papasakojant.

55 Na tie žmonės buvo tenai kambaryje. Aš ir toliau klausiausi jų. Jie kalbėjo: “Taigi, Broli Branhamai, aš atvykau, *taip ir taip*”.

56 Aš tariau: “Dabar atminkite, mes čia susirinkome ne bendrauti. Mes čia atvykome ne tam, kad bendrautume vieni su kitais. Mintyse, savo širdyje turite klausimą, už kurio užkliuvote ir nežinote, kas tai. Ir galbūt su Dievo pagalba man pavyks padėti”.

57 Aš tariau: “Pamenate, pietų šalies karalienė taipogi turėjo klausimą, kai atvyko pas Saliamoną. Ir Biblijoje pasakyta, kad nieko neliko neatverta ir nebuvo nieko, į ką Saliamonas nebūtų galėjęs atsakyti”. Ir aš tariau: “Čia yra didesnis už Saliamoną. Suprantate? Teisingai. Viešpats Jėzus pažadėjo: ‘Kur du ar trys susirinę Mano Vardu, ten ir Aš esu tarp jų. Ir apie ką tik jie pagalvos ar norės ir—ir prašys, bus duota jiems’. Taigi jūsų klausimas yra apie tai, ko jūs nesuprantate, apie tai, kad nežinote, kaip elgtis, nežinote, ką daryti”.

58 Ir aš pasakiau: “Ir vėlgi, Rašte parašyta, kad: ‘Dievo Angelai susirenka aplink tuos, kurie Jo bijosi’, taigi, kitame pasaulyje, kur neveikia penki jutimai”.

59 Penki jutimai turi sąlytį tik su šiuo pasauliu. Jei neturi jausmų, nieko negali pajusti. Jausmas nieko tau nereikš; tai bus kitas pasaulis. Jei neturi regėjimo, į ką bežiūrėtumei, tai bus kitas pasaulis, apie kurį tu nieko nežinai. Taigi šie penki jutimai yra vienintelis dalykas, kuriam Dievas mums davė valią.

60 Na yra kitas dalykas, vadinamas tikėjimu. Bet tikėjimu gali lipti laiptais ir galiausiai gali pasiekti toki aukštį, kad net prasiverši į kitą pasaulį, kuris yra regėjimas. Tuomet tu regi.

61 Panašu į tai, tarsi jūs niekada nepažinote, kas yra tai, ką jūs jautėte savo jutimo organais, niekada neregėjote; paskui jūs praregėjote, jūs pamatėte. Visa tai bus paslaptis tam, kas niekad nematė. Tai jam bus paslaptis, tačiau, nepaisant to, tai yra.

62 Ir tenai Viešpats. . . Prieš mums čia atvykstant, žmonės šiems pokalbiams atvyksta iš visos šalies, iš visur: iš šiaurės, iš pietų, iš vakarų. Ir kai tik jie baigė kalbėti, lygiai tai, ko jie klausė, tai, apie ką jie klausė, aš pasakiau: “Pažvelkite čia”, pakėliau popieriaus lapą, kuriame buvo užrašytas kiekvienas klausimas, pateiktas būtent taip, kaip klausė jie, kaip ketino paklausti, atsakymai į jų klausimus buvo lygiai tokie, kaip buvo atsakyta. Viešpats yra didis. Jis žino viską. Tačiau vis dėlto man prireikė trijų dienų, kad atsitokėčiau po tos popietės, tai buvo toks išsekimas. Ir dabar aš pamaniau, jog vis dėlto šito reikia prieš mums išvykstant.

63 Ir tai yra teisingas būdas, tikras būdas pasiekti atskirus žmones. Na daug ką galima būtų pasakyti.

64 Ir jei čia esantys žmonės žinotų atvertas širdžių paslaptis, tai būtų visiškai. . . Tai būtų baisu; tai privestų prie nusikaltimo, dėl to kažkas kažką nušautų ar panašiai, jei tai būtų atskleista ant pakylos, viešai, žmonėms. Tai sukeltų teisės pažeidimus ir visa kita, tikrai.

65 Bet kai jūs sėdite šitaip drauge, Šventoji Dvasia, tiktai jūs dviese. Tačiau mes suprantame, jog tai, ko jie klausė manęs, yra asmeniška. Nieko apie tai nekalbu. Ir jų reikalas, ar jie nori pasakyti tai, ką aš jiems sakiau, ar ne. Suprantate? Bet tas pokalbis lieka tarp mūsų. Tai pokalbis su vienu žmogumi, sėdinčiu ten, kol viskas tampa aišku, suprantate, Šventoji Dvasia.

66 Ir tik pamanykite apie tą malonę: Šventoji Dvasia man viską papasakojo apie kiekvieną, apie visus iš eilės, dar prieš jiems čia atvykstant; iš visos šalies atvyko žmonės, kurių aš nė karto nebuvau matęs gyvenime. Ir parašiau taip, kad jie žinotų, tiksliai ta tvarka pagal klausimus, kaip jie bus atsakyti.

67 Vienas brolis uždavė klausimus apie *gyvatės sėklą*, kurių aš negalėjau gerai atsakyti, nes baigėsi trumpas jų pusvalandis. Tikiuosi, kad jis viską surado, tuos atsakymus, popieriaus lape. Aš. . . Jis buvo juos užrašęs, bet negavo visų atsakymų, todėl aš tiesiog atidaviau jam atsakymus užrašęs popieriaus lape. Jei jis neturi, tuomet Billis Paulis juos turi. Aš žinau, tas žmogus čia sėdi; aš ką tik atkreipiau į jį dėmesį. Taigi, jei jis—jei jis nori tai išsiaiškinti,—jie surašyti popieriaus lape, tie jūsų atsakymai į klausimus.

68 Taigi, o, koks geras yra Viešpats, jūs tai žinote. Tikiuosi, visi jaučiasi puikiai. M-hm.

69 O dabar prisiminkime, dabar, kai aš melsiuosi už šias skepetas, prisiminkime Brolių Dauchą. Jis—mūsų brangus brolis ir mes norime prisiminti jį maldoje.

70 Ir aš—aš matau Brolių Ungreną, tačiau aš—aš niekur nematau Sesės Ungren, ar jai dabar viskas gerai. Taip, ji sėdi greta jo. Žinoma. Taip. Aš džiaugiuosi. Nes mums paskambino aną naktį. . . ji su dukterimi patyrė avariją, Sesuo. . . negaliu. . . Downing, Downing. Nuvažiavo nuo kelio ir tiktai Dievo malonė, kitaip būtų sutrintos į miltus tenai. Ir štai jos atvyko į bažnyčią, sėdo į traukinį ir atvažiavo.

71 Niekuomet neužmiršiu jūsų visų. Aš myliu jus. Dievas žino tai. Aš—aš myliu jus. Šitaip per visą šalį, šitokiu oru!

72 Žvelgiu štai į brolius iš Džordžijos ir iš Alabamos, ir iš įvairių vietų, ir iš Tenesio, ir iš aplinkinių vietovių, kaip jie važiuoja automobiliu, kai kely ledas, slidu, pirmyn ir atgal, atvažiuoja čia dėl vieno tarnavimo.

73 Kai neseniai turėjau tą skubų iškvietimą pas Brolių Dauchą, neįsivaizdavau, kad Lima, esanti Ohajo valstijoje, yra taip toli. Tiesiog. . . Maniau, jog tai tik op ir viskas. Bet, varge, aš išvažiavau iš čia tikrai anksti ryte, o atvažiavau ten tik pirmą valandą dienos, nors spaudžiau, kiek tik leido greičio apribojimai dvikrypčiame plente. Ir aš maštau, kokį gi tie

žmonės turi įveikti atstumą, atvažiuodami toli iš pietų, toli iš šiaurės ir iš vakarų.

⁷⁴ Aš myliu jus ir dėl tos priežasties čia stengiuosi būti ypatingai nuoširdus.

⁷⁵ O tie senbuviai! Matau Brolių Creechą ir kitus, sėdinčius dabar tenai, ir tuos, kurie buvo su manimi visus šiuos metus, ir kaip mes drauge augome. Žvelgiau į Mary Jo nuotrauką, mano manymu, tai buvo prieš porą vakarų. Kai pirmą kartą susitikome, ji buvo tokia mažutė, smulkutė, o dabar ji ištekėjusi, mano manymu, ir turi vaikų. Brolis Creechas ir Sesuo Creech, jauni, tamsiaplaukiai, ir Meda su manimi, o dabar mes pražilę ir pakumpe. Suprantate, kažkas tuose žmonėse yra, jie—jie traukia tave. Suprantate, tau—tau—tau norisi likti su jais. Suprantate? Egzistuoja kažkas, kas—kas visuomet verčia protą atsitraukti. Tiesiog pateikiu juos kaip pavyzdžius kitiems, esantiems čia, jauniems ir seniems. Mes laukiame Viešpaties Atėjimo.

⁷⁶ Taigi ši rytą aš paskyriau. . . Aš tikiu, jog Dievas įdėjo man į širdį praveisti čia šįryt sekmadieninę pamoką, jei Dievo valia, kuri užims daugiau laiko. Aš. . . Taigi tuo tarpu tai bus mano paskutinis tarnavimas, kiek man žinoma. . .

⁷⁷ Ir aš noriu, jog jūs atmintumėte, kad čia, bažnyčioje, lieka Brolis Nevillis, atsakingas už šią Maldyklą, vedamas Šventosios Dvasios, jis lieka čia ir jis tiki šia Žinia, ir—ir dėsto Ją lygiai taip pat, kaip ir aš. Būtent. Ir bet kuriuo jums tinkamu laiku, kada tik norėsite, galite ateiti pasiklaudyti Brolio Nevillio, tai tikrai jums bus į naudą, esu tikras. Jis yra puikus Jėzaus Kristaus tarnas.

⁷⁸ Aš pažįstu Ormaną Nevillį iš jaunumės ir jis nė trupučio nepasikeitė, tik dar priartėjo prie Dievo. Pamenu, kaip pirmą kartą pamačiau jį. . . Buvau pakviestas į jo metodistinę tribūną. Ir kai grįžau čia, į Maldyklą, pasakiau: “Kada nors aš jį pakrikštysiu Jėzaus Kristaus Vardu”. Ir štai dabar jis su Žinia, eina pirmyn, tikrai puikus tarnas.

⁷⁹ Ir Broliui Nevilliui tenka iškęsti daug įtampos ir sielvarto, to jis neparodo čia, Maldykloje. Tačiau Viešpats leidžia man žvilgtelėti į žmonių gyvenimą, aš žinau, ką jam tenka iškęsti; daugybę viso to, suprantate. Ir jis ištis deda daug pastangų ir jėgų, ir visa kita. O jūs, jūs, čia esantys, palaikykite jį, kai jis neša Žodį, kaip Jozuė ir Kalebas laikė Mozės rankas.

⁸⁰ Visų pirma mylėkite vienas kitą. Mylėkite vienas kitą. Ne. . . Nesvarbu, ką velnias mėgina pasakyti! Dabar jūs visi esate viena didelė miela grupė, bet atminkite mano perspėjimą, suprantate, šėtonas neleis, kad šitaip ir liktų. Ne, pone. Jis viską apšaudys, kai tik atves tą, kuris paruoš jam taikinį. Jis atves kokį nors kritiką ar netikintį, pasodins jį ir privers ramiai su jumis bendrauti, ir visa kita, o paskui išvirks tam žmogui kokių nors nuodų ir tas imsies bažnyčios. Nestokite šito pusėn. Neturėkite nieko bendro su visu kitu. Likite mylintys, mieli ir malonūs vieni

kitiems. Melskitės už tą žmogų, kad jis taipogi būtų išgelbėtas, ar už tą moterį, kas tai bebūtų, tiesiog melskitės už juos. Ir laikykitės vieni kitų.

⁸¹ Ir paremkite savo pastorių. Suprantate, jis yra ganytojas ir jūs reikškite jam pagarbą. Jis praves jus, ir, nes tam jis Dievo paskirtas.

⁸² Taigi atminsitė šitai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Priešas ateis. Ir kai tik jis ateis, dar tvirčiau susikibkite drauge. Ir tas, kurį velnias panaudoja kaip priešą, arba išeis, arba įeis ir taps vienu iš jūsų. Štai ir viskas.

⁸³ Niekada nesudarykite klando aplink vieną ar—ar nepasiduokite tam klanui. Mes esame viena. Aš negaliu pasakyti: “Kaire ranka, aš—aš įširdęs ant tavęs, aš tavęs atsikratysiu, nes tu nesi dešinė ranka”. Tai mano kairė ranka. Aš noriu, kad ji tenai ir liktų. Netgi mano piršto galiukas, aš noriu, kad jis būtų kaip tik ten, kad kiekviena mažiausia mano kūno dalis būtų kaip tik ten. Ir Dievas nori, kad mes, kaip tikinčiųjų kūnas, būtume tiesiog vienas prie kito, vienas greta kito.

⁸⁴ Na jūs apie tai turite juostas. Jūs turite juostas apie tai, ką mes tikime. Jūs turite juostas apie bažnyčios tvarką, kaip mes elgiamės Dievo bažnyčioje, kaip mes turime susirinkti drauge ir susėsti Dangiškose vietose. Nepasilikite namuose. Jei Dievas tavo širdyje, vos galėsi sulaukti, kol atsivers štai tos durys, kad įeitumei čia pabendrauti su savo broliais. Jei ne, jei šito nejauti, tuomet pasakysiu tau, jog tau metas melstis.

⁸⁵ Nes mes gyvename paskutinėmis dienomis, kai Biblija iškelia . . . ar skatina mus: “Dar daugiau, kai pamatysime tą dieną artinantis”, mylėti vienas kitą krikščioniška meile ir Dieviška meile, “susirinkti drauge Dangiškose vietose ir—ir—ir Kristuje Jėzuje”, ir mylėti vienas kitą. “Iš to visi pažins, kad esate Mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus”. Štai taip. Laikykitės drauge.

⁸⁶ Jei manai, kad brolis ar sesuo šiek tiek klysta, tark: “Viešpatie, neleiski, kad karti šaknis manyje išleistų daigą, kad tai—tai jo nepaveiktų ir neatimtų Kristaus iš mano gyvenimo”. Tai nuodinga pykčio, pavydo ir neapykantos rūgštis, kuri tiesiog atims iš tavęs Šventąją Dvasią. Tai išvys Jį iš šios Maldyklos. Tai sunaikins Dievo Dvasią ar išvys Ją iš čia, užgaus jūsų pastorių. Visko pridarys. Suprantate? Nedarykite šito.

⁸⁷ Tiesiog dar daugiau burkitės draugėn. Suveržkite . . . Imkite sagtį, kaip čia neseniai vieną vakarą liudijo brolis, tarnautojas, kaip regėjime matė sagtį. Tiesiog . . . Tos sagtys ant visos Dievo ginkluotės. Tiesiog sutraukite ją, suveržkite, priartėkite vienas prie kito. Kaip ten bebūtų, mylėkite vienas kitą. Gražiai šnekėkite vienas apie kitą. Kalbėkite gerai vienas apie kitą, maloniai šnekėkite vienas apie kitą ir tuomet Dievas jus palaimins.

⁸⁸ Taigi ši rytą, jei Viešpaties valia, su Jo pagalba ir malone, čia turiu nemažą pluoštą klausimų, tikriau sakant, Rašto vietų. O dabar, prieš nagrinėdami Tai... Man regis, išgirdau tenai magnetofonų spragtelėjimą. Dabar, Dievo malone, skelbsime Žinią.

Pirmiausia maldos žodis.

⁸⁹ Viešpatie Jėzau, kalbėdamas šiam Bažnyčios kūnui, kad jie drauge laikytųsi nesikeičiančios Dievo rankos, jų absoliuto, Žodžio; perspėdamas juos, kaip Paulius perspėjo savo kaimenę, kad „įsibraus vilkai“. Šiandien Tu esi tas pats Dievas, Kuris buvai tuomet, priešas irgi tas pats. Šis bendravimas ir meilės saitai visuomet tebūnie tarp šių žmonių Kristuje Jėzuje.

⁹⁰ Padėki ši rytą, Viešpatie, kai mes skaitysime Žodį. Tegu Šventoji Dvasia atskleidžia Jį mums, kad Bažnyčia galėtų visiškai įsitvirtinti „Tikėjime, vieną kartą duotą šventiesiems“, kad palaikytume juos. Ir tegu, kaip Tu davei tą regėjimą prieš kokius dvejus metus, „bus kaupiamas Maistas“,—puikios, atrodančios sveikos daržovės, kurias mačiau regėjime, buvo saugomos šioje Maldykloje, leiski mums šiandien gauti Jų pilną statinę. Suteiki tai, Viešpatie. Ar įrašyta juostose, kad Tai galėtų atskleisti mums Jėzų Kristų valandą, kurią mes gyvename, kad suteiktų mums ištvermės, dvasinės jėgos tai užduočiai, kuri laukia ateityje. Suteiki tai, Tėve.

⁹¹ Palaiminki šiuos Savo vaikus. Jie čia ši rytą susirinko iš įvairių šalies kampelių. Karštas, tvankus rytas, bet vis dėlto visame tame mes jaučiame Šventosios Dvasios Buvimą.

⁹² Mes mąstome apie Džoną Veslį ir Kalviną, ir Senkį, ir Noksą, Finį, ir daugelį jų,—nebuvo netgi elektrinio ventilatorius, o žmonės sėdėjo salėse ir prakaitas lašėjo jų veidais. Moterys, gerai prisidengę ir apsirėdę, sėdėjo auditorijose, klausydamos Dievo Žodžio, maitinančio jų sielas, o prakaitas žliaugė net permerkdamas drabužius. Dabar, mes manome, Viešpatie, kad jos ilsisi kažkur anapus, laukdamos Viešpaties Atėjimo.

⁹³ Saugoki mus drauge, Tėve. Tegu Šventoji Dvasia veda mus ir vadovauja mums. Suteiki mums ilgą tarnavimo Tau gyvenimą. Duoki mums šią didžią Žinią šlyt, kai mes laukiame Tavojo Žodžio, kad Jis galėtų pasiekti kiekvieną širdį. Kalbančios lūpos, Viešpatie, tesako Tiesą. Girdinti širdis tebūnie derlinga, kad priimtų Tiesą ir teišauga Ji į didžiulius Amžinojo Gyvenimo medžius, kad taptų šviečiančiais žiburiais ir visų žmonių skaitomais laiškais; kad jie sužinotų, jog Jėzus Kristus prisikėlė iš numirusių ir gyvena tarp mūsų. Pripildyki mus meilės ir Dvasios vaisių taip, kad kiti vyrai ir moterys, berniukai ir mergaitės išvystų Kristaus, vis dar gyvenančio mummyse, praėjus dviems tūkstančiams metų nuo didžiojo įvykio, Gyvenimo rezultatus. Suteiki tai, Tėve, dėl Tavosios šlovės. Mes prašome Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

94 Dabar norėčiau perskaityti kai ką iš Raštų. Ir aš tikiuosi, jog turite pasiruošę pieštukus ir popieriaus, ir visa kita.

95 Broli Nevilli, sėdėkite. Aš tik nusimsiu švarką, jei tai. . . [Brolis Nevillis sako: “Gerai”—Red.] Tai. . . Atleiskite, kad nusiimu švarką, bet čia baisingai karšta.

96 Dabar norėčiau, kad jūs atsiverstumėte Laišką Kolosiečiams, 1-ąjį skyrių Kolosiečiams. O paskui, kol skaitysime šitai, pradėdami nuo. . . Norėčiau, kad jūs, parėję namo, perskaitytumėte visą šį skyrių Kolosiečiams. Bet širyt, drauge su manimi, noriu, kad perskaitytumėte nuo 15-tos eilutės iki 29-tos imtinai.

97 O dabar būkite labai kantrūs, nes jaučiu, jog dabar, jei Dievas man padės, atskleis ir įves į jūsų mintis visa tai, apie ką aš kalbėjau visomis Maldyklos gyvavimo dienomis; kodėl aš pasakiau tai, ką pasakiau ir kodėl aš padariau tai, ką padariau. Štai kodėl.

98 Dabar nuo 15-tos eilutės.

Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos kūrinijos pirmgimis,

nes juo sutverta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima. . . neregima; ar sostai, . . . viešpatystės, . . . kunigaikštystės, . . . valdžios,—visa sutverta per jį ir jam.

Ir jis yra pirma visų daiktų, ir visa juo laikosi.

Ir jis yra kūno—bažnyčios galva. Jis—pradžia, pirmgimis iš mirusiųjų, kad visame kame turėtų pirmenybę.

Nes Tėvui patiko jame apgyvendinti visą pilnatvę—apgyvendinti visą pilnatvę

99 Leiskite man vėl pabrėžti šią 19-tą eilutę.

Nes Tėvui patiko jame apgyvendinti visą pilnatvę

ir per jį visa sutaikinti su savimi, darant jo kryžiaus krauju taiką,—per jį sutaikinti visa, kas yra žemėje ir danguje.

Žiūrėkite, kur veda tas sutaikinimas.

Taip pat ir jus, kurie kai kada buvote svetimi ir priešiški savo protuose piktais darbais, jis dabar jus sutaikino

mirtimi jo žemiškajame kūne, kad pasirodytumėte šventi. . . tyri. . . pritariantys jo akyse,

jei tik jūs pasiliecate tikėjime įsitvirtinę bei nepajudinami ir neatsitraukiate nuo Evangelijos vilties, kurią išgirdote, kuri paskelbta visai kūrinijai po dangumi ir kurios tarnu aš, Paulius, tapau.

Dabar aš džiaugiuosi savo kentėjimais už jus ir savo kūne papildau, ko dar . . . trūksta Kristaus meilei . . . dėl jo kūno, kuris yra bažnyčia.

Jos tarnu aš tapau Dievo patvarkymu, kuris duotas man dėl jūsų, kad išpildyčiau Dievo žodį,

tą paslaptį, kuri buvo paslėpta amžiams ir kartoms, o dabar apreikšta jo šventiesiems.

¹⁰⁰ Ir noriu dar kartą perskaityti šią eilutę.

tą paslaptį, kuri buvo paslėpta amžiams ir kartoms, o dabar apreikšta jo šventiesiems.

Jiems Dievas panorėjo atskleisti, kokie šios paslapties šlovės turtai skirti pagonims, būtent Kristus jumyse—šlovės viltis.

Mes jį skelbiame, įspėdami kiekvieną žmogų ir mokydami kiekvieną žmogų visokeriopa išmintimi, kad kiekvieną žmogų padarytume tobulą Kristuje Jėzuje.

Dėl to aš ir darbuojuos, grumdamasis jo suteikta jėga, kuri galingai veikia manyje.

¹⁰¹ Dabar temą noriu imti iš čia, nors grįsdamas Biblijos visuma, vis dėlto norėčiau, kad temą pavadintume šitaip: *Kristus—atskleista Dievo paslaptis*. Kristus yra atskleista Dievo paslaptis! Na aš ėmiau tai kaip sekmadieninės mokyklos pamoką, kad mes visi drauge galėtume skaityti ir—ir kartu bendrauti.

¹⁰² Taigi, Dievo mįslinga paslaptis, Jis ją turėjo prieš atsirandant pasauliui. Taigi, tolimiausiame Dievo minties kamputyje buvo tai, ką Jis stengėsi ir ketino nuveikti, ir Jis taip darydamas turėjo motyvą, idant Pats pasireikštų. Nes iš pat pradžių nebuvo nei mėnulio, nei žvaigždės, nei atomo, nei molekulės,—nieko. Jis buvo Dievas. Tačiau Jis iš tiesų nebuvo Dievas tuo metu, nes Dievas yra garbinimo objektas, o tenai nebuvo, kas Jį garbintų.

¹⁰³ Taigi, Savo didžiose mintyse Jis norėjo, kad pasireikštų šie požymiai. Ir Jame buvo meilė; Jame turėjo būti Tėvas; Jame turėjo būti Sūnus; Jame turėjo būti Išgelbėtojas; Jame turėjo būti gydytojas. Ir visos šios savybės, kurias mes jau matome pasireiškusias, jos buvo Dieve.

¹⁰⁴ Taigi, mano nuomone, pirmiausia Jis sutvėrė Angelus. Tuomet jie Jį garbino ir tai darė Jį Dievu. Ir Jis nuo to pradėjo. Kaip ankstesniuose pamoksluose aš ir stengiausi tai išaiškinti, išanalizuoti. Ir štai tuomet, kai Angelai pradėjo Jį garbinti, tai buvo prieš atsirandant kokiam nors molekulei ant žemės. Dar nieko nebuvo. Visur buvo tamsa. Nebuvo nei saulės, nei mėnulio, nei žvaigždžių,—nieko, tuomet Jis buvo Dievas. Kaip antai Jis klausė Jobo: “Kur tu buvai, kai Aš dėjau žemės pamatus, matote, kai kartu giedoją ryto žvaigždės, šaukė iš džiaugsmo Dievo

sūnūs? Na, kurgi tu buvai?” Suprantate? Tai buvo gerokai prieš atsirandant žemei.

¹⁰⁵ Na Dievas turėjo tikslą ir paslaptį. Štai apie ką aš noriu kalbėti Bažnyčiai ši rytą—apie Dievo paslaptį, kurią Jis turėjo Savo mintyse prieš prasidedant pasauliui ir kaip ji atsiskleidė šią valandą, kurią mes gyvename. Suprantate? Tuomet, aš manau, jūs aiškiai suvoksite, suprantate, kas įvyko.

¹⁰⁶ Tai yra didi Dievo paslaptis. Jis laikė tai paslapyje. Niekas apie tai nieko nežinojo. Netgi Angelai to nesuprato. Matote, Jis to neatskleidė. Štai dėl ko mūsų septintosios paslapties metu, kai buvo nuplėštas septintasis antspaudas, stoji tylą. Jėzus, kai Jis buvo žemėje, jie norėjo sužinoti, kada Jis ateis. Jis pasakė: “Tai ne. . . Netgi Pats Sūnus nežino, kada tai įvyks”. Matote, Dievas visa tai turi Savyje. Tai paslaptis. Ir štai dėl ko Danguje buvo tylą pusę valandos ir septyni griaustiniai atsiliepė savais balsais, bet Jonui buvo netgi uždrausta tai rašyti, suprantate, Viešpaties Atėjimas. Šito Jis dar neatskleidė—kaip Jis ateis ir kada Jis ateis. Gerai, kad neatskleidė. Taip.

¹⁰⁷ Jis parodė ir atskleidė tai kiekviename Biblijos pavyzdyje. Todėl visa Biblija yra Dievo paslapties atskleidimas Kristuje. Hm! Visa Biblija—tai išraiška vieno tikslo, kurį turėjo Dievas, vienas tikslas, kurį Jis norėjo pasiekti visoje Biblijoje. Ir visi tikinčiųjų veiksmai Biblijoje buvo simbolis ir išreiškė didįjį Dievo tikslą, o dabar, šią paskutinę dieną, Jis apreiškė ir parodo tai. Ir su Dievo pagalba, na, jūs tai ir pamatysite štai čia šįryt, ką Viešpats visą laiką turėjo Savo mintyse ir ką išreiškė.

¹⁰⁸ Taigi jūs galite suprasti didžiąją reikšmę to, ką reiškė šitai žinoti ir stengtis skelbti žmonėms. Suprantate? Ir tuomet jūs ne. . . Aš nesileidau į detales, stengdamasis Tai išaiškinti, kaip Dievas man apreiškė.

¹⁰⁹ Dabar, jei norite šitai pasižymėti. Tiek daug vietų norėčiau perskaityti. O dabar—švento Luko Knyga, 24—as švento Luko skyrius, mes sužinome, kad tai. . . Tai du apaštalai, keliaujantys į Emausą. Ir pasirodė Jėzus, po Savo prisikėlimo, o jie keliavo į Emausą, ėjo keliu, mąstė ir kalbėjosi, ir raudojo dėl Jo—Jo mirties ir kaip jie matė Jį kenčiantį dėl to, kas, jų manymu, visiškai neturėjo vertės; jie sučiupo jų Viešpatį ir Jį nukryžiuavo. Ir—ir jie ėjo tenai raudodami.

¹¹⁰ Jis žengė nuo šalikelės ir pradėjo kalbėtis su jais apie Kristų. Jis tarė: “O, neišmanėliai ir nesupratingi. Argi nežinote, kad visi pranašai ir Psalmės. . .” Matote, ką Jis darė? Tapatino Save su tais apaštalais, kad visi pranašai ir visos Psalmės, ir visa kita buvo Jo pasireiškimas. Suprantate?

¹¹¹ Taigi, priežastis, dėl kurios aš nepamokslavau šįryt, buvo ta, kad aš pamaniau, jog mokydamiesi mes tai geriau suprasime nei vien imdami temą ir ją peržvelgdami. Mes tiesiog mokysimės.

¹¹² Na, Jis sakė, kad visos Psalmės ir visi pranašai kalbėjo apie Jį. Na, taigi, tai rodo, kad visas Senasis Testamentas, visas Naujasis Testamentas ir visos Psalmės, giedojimas, giesmės, kurios buvo giedamos, buvo giedamos apie Jį.

¹¹³ Imkite 22-ą Psalmę ir sugiedokite, ir palyginkite su nukryžiuavimo rytu. Matote: “Mano Dieve, Mano Dieve, kodėl Mane apleidai? Visi Mano kaulai, jie stebi Mane. Jie pervėrė Mano kojas ir Mano rankas”. Vis dėlto, vykstant visam tam, jie giedojo tą Psalmę tenai šventykloje ir nukryžiuavo būtent Tąjį. Suprantate? Matote, tie didieji religiniai vadai, tie didžiavyriai, tie didieji mokytojai vis dėlto buvo tokie akli, kad skaitė pranašus ir giedojo giesmes, bet įvykdė nusikaltimą, kurį jie skelbė įvyksiant.

Tas pats vyksta šįryt!

¹¹⁴ Dabar atidžiai klausykitės, nes... Dabar aš nebekreipsiu jokio dėmesio, ką rodo laikrodis. Noriu, kad jūs suvoktumėte šitai. Suprantate? Man nerūpi. Suprantate? [Tikintieji džiūgauja, taria: “Amen”—Red.]

¹¹⁵ Taigi jūs čia iš esmės matote, kad pirmiausia tą mintį, kurią Dievas turėjo galvoje, Jis paslėpė nuo visų tų mokslinčių. Ir... Tikrai skaičius, pasirinktas, iš anksto nulemtas skaičius, iš anksto numatyti žmonės, tikrai jie šitai išgirdo. O dabar patyrinėkite Raštą ir pasižiūrėkite, ar pranašų laikais buvo ne tas pats. Suprantate?

¹¹⁶ Taigi, ir Jėzus čia nurodo jiems pranašus bei Psalmes, Jis pasakė, kad visa tai bylojo apie Jį. Matote? Ir štai tie žydų mokytojai, rabinai, įstatymo daktarai, profesoriai pasielgė lygiai taip pat, kaip ir anksčiau.

¹¹⁷ Dabar vėl atkreipkite dėmesį, Jis pasakė: “Tyrinėkite Raštus, nes Jie liudija apie Mane”. Tyrinėkite Raštus, Raštus, visus Raštus. Ką aš stengiuosi padaryti? Parodyti jums, jog ši Biblija yra teisinga.

¹¹⁸ Neseniai buvau ligoninės palatoje, kalbėjausi, viena sesuo paprašė manęs paaiškinti dėl denominacijų, kodėl mes prieš denominacijas, prieš kai kuriuos žmones iš denominacijų.

¹¹⁹ Matote, tenka grįžti prie Žodžio, nes Žodis yra Dievas. Suprantate? O Jėzus čia skelbia, kad Žodis yra Jis. Negalį padaryti, kad Raštas Pats Sau prieštarautų. “Pradžioje buvo Žodis ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu!” Matote?

¹²⁰ Dabar čia Jis sako: “Tyrinėkite Raštus, Jie liudija apie Mane. Jūs manote Juose turį Amžinąjį Gyvenimą”, ir tai tiesa, “o Jie liudija apie Mane. O Aš liudiju apie Juos. Ir jei Aš nedarau darbų, kaip buvo pažadėta, tuomet nesiklausykite Manęs. Bet jei Aš darau darbus, o jūs negalite Manimi patikėti, tikėkite darbais, nes jie liudija, jog Jis yra Žodis”. O, rodos, negali būti

aiškiau. Suprantate? Gerai. Taigi: “Tyrinėkite Raštus”. Jis sakė, kad Mozė ir visi įstatymai, ir taip toliau, ir pranašai, ir Psalmės kalbėjo apie Jį. Ir vėlgi Jis pasakė, kad Raštai liudija apie Jį.

¹²¹ Jis yra visos Biblijos pagrindinė tema. Jei tu skaitai Bibliją ir nematai Kristaus kiekvienoje Jos eilutėje, tai skaityk Ją iš naujo. Suprantate? Jei nematai Kristaus kiekvienoje Biblijos eilutėje, skaityk Ją iš naujo, nes kažką praleidai. Biblija yra Kristus. Jis yra Žodis. Kai skaitote: “Pradžioje Dievas sutvėrė”, –tai Kristus. Suprantate? Kiekvienas. . . Nuo čia iki “Amen” Apreiškimuose kiekvienas Žodis liudija apie Jėzų Kristų.

¹²² Štai kodėl tos pridėtosios knygos, kaip jie vadina, “Antroji Danieliaus Knyga, Makabiejų Knyga, Skaistyklos Laikotarpiai” ir panašūs dalykai, suprantate, apie tai Rašte neminama. Suprantate? Tai nesusiję su likusia Jos dalimi. Tenai nėra vietos skaistykloi. Nėra vietos šventųjų tarpininkavimui ir panašiai. Tenai tam nėra vietos. Tenai nėra vietos denominacijai. Tenai nėra vietos pašaliniam tikėjimams, tokiems, kurių nėra Biblijoje. Suprantate? Taigi, kai matai tokius dalykus, jie—jie tiesiog neturi nieko bendro. Ir štai kodėl žmonėms pridėjus šitai, visa jų—jų—jų dėlionė susimaišė. Suprantate? Jie negali sudėti teisingai: “Tas pats vakar, šiandien ir per amžius!”

¹²³ Tačiau, jei viskas sudėliota teisingai, pasirodo visas nuopolio ir dvasinio atgimimo paveikslas. Visas sukūrimo paveikslas ir visas Dievo planas atsiveria kaip tik Jėzuje Kristuje. Amen! Tai—sudėliotas visas paveikslas, kiekvienas mažytis išlinkis ir kampelis. Tai lygiai kaip. . . Na aš nenoriu, kad tai skambėtų šventvagiškai, bet tai lygiai kaip dėlionės dėjimas.

¹²⁴ Štai kodėl šiandien mes matome tokį bjaurų vaizdą. Sako: “Mes esame tikintieji”, o karvė ēda žolę medžio viršūnėje. Nieko nebus. Tai tuomet, kai jie sako: “Taip, Jis kiekvienam kely, išskyrus tik. . . Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, viskas, išskyrus šitai”. Suprantate? Tuomet jūs sugriaunate savo paveikslėlį.

¹²⁵ Biblijoje pasakyta, kad Jis tas pats! Švento Jono 5 ar švento Jono 14:12 Jis pasakė: “tas”, tas, bet kas. “Tas, kas Mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau”.

“Na, tai buvo kitam laikotarpiui”.

¹²⁶ Štai jums vėl neteisingas paveikslas. Jums išėjo žmogus, žvejojantis dykumoje, karštame smėlyje, kur nėra jokios žuvies. Suprantate? Suprantate, jums reikia jį gražinti į žvejybos vietą, į Galilėją, kur daugybė žuvies, viskas aišku. Suprantate?

¹²⁷ Jums—jums reikia teisingai sudėlioti paveikslą. Tai didysis Dievo paveikslas. Ir tėra vienintelis kelias jums jį pamatyti—kai pamatysite Jėzų Kristų. Tai yra visa Biblija. Jis yra pagrindinė Biblijos tema.

¹²⁸ Dabar jūs suvokiate, jog bet kuri iš šių vietų tinkama temai ir pamokslininkui tiesiog sunku susilaikyti. Atrodo, kad jis norėtų toliau tai tęsti, bet jūs turite grįžti prie to, ką mokėme.

¹²⁹ Jis yra pagrindinė Biblijos tema. Jis buvo pranašuose. Jis buvo Psalmėse. Jis buvo Biblijos istorijoje. Biblija yra pranašiška Knyga. Tai istorinė Knyga. Tai meilės Knyga. Tai giesmių Knyga. Tai Gyvenimo Knyga. Ir ten tu randi Kristų. Jis buvo pranašuose. Jis buvo Psalmėse. Jis buvo istorijoje. Ir Jis Biblijoje taipogi yra tai, kas turi ateiti. Taigi Jis buvo anksčiau ir bus paskui. Koks tuomet Jis? “Toks pat vakar, šiandien ir per amžius”.

¹³⁰ O jūs įterpiate Tenai tai, kas nebedaro Jo “tuo pačiu vakar, šiandien ir per amžius”, Broli Lee, kurgi jūs einate? Jums išėjo baisingas paveikslas. Nes Jis buvo istorija, suprantate, ir Jis yra Pranašas. Jis yra Psalmės. Jis yra viskas. Ir jei jūs negalite padaryti Jo viskuo ir tuo pačiu, tuomet kaipgi atrodo tas jūsų paveikslas? Ar jūs jį matote? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Gerai.

¹³¹ Jis yra tai, ko reikia! Jis buvo pranašuose. Jis buvo juose. Jis buvo Psalmėse. Jis buvo istorijoje ir Jis yra tai, kas įvyks—“tas pats vakar, šiandien ir per amžius”. Žydams 13:8, jei užsirašote. Jis turi būti, tuomet Jis turi būti pagrindas, jei tai yra tas, kas Jis yra. O mes tuo tikime, ar ne? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Tuomet, jei Jis yra tai, tuomet Jis turi būti pagrindinė mūsų pokalbių, mūsų mąstymo, mūsų giedojimo, mūsų kelių tema. [“Amen”.] Jis turi būti pagrindinė mūsų gyvenimo tema. Jei Jis yra pagrindinė Biblijos tema, o Biblija yra mumyse, tuomet Jis turi būti pagrindinė tema visko, ką mes darome, sakome ar galvojame; tai turi būti Kristus. Teisingai? [“Amen”.] Gerai.

¹³² Nuo tada, mes taip galvojame nuo tada, kai mums Jis tapo “visa ko” Galva. Taip pasakyta Kolosiečiams. Jis yra “visa ko” Galva mums. Nes Jis tapo... Mums, “visa kas” turima omeny mus. Jūs sakote: “O kaip nusidėjėlis?” Jis tapo nusidėjėlio Teisėju, jei šis nepriėmė To. Jis tapo šlove tikinčiajam, kuris Tai priėmė. Taigi, štai: “visa sutverta per Jį ir Jam”.

¹³³ Ir reikalinga naktis, kad pasireikštų dienos puikumas. Reikalingas negarbingas indas, kad būtų išreikšta meilė ir rūpestis garbingam indui. Reikalinga bloga moteris, vilkinti nedorovingus drabužius ir—ir parduodanti savo moralę, kad pasireikštų padorios tikros ledi dorybė. Suprantate? Reikalingas sukčius ir vagis, kad pasireikštų tikro tikinčiojo, tikro Krikščionio autentiškumas. Reikalingas veidmainis, kad išryškėtų tikintysis, koks jis yra.

¹³⁴ Taigi: “Visa sutverta per Jį”. Ir kadangi Jis sutvėrė visa... sutvėrė visiems mums, visa buvo sutverta per Jį. Tuomet, kadangi tai tiesa, mes turėtume susitapatinti (turėtume) su Juo. Mes save turėtume sutapatinti su Juo, nes Jis sutapatino Save

su mumis. Mes turėtume susitapatinti su Juo. Kaip? Gyvendami Jam; ne vien tik išpažindami.

¹³⁵ Daug žmonių įsilieję į konfesiją sako . . . Tik pamanykite, dabar jau priėjo iki šito. Ar jūs Krikščionis? “Aš metodistas”. Na tai toli gražu iki buvimo Krikščioniu, iki jo pasireiškimo. Ką gi, pasižiūrėkite, ką daro metodistai. “Aš baptistas”. Ką gi, pažvelkite, ką daro baptistai. “Aš katalikas”. Pažvelkite, ką jie daro. Suprantate?

¹³⁶ Bet vienintelis kelias tau iš tikrųjų būti Krikščioniu—tai Kristui atpažinti Save tavyje. O, kaip mus čia įgėlė! Tikiuosi, taipogi ir kiekvieną, šios juostos klausytoją. Suprantate? Suprantate? Suprantate?

Jūs sakote: “Aš sekmininkas”. Tai nieko nereiškia.

¹³⁷ Tai yra Kristus, atpažintas tavyje. Tai tuomet, kai Jis pripažino tave.

Sakai: “Aš kalbėjau kalbomis”. Taipogi ir demonai.

¹³⁸ “Aš šaukiau”. Musulmonai, budistai ir kiti šaukia. Indėnai šaukia šokdami gyvatės šoki. Suprantate? Žinoma. Visi jie taip daro. Kultai, klanai bei visi kiti šaukia ir rėkia. Jie rėkia ir šaukia krepšinio rungtynėse.

¹³⁹ Bet kai Kristus yra atpažįstamas tavyje, sutapatina Save, tuomet tu esi kaip Kristus. Taipogi ir žodis *Krikščionis* reiškia “kaip Kristus”. Tai tavo tapatybė. Gerai. Taigi, o kadangi Jis yra mūsų tapatybė, tuomet mes turime susitapatinti su Juo gyvendami Jam.

¹⁴⁰ Atkreipkite dėmesį, Dievas turėjo trejopą tikslą šioje didžioje mįslingoje paslapyje. Dievas dar prieš pasaulio pradžia turėjo didelę mįslingą paslaptį, kurioje slypėjo Jo trejopas tikslas. O dabar, širyt norėtume imtis štai ko: koks gi yra tas trejopas tikslas? Suprantate? Dabar, aš tikiu, su pagalba . . . Dievo, Kuris yra čia ir Jis—Jis mums tai parodys. Dabar, jei Jis turėjo tą trejopą tikslą, mes norėtume sužinoti, koks yra tas trejopas tikslas.

¹⁴¹ Pirmas dalykas, kad Dievas norėjo atskleisti Save žmonėms.

¹⁴² Jis negalėjo to padaryti kaip didysis Dievas Jehova, Kuris aprėpė visą erdvę, laiką ir Amžinybę. Jis negalėjo to padaryti. Jis pernelyg didis, kad pasirodytų žmonėms, nes tai būtų pernelyg paslaptinga. Kaip galėjo ta didi Būtis, kuri niekada neprasidėjo . . . kuri po jūsų peržengė šimtų milijardų ir trilijonų, ir trilijonų šviesmečių ratą į begalybę, į Amžinybę, ta didi Būtybė buvo ir tebėra visa tai.

¹⁴³ Bet štai ką Jis norėjo padaryti—Jam patiko tėvystė, nes Jis buvo Tėvas. Ir vienintelis būdas Jam tai išreikšti buvo tapti žmogaus Sūnumi. Dėl to Jėzus vis kartojo: “žmogaus Sūnus”. Matote, jie nesuprato, daugelis nesuprato, apie ką Jis šnekojo. Bet dabar jūs suvokiate? [Tikintieji sako: “Amen”—

Red.] Suprantate? Jis norėjo Save išreikšti. Tai buvo Jis, vienas iš Jo didžiųjų trejopų tikslų buvo išreikšti Save, sutapatinti Save su žmonėmis, atskleisti Save Kristuje.

¹⁴⁴ Antra, turėti pranašumą Jo Kūne, susidedančiame iš tikinčiųjų, tai yra, Jo Nuotakoje, kad Jis galėtų gyventi žmonėse.

¹⁴⁵ Na, Jis galėjo tai įgyvendinti Adome ir Ievoje, tačiau nuodėmė juos išskyrė, todėl tuomet turėjo būti koks nors būdas vėl sugrįžti. O tai bent! O, dabar, šitai, šitai man be galo vertinga, tik įsivaizduokite. Suprantate? Suprantate, koks buvo Dievo tikslas? Na kodėl gi Jis neapsaugojo Adomo su Ieva? Tuomet Jis niekada nebūtų galėjęs išreikšti Savo visumos, visų Savo savybių. Kadangi Jis ten galėjo būti Tėvu, tai tiesa, tačiau Jis taipogi buvo ir Gelbėtojas. Jūs sakote: “Iš kur tu žinai, kad Jis Gelbėtojas?” Jis toks yra, nes aš tai patyriau. Suprantate? Suprantate? Jis yra Gelbėtojas ir Jis turėjo tai išreikšti. Ir kaip Jis tai galėjo padaryti? Tiktai per Kristų. Kaip Jis galėjo būti Sūnumi? Tiktai per Kristų. Kaip Jis galėjo būti Gydytoju? Tiktai per Kristų. Matote, visa tai suvedama į tą vieną Asmenį, Jėzų Kristų. O, tai bent! Kai aš—kai aš. . .

¹⁴⁶ Kai aš mąstau apie tai, aš—aš tiesiog matau, kaip denominacijos pasitraukia iš veiksmo vietos ir praeina visa kita, suprantate, kai matau didįjį Dievo tikslą, Jo atsiskleidimą. Ir pirmiausia turi Save atskleisti Kristuje—“kūniška Dievybės pilnatvė”. Ir po to įvesti tą “kūnišką Dievybės pilnatvę” į žmones, kad Jis galėtų turėti pranašumą, kad vadovautų ir vestų.

¹⁴⁷ Dar kai ką vieną vakarą, jei kartais negavote juostos, pamokslavau čia vieną vakarą *Jėzaus Kristaus belaisvis*. Paulius belaisvis! Suprantate? Kai Dievas padaro tave Savo belaisviu, tuomet tu nieko kito negali daryti, tik tai, ką liepia Dvasia. Paulius, būdamas didelio intelekto, mokė. . . jį mokė Gamalielis, kad vieną dieną taptų didžiu kunigu ar rabinu. Ir jis turėjo didelius siekius. Jis buvo intelektualus didis vyras, didelis autoritetas, didelis žmogus tautoje. Bet jis visa tai turėjo paaukoti, suprantate, kad taptų Žodžio dalimi, kad išreikštų Jėzų Kristų. Jis suprato, ką reiškė pasakyti. . .

¹⁴⁸ Jis ketino vykti į tam tikrą vietą, broliai jį pasikvietė, tačiau Dvasia jam uždraudė elgtis pagal savo norus. O, jei—jei tik pusiau dvasiški žmonės galėtų tai suvokti! Suprantate? Jam buvo uždrausta vykdyti savo paties valią. Jis tiktai galėjo. . . “Dvasia draudžia man”. Suprantate? Jis buvo Kristaus belaisvis.

¹⁴⁹ Tada kartą ta būrėja, kurią jis pažinojo, Paulius žinojo turįs galią išvartyti tą demoną, tačiau jis tai galėjo padaryti tik Dievui panorėjus. Diena po dienos ji sekė jį iš paskos ir šaukė, bet vieną dieną Dvasia davė jam leidimą. Tuomet jis sudraudė ją, tą dvasią, buvusią joje. Suprantate? Jis žinojo, ką reiškia būti belaisviu.

¹⁵⁰ Mozė turėjo atsikratyti savo intelektualių savybių, kad surastų Kristų, kad taptų belaisviu. Paskui, kai Dievas išmušė iš jo visą pasaulį ir visas tas galingo vyro savybes, stojęs Ugnies Stulpo Akivaizdon aną dieną, jis pasijuto tiesiog netekęs žado. Jis pasakė negalėjęs pratariti nė žodžio. Tuomet Dievas išigijo belaisvį. Suprantate? Nesileiskite į savo pačių tyrinėjimus. Tuomet Dievas turėjo suteikti tam žmogui, suteikti jam tokią jėgą, kad jis galėtų eiti tenai.

¹⁵¹ Ir jis tarė: “Viešpatie, aš perdaviau faraonui ką Tu liepei, bet jis to nepadarė”.

¹⁵² Jis tarė: “Tuomet pasiimk savo lazda”,—Dievas kalba, tai Dievo Žodis,—“eik tenai ir nukreipk ją į rytus, ir iškviesk muses”. Ir atsirado musės, nes Jis turėjo belaisvį, kurio faraonas niekuo negalėjo papirkti. Niekas negalėjo nukreipti jį nuo kelio. Jis buvo visiškai belaisvis, surakintas Dievo Žodžio grandinėmis, prirakintas tik prie TAIP SAKO VIEŠPATS.

¹⁵³ O kad Dievas įgytų tokių belaisvių! Taigi štai kuomet Jis gali išreikšti pranašumą, jūs suprantate. Jam, Jam įgijus žmogų, kuris nieko kita nežino, išskyrus Kristų. Jūs suprantate, ką noriu pasakyti? [Tikintieji: “Amen”—Red.] Gerai. Tai antra.

¹⁵⁴ Pirma, visiškai Save išreikšti, Dievas Kristuje.

¹⁵⁵ Antra, šituo turėti pranašumą Savo Bažnyčioje, kuri yra Jo Kūnas, Nuotaka, kad Jis turėtų pranašumą, kad per juos išreikštų Save. Gerai.

¹⁵⁶ Ir trečia, sugražinti Karalystę, kuri žlugo dėl pirmojo Adomo nuodėmės, į teisingą padėtį, į ten, kur Jis vaikščiojo vakaro vėsoje su Savo žmonėmis, kalbėjosi su jais, bendravo su jais.

¹⁵⁷ Taigi, nuodėmė ir mirtis atskyrė juos nuo Jo Buvimo ir viso Jo pasireiškimo. Ar skaitėte tai? Prieš pasaulio sukūrimą, kad išreikštų visas Savo—Savo—Savo savybes, kas Jis yra.

¹⁵⁸ Taigi, jei čia esantis trejybininkas išsilaisvintų minutėlei, tai pamatytų, jog Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia nėra trys Dievai. Tai trys to paties Dievo požymiai. Suprantate, tai išraiška. Tėvas, Jis buvo, norėjo būti Tėvas. Jis buvo Tėvas, Jis buvo Sūnus ir Jis yra Šventoji Dvasia. Ir Tėvas, ir Šventoji Dvasia yra ta pati Dvasia. Argi nematote? Jūs suvokiate tai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Ne trys dievai. Demonai jums tai pasakė, kad padarytų jus stabmeldžiais. Suprantate? Tai vienas Dievas, pasireiškęs trejais požymiais. Būti Tėvu, būti Gelbėtoju, būti Sūnumi, būti Gydytoju, suprantate, tai Jo pasireiškimai.

¹⁵⁹ Noriu dar šiek tiek pratęsti temą, kad žmonės, klausantys šios juostos, susidarytų vaizdą, kad suvoktų. Man prireiktų be galo daug laiko kiekvienam iš šitų klausimų. Bet tikiuosi, jog dėstau ganėtiniai aiškiai, kad jūs galėtumėte suvokti, kurlink aš lenkiu. Suprantate?

¹⁶⁰ Dievas, pasireiškęs Jėzuje Kristuje, Kuris buvo ir Tėvas, ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia,—“Dievybės pilnatvė kūniškai”.

¹⁶¹ Taigi “visa Dievybės pilnatvė kūniškai” gyvena Jo Bažnyčioje, turi pranašumą. Visa, kas buvo Dievas, Jis išliejo į Kristų; ir visa, kas buvo Kristus, buvo išlieta į Bažnyčią, į tikinčiuosius.

¹⁶² Ne į denominaciją! Mes grįšime prie to po kelių minučių ir jums taps aišku kartą ir visiems laikams, suprantate; su Dievo pagalba parodysim, jei tik Jis mums leis, kokia to priežastis.

¹⁶³ Taigi, koks Jo tikslas? Išreikšti Save kaip Sūnų, suprantate, ir, taigi, kad Jame galėtų gyventi “Dievybės pilnatvė kūniškai”. Aš turiu, štai prieš mane guli “Laiškas Kolosiečiams”. Suprantate? Visame Rašte matomas Dievo tikslas. Taigi, ir per šio Sūnaus šį Gyvenimą, per Jo kryžių, per “Jo Kryžiaus”,—čia pasakyta,—“Kraują”, kad Jis galėtų sutaikinti su Savimi Kūną, Nuotaką; kuri yra Ieva, antroji Ieva. Ir Dievas parodo tai simboliškai, kaip Jis parodė Mozėje bei kituose. Tą patį Jis pateikė Adome ir Ievoje, parodė simboliškai, kad jie buvo Kristus ir Nuotaka. Jis yra antrasis Adomas; Bažnyčia yra antroji Ieva.

¹⁶⁴ Ir kol antroji Ieva eina į kompromisą dėl Žodžio, argi ne tą patį ji daro, kaip ir pirmoji Ieva? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Pareiškia: “Ka gi, tai tiko kitam laikui”. Ir mes po kelių minučių pasižiūrėsime, ar Jis pasakė, kad tai skirta kitam laikui. Kaip gali būti kitam laikui, kai Jis yra “tas pats vakar, šiandien ir per amžius”?

¹⁶⁵ Tačiau Dievas turėjo tikslą ir “paslėpė tai nuo gudriųjų ir išmintingųjų, o apreiškė iš anksto paskirtiems mažutėliams”, kurie iš anksto buvo paskirti tai priimti.

¹⁶⁶ Pažvelkite, štai priežastis: slenkant amžiams, kai tik Šviesa ką nors paliesdavo, jie atstumdavo Ją ir Ji pasitraukdavo. O ten buvo didieji intelektualai ir tie didieji kunigai, įvairūs rabinai, mokėsi pas didžiuosius mokytojus bei autoritetus, kaip Nikodemas, kuris buvo nepriekaištingai išsimokslinęs, tačiau jis negalėjo To suprasti.

¹⁶⁷ Tenai buvo tie didieji kunigai ir rabinai, kurie buvo išmokyti šio Žodžio. Varge, jie suprato tai protu! Ir Jis pasakė: “Jūsų tėvas—velnias ir jo darbus jūs darysite”. Tik pamanykite, šventas žmogus, negalėtumei nieko prikišti jų gyvenimui nei jų tėvų gyvenimui, nei jų senelių gyvenimui, nei jų proproproprosenelių gyvenimui. Jei būtų kitaip, jie būtų mirę gėdoje, jie būtų užmėtyti akmenimis. Bet štai stovi Jėzus, vadindamas tuos žmones “velnių susibūrimu”, religingus žmones.

¹⁶⁸ Dabar, o, didis apreiškimas dabar! Taigi, kad atnaujintų, kad sugražintų Savo giminybę, Jis turėjo jiems leisti pražūti. Jūs tai suvokiate? Jis turėjo jiems leisti nusidėti, leisti jiems laisvai

pasirinkti. . . Jis, Jis negalėjo priversti jų nusidėti ir likti Dievu, o paskui nubausti juos už tai, ką Jis priverstė juos padaryti.

169 Bet kai Jis padarė žmogų Savo bendrininku, tuomet leido žmogui laisvai pasirinkti, suprantate, lygiai tą patį Jis leidžia jums ir šiandien. Suprantate? Suprantate? Jūs elgiatės taip, kaip norite; jūs laisvai pasirenkate. Taigi, todėl, jei Jis pirmą kartą taip padarė, Jis ir antrą kartą turi taip padaryti, Jis visuomet turi daryti taip pat, kitu atveju Jis būtų neteisingai pasielgęs pirmąjį kartą. Suprantate? Tačiau kiekvienas remiasi tuo pačiu pagrindu.

170 Dabar stebėkite, kaip Jis tai gražina, leisdamas žmogui taip pasielgti ir žinodamas, kad jis taip pasielgs; žinojo, kad jis taip pasielgs. Tačiau ką tai davė? Tai atskleidė Jį kaip Išgelbėtoją. Tuomet viskas suvedama į Jėzų Kristų, kad taptų. . . kad Pats Dievas prisiimtų Savo Paties įstatymo bausmę—mirtį, kad numirtų, kad atpirktų tą žmoną, kuri pražuvo, Jį atstumdama.

171 Kai Ieva pasitraukė nuo Žodžio, ji pasitraukė nuo savo vyro. Ir kai bažnyčia pasitraukia nuo Žodžio į denominaciją, ji atstumia ir ištvirkauja su žmogiškos išminties pasauliu, atstumdama Dievo Žodžio autoritetą. Ar aišku? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Biblijoje pasakyta: “Dvasiškai ištvirkauja”. Bet kurio Biblijos Žodžio atstūmimas ar bet koks pridėdamas prie Jo aiškinimas—tai visiškas atstūmimas ir ištvirkavimas Dievo, jūsų Vyro, atžvilgiu. Svetimautoja niekuomet neįeis į Dangaus Karalystę, mes tai žinome. Suprantate? Taigi, suprantate, štai ką Ieva padarė iš pradžių.

172 Dabar vėl atkreipkite dėmesį, taigi, koks Jo trejopas tikslas? Apsireikšti Jėzuje Kristuje; įeiti į Kūną per Jėzų Kristų, turėti pranašumą; (ką?) atkurti Edeną, gražinti tai, kas buvo prarasta. Tai vienintelis nesutvarkytas dalykas. Visi kiti Jo reikalai buvo sutvarkyti.

173 Tačiau Jis turėjo leisti, sudaryti sąlygas laisvam pasirinkimui, nuopoliui, kad Jis galėtų tapti Gelbėtoju, kad atsiskleistų, kas yra Jame, suprantate, Jo, kaip Gelbėtojo, savybę. kažkas turėjo būti prarasta. Ir Jis, pritaikydamas Savo Paties įstatymą, tapo Gelbėtoju kaip tik to žmogaus, kuris puolė ir pražuvo. Jis negalėjo to padaryti kaip tas didis Jehova, aprėpiantis visą erdvę, laiką; suprantate, Jis to padaryti negalėjo. Jis turėjo tapti Žmogumi. Ir Jis susigiminiavo su tuo žmogumi, kuris buvo pražuvęs, amen, ir tapo Žmogumi: Dievas, tapęs kūnu!

174 Aleliuja! Manote, kad aš susijaudinęs; bet taip nėra. kažkas viduje!

175 Dievas iš Dievo tampa manimi, kad Sau prisiimtų mano nuodėmę, kad Jis mane galėtų padaryti Savimi, amen, kad grįžtų prie Dievo sūnų bei dukterų didžiojo tikslo, nes Jis yra

Amžinasis Tėvas. Ši savybė buvo Jame, suprantate, todėl turėjo būti išreikšta.

¹⁷⁶ Dabar matote visą trejopą tikslą? Matote, kad išreikštu Save, Jis nori tapti. . . Taigi, pasaulis yra pražuvęs, taigi, Jis turi išreikšti Save Žmoguje, tapti Gelbėtoju per Kraujo nuo Jo kryžiaus sutaikinimą. Taigi, Jis turėjo tuo tapti, numirti, kad išgelbėtų ir sugrižtų atgal į Bažnyčią, kad turėtų pirmenybę Savo Bažnyčioje.

¹⁷⁷ Dabar atmintkite, tai negali būti, nebus, niekuomet nebus ir niekuomet nebuvo denominacija! Jis turi turėti pirmenybę, o Jis yra Žodis. Amen! Kaip Ten gali būti įterptas koks nors mokymas? Tai yra. . . tai paverčia bažnyčią prostitute, priimančia bet kurio žmogaus žodžius iš bet kurio mokymo ar bet kurios denominacijos. Apreiškimo 17 trumpai paminėtos kaip paleistuvė ir ištvirkėlės; Romos katalikų bažnyčia kaip paleistuvė, o protestantų—kaip ištvirkėlės. Tai visiškai aišku kiekvienam, galinčiam tai perskaityti. Mes praėjome Bažnyčios Laikotarpius ir jūs tai galite rasti tose—tose juostose, jei tik norite. Būtent. Vadinasi, bet kas, prisijungdamas prie mokymo, nesančio Biblijoje, tampa paleistuve Dievo akyse. Ir daro tą patį, ką ir Ieva; pasitraukė nuo Žodžio, kuris yra Kristus. O, varge! Gerai.

¹⁷⁸ Taigi mes matome, kad Savo paslaptį Jis paslėpė Savo mintyse prieš pasaulio sukūrimą. Ar dabar nenorėtumėte perskaityti šiek tiek apie tai? Paprasčiausiai perskaitykite. Ar daug turite laiko? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Mes—mes tai perskaitysime. Šiaip ar taip, dabar visi atsiverskime vieną vietą, Laišką Efeziečiams ir pradėkime skaityti nuo 1-ojo skyriaus Efeziečiams. O dabar, kai vyksta sekmadieninė pamoka apie trejopą Kristaus pasireiškimą, skaitykite.

Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas, . . .

¹⁷⁹ Dabar žiūrėkite, čia kreipiamasi ne į pasaulį, bet:

. . . šventiesiems, gyvenantiems Efeze, ir ištikimiesiems Kristuje Jėzuje.

¹⁸⁰ Kaip jūs įeinatė į Kristų Jėzų? Prisijungdami prie bažnyčios? [Tikintieji sako: “Ne”—Red.] Gimimu! “Viena Dvasia”,—Pirmas Korintiečiams 12,—“mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną”. Matote?

¹⁸¹ Gerai, štai į ką jis kreipiasi. Tai skiriama ne išoriniam pasauliui. Mes negalime kalbėtis apie tai su nusidėjėliu, kadangi jis nieko apie tai nežino. Paulius skyrė tai ne nusidėjėliams. Jis pasakė: “Šitai skiriama tai—tai—tai Grupei, kuri yra Kristuje Jėzuje”.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

Tebūna palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris palaimino mus visais dvasiniais palaiminimais (kur?) dangiškose vietose Kristuje,

182 “Dangiškos vietos”. O, kad turėčiau laiko! Štai čia Biblijoje turiu pasižymėjęs apie Dangiškas vietas, kas yra Dangiškos vietos. *Dangiškos vietos*, minutėlę, yra “tikinčiojo pozicija Kristuje”, suprantate, “kokią vietą tikintysis užima Kristuje”, Dangiškose vietose.

*mus išrinkdamas jame . . . (klausykitės atidžiai) . . .
mus išrinkdamas jame prieš pasaulio sutvėrimą, . . .*

183 Kada Jis mus išsirinko? “Prieš pasaulio sutvėrimą”, tai Jo didžioji paslaptis, Jo didysis slėpinys.

*. . . Jis išrinko mus Kristuje prieš pasaulio sutvėrimą,
kad būtume šventi ir nekalti (kuo?) meile jo akivaizdoje.*

*Geros valios nutarimu jis (ką padarė?) iš anksto
paskyrė mus išūnyti per Jėzų Kristų,*

184 “Iš anksto paskirti!” Čia paslaptis. Jis, prieš Kristui ar kam nors kitam atsirandant žemėje, jūs matote Jo didžiąją paslaptį, kad Jis išsirinko Nuotaką. Žinodamas, kad netikėdama Žodžiu Ieva puls, žinodamas, kad ji puls; tačiau Jis išsirinks Nuotaką, kuri nepuls, kuri laikysis to Žodžio, nepaisant, ką visas pasaulis kalbės apie Jį. Jie laikysis to Žodžio! Jie tam paskirti iš anksto: “išūnijimas per Jėzų Kristų”, Bažnyčia, iš anksto paskirta tai didingai, šlovingai pozicijai!

185 Dabar jūs suvokiate Jo paslaptį? Kokią? Gražinti puolusią Ievą, nes ji simbolizavo Bažnyčią. O dabar atkreipkite dėmesį, kaip Dievas atvėrė Adomo šoną ir išėmė Ievą iš jo kūno ir kraujo; ir nuo jo vyriškos ir moteriškos dvasios atskyrė moterišką, ir įdėjo į Ievą. Išėmė šonkaulį iš jo šono ir iš jo padarė Ievą; tą patį Dievas padarė praliedamas iš Kristaus šono Kraują ir vandenį. O Kristus yra Žodis, imdamas tą Žodį ir surdamas Savo Bažnyčią, Ievą; matote, vėl grįžta į Save, atpirko Krauju, ištekėjusiu iš Jo Kūno. Dabar jau matote? [Tikintieji: “Amen”—Red.]

186 Dabar buvo atskleista didžioji Dievo paslaptis, buvusi paslėpta nuo pasaulio sukūrimo, tačiau visalaik vaizduota simboliais. Dabar žiūrėkite, mes išsiaiškinsime, kad Jis—kad Jis tai padarė. Štai čia, Efeziečiams, bei daugelyje kitų vietų, tik tai suteiks jums gana . . . Slenkant amžiams Jis lėtai skleidė šią paslaptį. Dabar jūs matote? Taigi, slenkant . . .

187 Kaip Jis tai darė? Kas gi parodyta tais simboliais? Jis atvėrė Adomo šoną ir paėmė iš jo kūno, iš Adomo, kad padarytų Ievą. Nuotaka turi būti Žodis, nes Jis yra Žodis. Ji negali laikytis mokymų. Ji negali laikytis denominacijos. Jis negali laikytis gero elgesio. Ji turi laikytis vien tik Žodžio, nes Ji yra Jo dalis. Ji buvo paimta iš Kristaus. Suprantate?

¹⁸⁸ Ir tam, kad būtume tikri, jog dabar jau visas Paėmimas; Liuteris buvo dalis, Veslis buvo dalis, pranašai buvo dalis. Jei jie yra—nėra dalis. . . Lygiai kaip apreiškime, kai jie padirbo liemenį, kojas, pirštus, rankas ir taip toliau, kol Galva (prie to mes prieisimė po kelių minučių), suprantate, tai sudaro visą Paėmimą. Tai Žodžio Kūnas, kuris yra Kristus. Amen!

¹⁸⁹ Už Jo ribų esi pražuvęs. Nesvarbu, koks esi geras ar kokie tavo tarpusavio santykiai, ar su kuo tu bendrauji, ar kokia tavo organizacija,—tu pražuvęs, jei to Žodžio nėra tavvyje.

¹⁹⁰ “Jei pasiliksime Manyje, Žodyje, Mano Žodis pasiliks jummyse, tuomet prašykite, ko norite”, nes jūs ir Žodis yra tas pats. Jis turi pranašumą. Jis viešpatauja. Tu esi. . . tu esi Jo belaisvis. Pasaulis miręs. Tu daugiau nieko nebeturi. . . Tu matai, kaip gyvena kiti žmonės, vis dėlto tu taip negyveni. Tu esi belaisvis. Tu įkinkytas į jungą su Juo. “Mano jungas lengvas”. Įkinkytas į jungą su Kristumi, su Jo Žodžiu. “Aš darau tik tai, kas. . . patinka Tėvui. O jei netikite, kad Aš esu Jis, tuomet tikėkite Žodžiu”. Kaip tobula! Žiūrėkite.

¹⁹¹ Dabar žiūrėkite, slenkant amžiams Jis palaiapsniui tai skleidė, lėtai vėrė paslaptį per pranašus bei simbolius. Dabar mes galime tiesiog panagrinėti tai ir Jo pasireiškimą.

¹⁹² Jis išreiškė Save Mozėje. Pažvelkite į Mozę. Gimęs vaikų persekiojimo laikais. Jis gimė, kad taptų išvaduotoju. Jis buvo paslėptas melduose taip, kaip Jėzus buvo išgabentas į Egiptą. Jis išėjo. Užkopė į kalną, grįžo su įsakymais.

¹⁹³ Jėzus užkopė į kalną, Jo pirmasis pamokslas—kalno pamokslas, nusileido žemyn su įsakymais. “Jūs girdėjote, kad protėviams buvo pasakyta: ‘Nesvetimauk’. Aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja”. Įstatymų Leidėjas, Kunigas, Karalius, Vadovas, būtent taip!

¹⁹⁴ Jis išreiškė Save Juozape, gimusiame denominacijoje, tarp savo brolių. Jie nekentė jo be jokios priežasties, nes jis buvo dvasiškas. Jis matė regėjimus. Dievas buvo su juo. Jis galėjo aiškinti sapnus. O broliai nekentė jo. Jis buvo parduotas už. . . savo brolių, beveik už trisdešimt sidabrinių. Lygiai kaip Judas Iskarijotas, vienas Jo brolių, pardavė Jį už trisdešimt sidabrinių. Jis buvo įmestas į duobę ir turėjo mirti. Štai taip. Tėvui ir kitiems buvo pranešta, kad jis numirė. Jis buvo įmestas į tą duobę; ištrauktas ir stjo faraono dešinėje.

¹⁹⁵ Kaip jis kentėjo tame požeminiame kalėjime! Ir—ir ten buvo du išgelbėtieji. . . Vyno pilstytojas ir duonkepys, vienas iš jų pražuvo, o kitas buvo išgelbėtas, tiesą sakant. Ir vyno pilstytojas. . . Vienas pražuvo, o kitas buvo išgelbėtas. Lygiai kaip ant Kryžiaus, kai Jis buvo tame kalėjime, dėl mūsų nuodėmių prikaltas prie kryžiaus, kai Jis tapo belaisviu, vienas vagis pražuvo, o kitas buvo išgelbėtas. Matote, lygiai taip pat.

¹⁹⁶ Paskui jis tapo faraono, jo susapnuotojo karaliaus, dešiniaja ranka, kai jis regėjime išvydo save, sėdintį prie karaliaus kojų, ir jam buvo suteikta visa valdžia Egipte. Jo regėjimas turėjo išsipildyti. Jis, galimas dalykas, daugelį kartų jį nagrinėjo, būdamas tame kalėjime. Jam ir barzda užaugo, ir panašiai, bet jis vis mąstė apie tai. Vieną dieną turėjo išsipildyti jo regėjimas.

¹⁹⁷ Nors ir užtrukęs, jis turėjo išsipildyti! Kaip aš ir šnekėjau čia praeitą vakarą ar užpraeitą, trečiadienio vakarą, pamokslo metu. Suprantate, tai turi įvykti. Kai Dievas sako, tai turi įvykti. Tai patvirtintas pranašas ir tai turi įvykti, nes tai yra Dievo Žodis.

¹⁹⁸ O Žodis ateina tik pranašui. Žodis “pranašas” reiškia parašyto Dieviškojo Žodžio atskleidėjas, tą patį, kaip ir ateities numatytojas, suprantate, ar aiškiaregys. Žiūrėkite. Aiškiaregys, kuris, jūs žinote, nusako ateitį, jis yra Dieviškai patvirtinamas numatydamas tai, kas išsipildo. “Jei atsiras pranašas, kalbės jums ir pasakys įvyksiančius tam tikrus dalykus. Ir jei tai neįvyks, neklausykite jo. Tačiau jei tai įvyks, tuomet Aš su juo. Bijokite jo, nes Aš su juo, suprantate”. Būtent taip. Kai yra patvirtinimas, tuomet jūs žinote, Tiesa tai ar ne.

¹⁹⁹ Dievas Savo tautai atsako per Savo Žodį, per žmones. Suprantate, Dievas kalba tik per žmogų. “Aš esu Vynmedis, jūs esate šakos”. Vynmedis neveda vaisių. Šakos kalba, veda Vynmedžio vaisius. Atkreipkite dėmesį, visuomet taip buvo.

²⁰⁰ Dabar pažvelkime į Juozapą, tuomet joks žmogus negalėjo pasiekti faraono ar ateiti pas jį, nesusitikęs su Juozapu. “Niekas negali ateiti pas Tėvą, tiktai per Sūnų”. O kai Juozapas palikdavo sostą, suskambėdavo trimitai: “Klaupkitės! Juozapas važiuoja!”

²⁰¹ Šlovė! Vieną dieną priklausys kiekvienas kelis ir kiekvienas liežuvis išpažins, kai Jis paliks Savo Tėvo Sostą, suprantate, kad pasirodytų. Visi paliudys, kad Jis yra Dievo Sūnus. Tu irgi. . . Tuomet bus per vėlu. Padaryk tai dabar.

²⁰² Dabar mes pažvelgsime į tai simbolių pagalba. Mes galime imti net ir Dovydą, kaip neseniai kalbėjau, pasitraukusį iš sosto, atstumto savo tautos; kopiantį į tą patį kalną, Alyvų kalną, kai jis ėjo į nelaisvę. Jis ėjo į kalėjimą, nes jį atstūmė jo broliai ir jo tauta. Jis kopė raudodamas. Tai Kristaus Dvasia jame buvo atstumta, kai jis žvelgė į Jeruzalę ir raudojo, ir sakė: “Jeruzale, kiek kartų aš. . .” Atstumtasis karalius. Praėjus aštuoniems šimtams metų, Dovydo Sūnus stovėjo Jeruzalėje, tenai ties Jeruzale, atstumtas, ir apraudojo Jeruzalę, sakydamas: “Dabar išmušė tavoji valanda”. Štai taip. Suprantate?

²⁰³ Visa tai simbolizavo Jį, tai buvo tik simboliai, tačiau tai ir toliau liko paslaptis. Tie žmonės nesuvokė, ką daro. Jie tiktai suprato, kad buvo vedami Dvasios kažką nuveikti. Taigi, tai buvo laikoma didžiajam paskutinių dienų apreiškimui. Tačiau

išreiškė tai, apreiškė Save Mozėje ir Dovyde, ir Juozape, ir Elijuje, visame tame laiko tarpe. Jūs...mes galėtume imti kiekvieną šį pranašą, nagrinėti jų gyvenimus ir parodyti tobulai išreikštą Jėzų Kristų, būtent, tačiau Jo paslaptis niekuomet nebuvo atskleista visiškai; laukė, kad ji būtų atskleista paskutinėmis dienomis, kaip Jis žadėjo, prieš išreikšdamas ją, prieš viską išsakydamas, Jis laukė, kad ji būtų visiškai suvokta, suprantate.

²⁰⁴ Kadangi Biblija parašyta paslaptimis. Jėzus dėkojo Tėvui už tai, suprantate, kad Ji buvo parašyta paslaptimis.

²⁰⁵ Taigi, Viešpaties Atėjimas yra paslaptis. Mes nežinome, kada Jis ateis, kaip Jis ateis, tačiau mes žinome, kad Jis ateis. Suprantate? Todėl visos Dievo paslaptys laukė šios paskutinės dienos. Po to, kai Jis užbaigia, tuomet Jis apreiškia ir parodo, ką padaręs. O, tai bent! Niekuomet neatskleidė Savo paslapties visiškai.

²⁰⁶ Lygiai tas pats, kaip ir Septyni Antspaudai. Na, kai Dievas panaudojo Martiną Liuterį pirmos bažnyčios atsiradimui ar tam bažnyčios laikotarpiui, ir kai Jis panaudojo Džoną Veslį, Jis palaipsniui juos išvedė ir juose parodė tą bažnyčios laikotarpį, kai mes...kai peržvelgiame Bibliją ir tai išsiaiškiname. Bet paskutinėmis dienomis, tai didžiulis dalykas dėl to, kad Jis apie tai čia prakalbėjo ir parodė tuos Septynis Griaustinius. Ir *Look*, ir *Life* žūr-...

²⁰⁷ Tada žurnalas *Life* išplatino tą Debesies Ratilą ir Šviesą, šito jie nesuprato ir vis dar nesuvokia. Bet keli mėnesiai prieš šį įvykį buvo pasakyta: "Eik tenai ir lauk šių paslapčių atskleidimo", o paskui tai įvyko lygiai taip, kaip Jis ir sakė. Ar pastebėjote toje nuotraukoje? Netgi tas Angelas dešinėje, kai Jis materializavosi, nusileido, su sparnais už nugaros, o galvą Jis laikė pakreipęs šonu, lygiai taip, kaip ir *ten* nuotraukoje. Mėnesiai prieš tam įvykstant buvo pasakyta, kad: "Jis surinks tikinčiųjų Kūną; kad atvertų, suimtų tuos pasimetusius galus".

²⁰⁸ Štai pasirodė Liuteris, jis tik skelbė išteisinimą,—tiesiog dundėjo tame laikotarpyje. Jis nežinojo, koks tai laikotarpis. Štai pasirodė Veslis ir jis sudrebino savo laikotarpį. Suprantate? Ir iš to ištekėjo daugybė srovių, iškilo kitos bažnyčios. Paskui atėjo Sekminės, nudundėjo, bet organizavosi ir vėl grįžo į mirtį; mes grįšime prie šito po kelių minučių, prie "mirties".

²⁰⁹ O paskui ateina paslapties atskleidimas, kad atskleistų visą esmę. Tos nedidelės doktrinos, tokios kaip Liuterio pateiktas katekizmas bei visos kitos; ir Veslio pateiktas *šis, tas* bei *anas*, ir visa kita; o paskui Sekminės lygiai taip pat įvedė organizaciją ir "Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios" krikštą, ir kitką; nematydami jokio skirtumo, kadangi...Paskui grįžta paskutinėmis dienomis, iškelia visas šias paslaptis ir visiškai

išaiškina, atskleidžia jas. Kodėl? Tai visai paskutinės dienos, kai atskleidžiama ši didžioji paslaptis, Dievo turėta širdy.

210 Ar suprantate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jei ne, vėl perklausykite šią juostą. Nežinau, kiek dar būsiu su jumis. Atminkite, tai yra Tiesa, TAIP SAKO VIEŠPATS. Tai Tiesa. Tai Raštas.

211 Kaip ir septynių paskutinių Antspaudų septynios paslaptys, jų paslaptys. Antspaudai buvo perlaužti ir visi laikotarpiai praėjo, daug kas liko išsklaidyta. O Dievas, nenorėdamas, kad Tai būtų išsklaidyta, grįžo ir surinko visa tai, tas jų pradėtas doktrinas, apreiškė ir atskleidė visumą. Tą patį Jis daro dabar, atskleisdamas Kristaus paslaptį, koku būdu Bažnyčiai Jis buvo trejopas Dievo tikslas! O, tai bent! Parodė Jį; apreiškė!

212 Vebsterio žodyne sakoma, kad *apreikšti* reiškia “paskelbti. Paskelbti ir ypač”,—sakoma Vebsterio žodyne,—“Dievišką Tiesą”, štai ką reiškia *apreiskimas*. Apreiskimas—tai Kristaus būdas paskelbti Savo Savo Bažnyčiai.

213 Dabar mes galime pasakyti: “Nagi, Broli Branhamai, tu tik taip kalbi”. Na mes nekalbėtume tam, kad tik *pasakytume* šitai.

214 Dabar žiūrėkite, Jis Petru leido atpažinti Save. Jei dabar norite pasižymėti, mes. . . Jei norite apie tai perskaityti, mes. . . Mes tai perskaitysime, jei norite, švento Mato 16:15 ir 17. Aš pacituosiu. Kai jie atėjo nuo Atsimainymo kalno, Jis paklausė: “Kuo žmonės Mane, Žmogaus Sūnų, laiko?”

215 “Vieni sako, o, jie mano, kad Tu esi Elijas, kiti sako, kad Tu esi vienas iš pranašų, Jeremijas, ar dar kuris nors”. Tačiau Jis ne to klausė.

216 Jis paklausė: “O kuo jūs Mane laikote?” Dabar čia Jis kalba Bažnyčiai. Suprantate?

“Kuo žmonės Mane laiko?”

217 Šiandien: “Jis filosofas; tai visuomeninė religija. Jis buvo geras žmogus. Mes manome, kad Jo mokymas teisingas. Jo pavyzdžiu reikia gyventi. Manau, kad tai visus mus padarys geresnius, jei taip gyvensim. Mes turime turėti savo bažnyčias, mūsų—mūsų visa kita”. Tai Kalėdų senelis, panašu į Kalėdų senelio istoriją.

218 Tai nėra kažkokios bažnyčios išraiška, tai nėra mūsų išraiška. Tai gyvenimas, kurį gyvenimi ne pats, bet Jis įeina į tave ir gyvena Pats, o tu tampa belaisviu; ateina pas bet kurį mąstantį žmogų. Tave veda Dvasia. Ir kaipgi tu sužinai šitai?

219 Na, tu sakai: “Man atrodo, kad kraustausi iš proto. Galbūt taip elgiasi žmogus, besikraustantis iš proto”.

220 Bet jei tu turi Kristaus protą, Kristus pasireiškia per tave, parodo, kad tai yra Jis ir ne. . . tu nesikraustai iš proto.

221 Kai kurie žmonės, paveikti iliuzijų, išeina iš proto ir tampa psichiškai nesveiki. Na, mes žinome, jog tai blogai. Velnias mėgina pamėgdžioti tai, kas tikra dar prieš tam čia pasirodant. Suprantate? Jie visuomet yra netikri. Suprantate?

222 Tačiau tikras žmogus turi palikti savo mintis ir savo mąstymą! Neiti taip akiai. Ne, pone. Tu ateini, turėdamas sveiką protą, o Kristus užvaldo tave ir išreiškia Save. Ir tuomet pasauliui tu tampi nenormalus.

223 Na, o jei tu esi pamišęs, iš tikrųjų pamišęs, tuomet velnias tave visiškai užvaldo. Jis privers tave daryti viską priešingai šiam Žodžiui.

224 Tačiau kai Kristus užvaldo tave, Jis tiesiog per tave išreiškia tą Žodį, nes tai Jis. Jis yra Žodis! Suprantate? Ir tuomet gali išvysti Kristaus pasireiškimą. Ne kažkokią iliuziją, bet išties tikrą Kristaus pasireiškimą per tave. Kaip nuostabu!

225 Dabar žiūrėkite. Jis pasakė: “Kuo jūs Mane laikote?” Jis klausia Bažnyčios, Savo dvylikos. Iš tą dieną gyvenusių milijonų Jis paklausė dvylikos, Savo Bažnyčios.

Iš milijonų, gyvenusių Nojaus laikais, Jis kreipėsi į aštuoneta. M-hm. Suprantate?

226 Ir Jis pasakė: “Kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir tada, kai ateis žmogaus Sūnus, suprantate, kai buvo išgelbėtos aštuonios sielos”.

227 Aš nesakau, kad dabar bus išgelbėtos aštuonios. Nesupraskite viso to klaidingai. Niekuomet to nesakiau. Aš nežinau, kiek bus, kiek bus išgelbėta tą, tą, tai yra...tą paskutinę mažos grupelės Paėmimo akimirka. Tai bus nedidelė grupelė, užtikrinu jus. “Nes ankšti vartai ir siauras kelias, tik nedaugelis jį randa”.

228 Bet kai pakils visų laikotarpių didžiulis atpirktas Kūnas, tuomet ten bus didžiulis sostas! Apreiškimo 7 parodo tai: “Milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti”, pakilo iš visų laikotarpių tie, kurie vaikščiojo Biblijos Šviesoje tiek, kiek Ji buvo jiems apreikšta. O dabar mes žinome, kad Veslis turėjo daugiau Šviesos nei Liuteris. Mes žinome, kad Sekminės nustelbė Veslį. Suprantate? Žinoma, taip.

229 Kadangi tai pamažu buvo atrišama per pranašus ir panašiai, kol visiškai pasireiškė “Dievybė Kristuje kūniškai”.

230 Ir kaip tik dabar Kristus pasireiškia Bažnyčioje. Dievo apreiškimo esmė—sugražinti Ievą vėl į jos teisingą vietą greta jos Vyro. Atkreipkite dėmesį, Dievas yra Bažnyčios Vyras, o Bažnyčia yra Jo Nuotaka.

231 Na, o Petras, kai buvo pašauktas, pasakė: “Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus”.

²³² Dabar žiūrėkite. Pasakyta: “Palaimintas tu, Simonai, *Barjona*”,—tai reiškia “Jonos sūnau”. Suprantate? “Palaimintas tu, nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė. Tu neišmokai To kokioje nors mokykloje. Bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tau Tai apreiškė”. Paklauskite, ką Jis jam pasakė: “Ant šios uolos. . .” Tai Petras, iš anksto paskirta Dievo Sėkla, priėmusi šią Šviesa ir Karalystės raktus. “Ant šios apreiškimo Kas yra Jėzus Kristus uolos”,—Jis yra visiškai apsiareiškęs Dievas. “Ant šios uolos. . .” Ne Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia; kur Jis kaip antras Asmuo. “Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią, ir pragaro vartai Jos nenugalės, neišveiks Jos”. Matote? “Aš pastatysiu Savo Bažnyčią ant šios uolos”,—Jėzaus Kristaus apreiškimas.

²³³ Žiūrėkite, Kristus jūmyse daro Jį Gyvenimo apreiškimo centru. Suprantate? Kristaus Gyvenimas jūmyse daro Jį apreiškimo centru. Kristus Biblijoje daro Bibliją užbaigtu Kristaus apreiškimu. Kristus jūmyse daro jus užbaigtu apreiškimu visa ko, matote, ką Dievas stengiasi padaryti.

²³⁴ Kas tuomet yra naujas Gimimas? Tu pasakysi: “Na, Brolis Branhamai, kas gi yra tas naujas Gimimas?” Tai Jėzaus Kristaus apreiškimas tau asmeniškai. Amen! Suprantate? Ne tai, kad tu tapai bažnyčios nariu, spaudei ranką, padarei kažką ypatinga, skelbei savo įsitikinimus, pasižadėjai gyventi pagal tam tikras elgesio normas. Bet Kristus, Biblija, Jis yra Žodis, tau apreikštas. Ir nesvarbu, kas ką kalba,—pastorius, dvasininkas, kas bebūtų, kas būtų, tai tebėra Kristus. Tai Kristus tavyje, tai apreiškimas, ant kurio buvo pastatyta Bažnyčia.

²³⁵ Tu sakai: “Na, aš liuteronas. Aš baptistas. Aš presbiterionas”. Tai nieko nereiškia, Dievui tai nereiškia nė [Brolis Branhamas spragtelė pirštais—Red.] *šito*, visiškai nieko, nė tavo pirštų spragtelėjimo.

²³⁶ Kas tai? Tai apreikštas Kristus, o Jis yra Žodis. Kai Žodis yra apreikštas, Jis Pats pasireiškia. Suprantate? Toks buvo Dievo tikslas Jėzui Kristui—išreikšti Save, pritaikyti Savo Paties įstatymus ir gyventi pagal Savo įstatymus. . . ir įvykdyti Savo įstatymą mirtimi. Ir Kristus, Dievas, numirė kūnu, kad pasmerktų nuodėmę kūne, kad Jis galėtų parsivesti pas Save garbingą Nuotaką, atpirktą, kuri tikės vien tik Dievo Žodžiu; ir neišmainys Jo kaip Ieva į žmogaus intelektualų supratimą. Ar suprantate? Tai Kristaus mintis. Tai Dievo mintis. Naujas Gimimas šitai parodo.

²³⁷ Ir jei žmogus tvirtina, kad yra gimęs iš naujo, o šių paskutinių dienų Kristaus pažadus mėgina pritaikyti kitam laikotarpiui, paversdamas Jį vakardienos Kristumi, o ne šiandieniniu, tuomet toks žmogus ar toks asmuo buvo suklaidintas šėtono. O jei tas žmogus sako, kad tiki Tuo, tačiau tai per jį nepasireiškia?

²³⁸ Jėzus Morkaus 16 pasakė: “Šie ženklai lydės tuos, kurie tikės; visame pasaulyje ir kiekviename laikotarpyje”. Demonų

išvarymas ir kalbėjimas kalbomis, ir—ir lydės visi šie dideli dovanų pasireiškimai, “jie bus!” Ne “jie *galbūt* bus; jie *turėtų* būti”. “Jie bus!” Ir dangus, ir žemė praeis, bet Jo Žodis nepraeis.

²³⁹ Taigi Kristus išreiškia Savo žmoguje bet kuriuo atveju—jis intelektualas ar nežino nė abėcėlės. Pusė apaštalų jos nežinojo, suprantate, tačiau jie pažinojo Kristų. Jie kreipė dėmesį į Petrą ir Joną ne todėl, kad šie būtų baigę kokią nors seminariją. Pasakyta: “Jie atkreipė dėmesį ir pastebėjo, jog jie buvo su Kristumi”, kai tie išgydė luoši, žinote, prie tų vartų. Jie žinojo, kad tie—tie buvo su Kristumi.

²⁴⁰ Naujas Gimimas yra Kristus, yra apreiškimas. Dievas tau atvėrė šią didelę paslaptį ir tai yra naujas Gimimas. Na ką tu darysi, kai susirinks visa ta grupė, kai apreiškimas visiškai darnus, o Dievas tai išreiškia per Savo Žodį tais pačiais veiksmis, tuo pačiu, ką Jis darė apreikšdamas Žodį! O, jei tik Bažnyčia žinotų savo padėtį! Viena dieną Ji sužinos. Tuomet, kai sužinos, kas tai, įvyks Paėmimas. Dabar žiūrėkite.

²⁴¹ Jūs kalbate: “Broli Branhamai, bet tai—tai nėra . . .” O, taip, yra, tikrai. Tai yra Tiesa.

²⁴² Ar pastebėjote? Paulius fiziškai nepažinojo Jėzaus. Paulius Jo nepažinojo. Vieninteliu būdu Paulius Jį pažinojo—per apreiškimą, per regėjimą. Teisingai? [Tikintieji: “Amen”.] Paulius pažinojo Jėzų tik per apreiškimą, lygiai kaip ir Petras.

²⁴³ Petras matė Jį kūne, tačiau jis neatpažino Jo kūne, nes Jėzus taip pasakė. “Ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė. Netgi Mano Paties gyvenimas šito tau neparodė. Bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tau visa tai apreiškė, kad Jis yra Dievo Žodis ir ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią”. Petras nepažino Jo kūne. Žmogus vaikščiojo, bendravo su Juo ir visa kita.

²⁴⁴ Paulius turėjo kai ką daugiau nei kiti apaštalai. Suprantate?

²⁴⁵ Jie kalbėjo: “Na, man—man daugiau apreikšta nei tau, Pauliau, nes, tu supranti, aš vaikščiojau su Juo. Kartą aš ėjau su Juo žvejoti. Aš girdėjau Jį kalbantį. Jis sėdo drauge su manimi į valtį ir, tiesą sakant, man tarė: ‘Plaukime štai ten ir žvejokime toje vietoje, ir pagausime daugiau žuvies’. Ir mums pavyko”. Suprantate? Suprantate? “Mes matėme Jo darbus”.

²⁴⁶ Tačiau Paulius matė Jį po to, kai Jis numirė, buvo palaidotas ir vėl prisikėlė, ir pasireiškė Ugnies Stulpe, kuris vedė Izraelio vaikus. Žinodamas . . . Paulius, būdamas žydas, niekada nebūtų pavadinęs “Viešpačiu”, jei nebūtų išvydęs to pasireiškimo, kad Jis grįžo, tas pats vakar ir per amžius. Jis pasakė: “Pauliau”,— kitaip tariant,—“Aš esu tas Pats Dievas šiandien kaip ir vakar. Štai Aš esu toje pačioje Šviesoje, Ugnies Stulpas degančiame krūme, su kuriuo kalbėjosi Mozė”. Nieko nuostabaus, kad jis galėjo atskirti įstatymą nuo malonės toje Knygoje Žydams; jis susitiko tą patį Ugnies Stulpą. Jis pasakė: “Aš esu Jėzus, Kurį tu persekioji”.

247 Ir štai šiandien Jis tuo pačiu būdu, tuo pačiu Ugnies Stulpu išreiškia Save ir patvirtina Save lygiai taip pat, atskleidžia Dievo paslaptį, kuri buvo paslėpta nuo pasaulio sukūrimo. Suvokiate?

248 Paulius pažino jį tik per—pažino Jį tik per apreiškimą. Petras pažino Jį per apreiškimą.

249 Jiš vaikščiojo su Juo, kalbėjosi su Juo. Todėl tu gali pasitikėti šiuo Žodžiu. Taigi, aš ką tik pasakiau, kad Jis yra Žodis. Na, mokslinčius gali sėsti ir skaityti tą Žodį, kol sugebės apsukti tau galva, suprantate, jei tik panorės, nes jis galvotas, talentingas. Tegu katalikas kunigas arba nereikia nei jo, tebūnie geras Biblijos žinovas teologas. Brolis, baptistas ar presbiterionas, ar panašiai, kai teks kalbėtis, jis privers tave galvoti, jog nieko neišmanai, suprantate. Kodėl? Suprantate, kadangi jis pažįsta Jį, tą Žodį, kūne. [Brolis Branhamas tapšnoja savo Bibliją—Red.]

250 Tačiau vienintelis kelias tau išsigelbėti—pažinti Jį per apreiškimą!

251 Jei imčiau, galiu imtis presbiterionų mokymo ir suvynioti jus, sekmininkus, kad nė necyptelėsit. Galiu imtis baptistų mokymo ir parodyti jums, sekmininkai, milijonus dalykų, apie kuriuos jūs neturite supratimo. Viskas gerai, tačiau tai ne tas. Tai ne Jo Bažnyčia. Tai ne Jo Bažnyčia.

252 Jo Bažnyčia—tai Jis apsireiškęs, (Amen! Ar matote šitai?), ir išreikštas per Patį Žodį, kad Jis yra Dievas. Suprantate?

253 Kaip galite tuomet sakyti: “Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia” ir taip krikštytis? Stabmeldžiai! Teisybė! Kaip galite sakyti, jog pažįstate Jėzų Kristų, o Jis yra Žodis, kai nėra tokios Rašto vietos Biblijoje, nėra nė vienos vietos, kad kas nors būtų pakrikštytas “Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios” vardu?

254 O jūs—o jūs, žmonės iš “Tiktai Jėzus”, tik panaudojate Jėzaus vardą krikštui! Aš asmeniškai pažįstu keturis ar penkis jesusiečius. Dabar jūs matote, kur jus nuvedė jūsų denominacijos? Tai tamsa, Kaino, atnešusio vaisius vietoj kraujo, pasireiškimas. Suprantate?

255 Bet apreiškimas ateina per Kraują, suprantate, per Jėzų Kristų, Kuris yra Dievo Kraujas, kuriantis Kraujas Marijos išciuose. Ir Paulius pažinojo Jį per apreiškimą. Sitaip mes Jį pažįstame šiandien, tai vienas vienintelis kelias jums Jį pažinti. Ne pasakymas: “Aš metodistas”. Tai nieko nereiškia. “Aš baptistas”. Tai nieko nereiškia. “Aš katalikas”. Tai nieko nereiškia. Tačiau per apreiškimą, kad Dievas tau apreiškė Žodį! Jis yra Žodis. Ir tas Žodis, kaip tu supranti, kad Jis apreiškėtas—Jis Pats gyvena ir pasireiškia per tave. O!

256 Bažnyčios seniai užmiršo tą didįjį apreiškimą. Tikrai taip. Tiesos apreiškimą jie pamiršo. Jie nuėjo . . .

257 Taigi, kai iškilo Liuteris, jis buvo didis vyras. Jis turėjo tos dienos apreiškimą. Tačiau kas nutiko? Atsirado grupelė rikių,

apkirptų ežiuku, kaip pavadintume šiandien, ir rikečių, ir visų kitų, jie šlaistosi tenai. Ir—ir—ir pirmiausia išaiškėja, kad tai jau ten.

²⁵⁸ Tai pasireiškimas. Jei jūs tik—tik žinotumėte Biblijos numerologiją ir žinotumėte, ką pagal Raštą reiškia *Elvis* ar—ar *Rikis*! M—hm. Juk kodėl Jėzus... Tu sakai: “Tavo vardas neturi nieko bendra su tuo”. Nieko bendra? Tas vardas galėjo pasirodyti tik šiomis paskutinėmis dienomis, šiems paskutinių dienų žmonėms.

²⁵⁹ Kodėl tuomet Jėzus pakeitė Abramo vardą į Abraomo, Sarajos į Sarą? Kodėl Jis pakeitė Saulių į Paulių? Kodėl Jis pakeitė Simoną į Petrą ir taip toliau? Jūs matote, neabejotinai tai kai ką reiškia.

²⁶⁰ Tas vardas negalėjo būti ištartas iki šios dienos. Štai dėl ko šiandien žemėje vyksta tokie pragariški dalykai, kaip tik dėl to. Visa žmonija sugedusi. Ji—ji pražuvusi, suprantate, štai kodėl taip yra.

²⁶¹ Dabar žiūrėkite, jam viskas buvo gerai, Liuteris gyveno savo laikui ir turėjo apreiškimą; bet kai tik jis pasitraukė, pažvelkite, ką jie padarė. Veslis turėjo žinią; pažvelkite, kas įvyko. Senieji ankstyvieji sekmininkai turėjo žinią; pažvelkite, ką jie padarė. Jie surinko grupę žmonių, lygiai tas pats, kaip . . .

²⁶² Dievas malone siuntė Izraeliui Ugnies Stulpą, pranašą, auką ir Pats pasirodė jų tarpe, ir išvedė juos iš Egipto per Raudonąją jūrą. O jie užsinorėjo įstatymo, kad turėtų didžiųjų aukštus postus užimančių žmonių, kad jie galėtų kai ką nuveikti. Ir kas gi įvyko? Jie buvo palikti klaidžioti dykumoje keturiasdešimt metų ir nei vienas iš tos organizacijos neperėjo.

²⁶³ Kalebas ir Jozuė, tiktai juodu pasipriešino ir pasakė: “Mes galime ją užimti, pažvelgti į Dievo Žodį”.

²⁶⁴ Visi jie mirė dykumoje. O Jėzus pasakė, kad jie Amžinai pražuvo, būtent, po to, kai Jis parodė Savo palaiminimus ir jėgą jų laikotarpiams; kaip Liuteris, Veslis ir taip toliau. Argi ne?

Pasakė: “Mūsų tėvai valgė maną dykumoje”.

²⁶⁵ Jis tarė: “Ir jie visi iki vieno mirė”. Tai yra, Amžinai atskirti nuo Dievo. Jų kūnai žuvo dykumoje. Suprantate? “Jie mirė. Bet Aš esu Gyvybės Duona, nužengusi iš Dangaus nuo Dievo”. Jie to nematė. Jie tiesiog to nematė.

²⁶⁶ Ką gi, bažnyčia seniai tai užmiršo. Vietoj Žodžio Tiesos apreiškimo jie pripažino intelektualią žinią, intelektualus, narystę, išmanymą.

²⁶⁷ Dabar paklauskite, ką jie šiandien šneka. Ar jūs tikite, kad Dievas paskyrė mus eiti į visą pasaulį ir gydyti ligonius, ir skelbti Evangeliją, ir išvarinėti demonus? “O, o, taip, manau, tai tiesa, bet. . .” Jūs matote?

268 Neseniai kalbėjausi su viena dama, ji pasakė: “Na, visos bažnyčios sutaria”.

269 Aš pasakiau: “Nėra nė vienos sutariančios su kita”. Tenai stovėjo katalikai. Aš tariu: “O kaip jūs? Jūs metodistas, o čia katalikas, ar sutariate vienas su kitu?” Tariu: “Šis popiežius atėjo juos suvienyti, tai geras dalykas visiems tokiems žmonėms”.

270 Tačiau Dievo Bažnyčia neturi nieko bendra su tuo, visiškai. Ji ne toje krūvoje. M-hm. Teisingai. Taip, pone.

271 Jūs norite juos suvienyti, ir vienas, ir kitas *kažkuo* tiki; metodistai apšlaksto, baptistai panardina ir abu nepripažįsta Šventosios Dvasios jėgos visumos. Jie kalba: “Mes gavome Šventąją Dvasią, *kai* patikėjome”.

272 Biblijoje pasakyta: “Ar įtikėję gavote Šventąją Dvasią?” Tai skirtumas. Matote? Štai taip. Suprantate?

273 O jie sako: “Mes katalikų bažnyčia. Mes jau seniai pradėjome. Mes padarėme *šitai*”. Metodistai sako: “Mūsų pagrindas Biblija”.

274 Jėzus pasakė: “Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki”. Ir kurgi šitai? M-hm. Matote? Taip. “Darbus, kuriuos Aš darau, jūs irgi darysite”, kiekvienas tvarinys, kiekvienas žmogus, tikintis Jį. Tai kurgi šitai? Tai Jo Žodžiai. “Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis”. Tai kurgi šitai? Matote? O, kaip tik tai ir parodo!

275 Kas tai? Tai hibridinė būseną. Štai ką pasakysiu: tu imi hibridinį didelį, gerą kukurūzo grūdą, imi tą hibridinį kukurūzą, jis toks dailus. Tačiau pasodink jį, ką gausi? Išauga *toks* stiebelis, pagelsta ir nuvysta. Šitai ir kiekviena denominacija, kai ji hibridinė—žmogaus žodžiai sumaišyti su Dievo Žodžiais. Ji išaugs iki ženklų bei stebuklų ir to, ką Jėzus kalbėjo apie tikėjimą Žodžiu,—pagels ir pasakys: “Mes negalime To priimti”, ir grįš atgal.

276 Lygiai kaip visi tie šnipai, kurie nuėjo apsižvalgyti į Kanaaną. Jie persikėlė tenai ir pasakė: “O, mes tarytum žiogai greta jų! Mes nugalėsime jų! Amalekiečiai ir visi kiti, ką jie mums padarys!” Ir jie sugrižo.

277 O Kalebas ir Jozue, būdami grynakraujai Dievo Žodžiu, amen, žinojo Dievą sakius: “Aš jums atiduodu šitą žemę”. Jie pasakė: “Mes galime dar daugiau nei užimti ją!”

278 Priklauso nuo to, nuo ko esi gimęs. Jei esi gimęs nuo Dievo Žodžio, tai Dievo Žodis turi pirmenybę Jo Bažnyčioje. Štai dėl ko Jis numirė. Tai yra Jo tikslas, kad Jis, veikdamas Savo Bažnyčioje, galėtų įgyti, turėtų pirmenybę. Pirmiausia tegu Dievo Žodis švyti, nežiūrint, kaip atrodo visa kita. Man nerūpi, ar intelektualai sako *šitai, taip, dar kitaip*, tai neturi nieko

bendra su Tuo. Dievo Žodis taip pasakė ir mes galime dar daugiau nei užimti tai!

²⁷⁹ “Jei aš šitai pamokslaučiau savo bažnyčioje”,—pasakė man vienas dvasininkas,—“pamokslaučiau keturiems stulpams bažnyčioje”.

²⁸⁰ Tariau: “Aš jiems ir pamokslaučiau”. Taip, pone. Dievo Žodis taip pasakė. Mes tai galime. Dievas pasakė taip daryti. Amen!

²⁸¹ O, taip, jie teisinasi šituo. Matote? Štai dėl ko jie akli pabaigos, šių paskutinių dienų Žiniai, kai Dievas patvirtina Save. Jie mėgina priskirti Tai kažkokiam spiritizmui ar kažkokiam, o, (kaip tai pavadinti?) kažkam, susijusiam su psichika, iliuzija ar kaip nors panašiai. Matote, jie—jie siekia iš To padaryti ką kita, kas nėra Tai.

²⁸² Lygiai kaip jie padarė Jam būnant čia, kai Jėzus buvo čia, jie pavadino Jį “Belzebulu; būrėju”, dabar jie tai vadina kažkokia psichine telepatija. Matote? Nors jie žinojo, kad Jis galėjo stovėdamas ten ir žvelgdamas į žmones atpažinti net jų širdžių mintis. Biblijoje taip pasakyta.

²⁸³ Nagi ar Žydams 4-ame skyriuje nepasakyta: “Dievo Žodis yra gyvas ir aštresnis už dviašmenį kalaviją, ir išvelgia net mintis”? Ir Jis buvo tas Žodis. O kai tas Žodis turi pirmenybę žmoguje, tai vėl vyksta tas pats, nes tai yra Žodis! Amen!... dabar jau matysite, kad galite čia suklupti. Tai visiškai aišku. Matote? Gerai.

²⁸⁴ Štai kodėl jie akli, lygiai kaip tuomet, kai Kristus buvo žemėje. O, varge! Jie lygiai taip pat svyruoja. Jie kalbėjo: “Jis Belzebulas. Bel- . . .” Jie matė Jį galintį tai daryti, todėl kalbėjo: “Jis tiesiog. . . Jis nesantuokinis vaikas ir yra keistas vyrukas. Jį paprasčiausiai apšėdo kažkoks demonas. Jis—Jis samarietis ir Jame tūno demonas. Štai koku būdu Jis tai daro”.

²⁸⁵ Jėzus pasakė: “Aš jums atleisiu už tai”, matote, vadino Dievo Žodį, Dievo darbų pikta dvasia. Jis pasakė: “Aš jums už tai atleisiu. Bet vieną dieną nusileis Šventoji Dvasia ir nė vienas žodis prieš Ją nebus atleistas nei šiame, nei būsimame pasaulyje, nei tą didžiąją dieną. Tai nebus atleista”. Taigi, jūs matote, tai aiškiai parašyta Rašte.

²⁸⁶ Todėl kai žmonės ateis tą dieną, nesvarbu, kokie intelektualūs ir kokiai didelei denominacijai jie priklauso, jie bus pasmerkti. Jie turės būti pasmerkti! Jie burnojo prieš Šventąją Dvasią, vadindami Ją “šventuoju velenėliu”, vienaip ir kitaip, vadindami nepagarbiai ir panašiai. Ir Dievo Bažnyčia visą laiką turėjo tai kęsti.

²⁸⁷ Netgi Paulius pasakė Agripai: “Pagal kelią, vadinamą ‘erezija’,—kas reiškia *pamišimą*,—“šitai aš garbinu savo tėvų Dievą”. Tas didis intelektualus mokslo žmogus turėjo priėti “kelią, vadinamą ‘erezija’”.

288 Kodėl? Tai jam buvo apreikšta. Tas Ugnies Stulpas pakibo prieš jį, prakalbo: “Aš esu Jėzus, didysis Dievas, buvęs tenai dykumoje su Moze. Aš esu Jis ir sunku tau spyriotis prieš akstiną”.

289 O tada Paulius, stovėdamas tenai, žinodamas, kad jo gyvybė kabo ant plauko, tarė: “Pagal kelią, vadinamą ‘erezija’, šitaip aš garbinu savo tėvų Dievą”. Tai buvo šitaip pavadinta, kadangi jam buvo atverta, kas yra ta didžioji Kristaus Tiesa.

O šiandien žmonės sako: “Tai denominacija”.

290 Tai Jėzus Kristus, naujas Gimimas, atskleistas tavyje, kad Jis turėtų pirmenybę, kad Jis galėtų išreikšti Savo Žodžius. Ir viskas, ką Jis žadėjo šiomis paskutinėmis dienomis, Jis gali įvykdyti, veikdamas per Savo Kūną. Amen! Tai kaip tik ir yra pasireiškęs Dievo Žodis. Atkreipkite dėmesį. Gerai.

291 Taip pat, kaip ir Kristaus laikais, Dievas turi raktą šiam Kristaus, Jo Paties, apreikimui. Jūs tikite tuo? [Tikintieji: “Amen”.] Teologijos mokyklos niekada To neras. Jėzus taip pasakė. Jei norite dabar tai perskaityti—švento Mato 11:25 ir 27. “Aš dėkoju Tau, Tėve, dangaus ir žemės Dieve, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreikei mažutėliams, kad jie sužinotų”. Matote? Matote? Man nerūpi . . .

292 Pažvelkite į tų laikų mokytus žmones, į tuos žydus, labai puikius žmones, į jų fariziejų, sadukiejų, erodininkų ir visas kitas organizacijas. Suprantate? Visos tos jų didelės organizacijos, o Jėzus pasakė: “Jūs akli; jūs vedate aklus. Gerai Izaijas apie jus pasakė: ‘Jūs turite ausis, o negirdite; ir akis, kuriomis nematote’. Nes Izaijas tai pasakė Dvasioje, todėl Dangaus Dievas jus apakino. Jūs darote tą patį, ką ir Ieva, priimdami intelektualiąją pusę, bet nieko nežinodami apie Dievo Dvasią. Todėl argi neįkris į duobę abu: ir vadovas, ir aklasis?” Vadovas įkris drauge su akluoju, nes jis taipogi aklas. Vadovas įkris, nes jis aklas ir veda aklą, jie abu įkris į duobę.

293 Ir vienas Dievas turi šį raktą! Jis tą patį išreiškė ką tik mano skaitytoje Rašto vietoje, kur Jis pasakė: “Kuo žmonės Mane, žmogaus Sūnų, laiko?”

294 Ir Petras pasakė: “Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus”.

295 Jis tarė: “Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau. Ne kūnas ir kraujas tau tai apreikė. Mano Tėvas, kuris yra Danguje! Vien ant štai šio apreikimo Aš pastatysiu Savo Bažnyčią. Pragarą vartai jos nenugalės”. Matote? Dabar jūs matote?

296 Todėl nėra jokios mokyklos, jokių teologų, jokių Biblijos mokymų jokioje mokykloje, nusimanančių apie Tai. Jie negali nieko apie Tai žinoti. Jiems neįmanoma ką nors apie Tai sužinoti. Dievas paslėpė To pažinimo išmintį nuo pačių išrinktųjų mokytojų bei visų kitų.

297 Tai asmeninis, individualus reikalas su žmogumi, kuriam apreikštas Kristus.

298 Ir jei tu sakai: “Jis buvo man apreikštas”, o po to Gyvenimas, kurį gyveno Kristus čia Biblijoje, tas pats Gyvenimas, esąs Jame, nepasireiškia tavyje, tuomet tu gavai neteisingą apreiškimą.

299 Jei aš moliūgo gyvybę išleisčiau į kriaušę, ji pradėtų vesti moliūgus. “Pagal jų vaisius juos pažinsite”. Visiškai teisingai. Ir pirmiausia iš medžio, iš vynmedžio jūs gautumėte vynuogių kekę; pirma jo išleista atžala vestų vynuoges, kita vestų citrinas, o dar kita vestų kriaušes, dar viena—obuolius, tokiu atveju ten kažkas iškiepyta, kas duoda savo gyvybę. Kiekviena denominacija duos savo gyvybę. Bet jei tas pirminis vynmedis kada nors išleis dar vieną atžalą, ji ves vynuoges kaip ir pirmąjį kartą.

300 O jei Jėzaus Kristaus Gyvybė—Gyvybė duos dar vieną tikinčiųjų kūną, jis duos tokį vaisių kaip ir pirmasis. Jie parašys Darbų Knygą, nes Tai bus tas pats, tas pats Gyvenimas. Suprantate, ką turiu galvoje? Tu paprasčiausiai negali nuo to pasprukti. Tai Kristaus Gyvenimas tavyje, suteiktas tau Šventosios Dvasios, kuri Pati gyvena Savo Gyvenimą tavyje.

301 “Akli aklių vadovai!” Atkreipkite dėmesį, vien tik Dievas turi šį raktą. Joks teologas negali tau pasakyti; Tai nežinoma. Tai paslėpta nuo jų. Jie nieko apie Tai nežino.

302 Taipogi ir mokyklos, kai sakai: “Aš turiu filosofijos, teisės mokslų daktaro laipsnį”, tu tik darai . . . Man, manau, ir Dievui, ir bet kuriam išties tikram tikinčiajam tai reiškia, kad tu esi šitiek nutolęs, tu tiesiog esi toli. Dievas nepažįstamas išsilavinimu. Jis nepažįstamas To išaiškinimu.

303 Dievas pažįstamas paprastumu bei Jėzaus Kristaus apreiškimu labiausiai neapsišvietusiam žmogui. Suprantate? Ne tavo teologija. Tai Jėzaus Kristaus apreiškimas. “Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią”. Jokios kitos uolos nepripažįstamos, niekas kitas nepripažįstamas, jokia kita Romos uola, jokia kita protestantų uola, jokia kita mokykla, niekas kitas, tik ant vienintelio Jėzaus Kristaus apreiškimo per naują Gimimą. Jis tenai gimsta ir Jis įneša Savo Paties Gyvenimą, o tavojo gyvenimo nebelieka. Ir Kristaus Gyvenimas, turėdamas pirmenybę, per tave atsiskleidžia žmonėms; kad jie išvystų tą patį Gyvenimą ir darbus, ir ženklus, ir stebuklus, kuriuos Jis darė, tą patį daro per tave. Visa kita, kas yra už šito ribų, netgi nėra įvardyta, nė kiek. Stebėkite, kaip atsiskleidžia didysis Dievo apreiškimas!

304 Dėl šio apreiškimo stokos tiek daug tarp mūsų įvairių skilimų ir tiek daug pašaipos. Tarp mūsų tiek daug skilimų dėl to, kad žmonės stokoja to apreiškimo. Matote, tie mokytojai stokoja to apreiškimo.

305 Paulius po didžiojo Kristaus apsiareiškimo jam pasakė Pirmame Korintiečiams 2-ame skyriuje. Būtinai perskaitykite tai, ką užsirašote. Žiūrėkite! O! Jis pasakė: “Ne su išmintimi atėjau pas jus”. Pažvelkite į tą žmogų, kuris buvo išmintingas ir pažvelkite į tą žmogų, kuris buvo išsimokslinęs,—“Ne su tokiais žodžiais pas jus atėjau”. Pirmas Korintiečiams, 2-as skyrius iš Pirmo Korintiečiams. O, norėčiau . . .

306 Gerai, tik perskaitykime tai. Kaip . . . Ar galėtumėte trumpam atsistoti ir perskaityti vieną ar dvi eilutes? [Tikintieji: “Amen”—Red.] Aš tik norėčiau tai perskaityti, kad jūs—jūs nebūtumėte . . . Šiaip ar taip tai suteiktų progą žmonėms, klausantiems juostos, perklausti dar kartą.

307 Pirmas Korintiečiams, 2-as skyrius. Pasiklausykite šio didžiojo apaštalo Pauliaus, mašančio Dievo tarno. Pasižiūrėkime čia.

. . . Aš, Paulius, kai pas jus lankausi, atėjau ne su gražbyliavimu . . . išmintimi skelbti jums Dievo liudijimo. Aš niekada nesakiau: “Aš, aš esu toks ir toks daktaras”. Suprantate?

Nes aš nusprendžiau tarp jūsų nežinoti nieko, išskyrus Jėzų Kristų, ir tą nukryžiuotą.

Aš buvau pas jus silpnas, išsigandęs ir labai drebėjęs.

. . . mano kalba ir—ir maldos pasižymėjo ne įtikinančiais žmogiškos išminties žodžiais, bet Dvasios ir jėgos—jėgos parodymu.

308 Čia, matote, čia yra Evangelija. Suprantate? Jėzus pasakė: “Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją”. Nepasakė: “Eikite mokytį”. Jis pasakė: “Eikite skelbti”. Kitaip tariant: “Parodykite jėgą ir šie ženklai juos lydės”. Vien mokymas nieko nenuveiks. Reikalinga tikra Dvasia, Pati rodanti šiuos ženklus. Suprantate? Klausykitės.

Kad ir jūsų tikėjimas remtųsi ne žmogiška išmintimi, bet Dievo jėga.

309 O, tai bent! Matote, pakeisti žmogų! Ne tai, ką aš išaiškinčiau ir pasakyčiau: “Jis nėra Tas Pats”, kuomet Jis yra Tas Pats. Jei aš taip sakau, tai rodo, man tai—tai . . . Žinoma, žmogus, pasakęs man tokį dalyką, parodytų, jog neturi apreiškimo, trejopo Dievo apreiškimo. Suprantate? Taigi, ir . . .

Tiesa, silpni . . . tarp jūsų, kurie subrendę, tačiau tai išmintis ne šio pasaulio ir ne šio pasaulio valdovų, kurie pranyks.

Bet mes skelbiame . . . paslaptinę (matote, trejopa Dievo paslaptis), paslėptą Dievo išmintį, kurią Dievas nuo amžių paskyrė mums išaukštinti,

kurios nepažino jokie šio pasaulio valdovai: jokie kunigai, rebinai—rabinai. . . (atleiskite). . . ar kas nors kitas nieko apie tai nežinojo; nes, jei būtų pažinę, nebūtų šlovės Viešpaties nukryžiavę.

310 Pasakysi: “Čia tai tu jau klysti dėl rabinų bei pamokslininkų”. Kas Jį nukryžiavo? M—hm.

311 O, mes galėtume tęsti ir tęsti. Skaitykite toliau, suprantate, kad sutaupytumė laiko, nes turime tik. . . Laiko dar turime, bet tiesiog labai daug ką reikia pasakyti, jei Viešpats mums padės, taigi. Šito stokodami, taigi. . .

312 Paulius, tas didžiai protingas žmogus, niekuomet nesistengė žmonėms kalbėti skambiais teologiniais posakiais. Jis nuolankiai priėmė Viešpaties Žodį ir gyveno Žodžiu taip, kad Jis pasireiškė per jį. Jis gyveno taip—taip dievotai, kad jie išvydo tiek Jėzaus Kristaus jame, kad net norėjo paėmę jo nosinę dėti ant ligonių. Tai Kristaus Gyvenimas.

313 Dabar žiūrėkite, kai kas šneka: “O, nagi, suprantanti, seniau Elijas taip darė—dėdavo savo lazda; bet, o, tai buvo Elijo laikais”. Tuomet taip manė pasaulis. Intelektualūs kunigai ir panašiai, ir tuometinės bažnyčios taip galvojo.

314 Tačiau tie tikintieji galvojo kitaip. Jie regėjo Kristaus apsiareiškimą Elijuje, lygiai kaip ir Pauliuje, pasireiškusį tą patį Gyvenimą, kadangi jis buvo pranašas. Suprantate? Jis išpranašavo tam tikrus dalykus, kurie tiksliai išsipildė ir jie žinojo, jog tai buvo Dievo susitapatinimas su pranašu. Ir jie žinojo, kad jis buvo Dievo pranašas. Neįmanoma buvo priversti juos suabejoti tuo. Netgi jiems pamačius išsipildžiusias Petro pranašystes, jie pasakė: “Tegu bent jo šešėlis krenta ant manęs”. Amen! Tai Bažnyčia. Tai tie, kurie tuo tiki. Taip, pone. Tai buvo atverta per. . .

315 Na argi Paulius pasakė: “Aš—aš turiu filosofijos, teisės ir taip toliau, mokslų daktaro laipsnį, todėl jie manimi tiki”? Ne. Jis tarė: “Aš užmiršau visa tai, visą žmogiškąją išmintį”. Pasakė: “Aš turėjau numirti ir pažįstu Jį Jo prisikėlimo jėgoje. Štai su kuo pas jus ateinu—su Dievo jėgos pasireiškimu”.

316 Kas gi tai buvo? Veikiantis Jėzus Kristus, tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tuos pačius Jėzaus darbus darė ir Paulius. Ir jie regėjo Dievą, didįjį Tėvą, parodžiusį degančiame krūme, parodžiusį Tai Pauliui ir čia Tai buvo parodyta.

317 Jis yra tas pats kiekviename laikotarpyje. Trejopas Dievo veikimo būdas: “vakar, šiandien ir per amžius”. Kas? Atpirkėjas; Savo Bažnyčioje; pirmenybė būsimoje Karalystėje. Amen! Matote tai? Tai taip tobula!

318 O, žiūrėkite! Vienintelis Dieviškojo Kristaus apreiškimo atskleidėjas yra Šventoji Dvasia. Jokia mokykla negali to padaryti. Joks mokslo žmogus negali to padaryti. Joks žmogus,

kaip gerai bebūtų išsilavinęs, koks bebūtų dievotas ar panašiai,— joks žmogus negali to padaryti.

319 Galiu čia skaudžiai įgelti. Pakelkite rankas, kiek čia yra atgimusių Krikščionių, pripildytų Šventąja Dvasia? Gerai. Tuomet ženkite į priekį. Gerai. Žiūrėkite.

320 Ir Jis tai padarys tik iš anksto paskirtiesiems. Būtent taip. “Visi, kuriuos Man davė Tėvas, ateis ir niekas negali ateiti, jei Tėvas pirma Man jo nedavė”. Matote?

321 Pažvelkite į tuos dvasininkus, kalbančius: “Šis Žmogus Belzebulas. Jis būrėjas. Jis demonas”.

322 O ta moterėlė, vaikštinėjanti tenai, gyveno su šešiais vyrais; ji anksčiau gyveno su penkiais, o tuomet turėjo šeštąjį. Ir Jėzus pasakė: “Eik atsivesti čia savo vyrą”.

Ji pasakė: “Aš neturiu vyro”.

323 Tarė: “Taip, tu turėjai šešis. Turėjai penkis, o tas, su kuriuo dabar gyveni, nėra tavo vyras”.

Ji tarė: “Viešpatie!” Kas? Ta Šviesa persmelkė tą Sėklą.

324 Kai Ji persmelkė tuos dvasininkus, jie pasakė: “Tas Žmogus yra būrėjas”. Matote, tenai jokios Gyvybės. Hibridas, išaukęs kaip organizacija, bet tenai ir numiręs.

325 Tačiau ta moteriškė nebuvo hibridas. Pasakė: “Viešpatie, aš supratau!” Išivaizduoju nušvitusias jos tokias dideles, gražias akis, ašaras, tekančias jos skruostais. Pasakė: “Viešpatie, aš supratau, kad Tu esi pranašas. Aš laikiu Mesijo. O kai tas Mesijas ateis, Jis darys lygiai tą patį. Jis mums tai paskelbs”.

Jis pasakė: “Tai Aš”.

326 O Viešpatie! Ji metė savo puodynę. “Štai Jis! Eikite pažiūrėti Žmogaus, kuris man viską pasakė”. Kas įvyko? Ta Šviesa persmelkė tą Sėklą. Ta Gyvybė buvo tenai. Ji pasireiškė.

Tas pats šiandien!

327 Bet teologas pasakys: “Palūkėk minutėlę. Aš išsiaiškinsiu, ar toks ir toks, ar pastorius Mudis pasakė, ar . . .”

328 Ką bendro pastorius Mudis su tuo turi šiandien? Pastorius Mudis gyveno savo laiku, bet ne šiandien. Žinoma. Liuteris gyveno savo, bet ne Veslio laikais. Veslis gyveno savo, ne Sekminių laikais. Savo laiku gyveno sekmininkai, tačiau jiems toli iki šios valandos Šito. Mes gyvename paskutinę valandą. Be abejo.

329 Jų organizacijos ir dvejojimai įrodo, kad Šito ten nėra. Žodis niekada nebuvo tiksliai patvirtintas; vien tik jų gausa, sėklos, denominacijos. Ir jie įkūrė denominaciją, tada pasėjo senas durnaropių sėklas drauge su tikrais kviečiais; iškart numirė. Užderėjo durnaropės, štai taip, erškėčiai ir dilgėlės, m-hm, suprantate, sugrižo prie to. Ir iškart numirė. Tuomet jie suarė

dirvą ir vėl pradėjo, pasėjo tikrą Sėklų, kai kurios išdygo, bet Tai buvo užgožta.

³³⁰ Tačiau paskui, Dievas pasakė, kad šiomis paskutinėmis dienomis Jis išves žmones, nuplautus Jo Krauju, ir jie iš anksto paskirti būti ten. Jie turi ten būti. Dievas taip pasakė. Ir Tai atskleis... Ir pats ženklas: “Aš sių-...” Malachijo 4 ir ką jis darys—“vėl sugražins”, atstatys paskutinėmis dienomis tuos didelius dalykus, kuriuos Jis pažadėjo, tai duos apreiškimą. Kas turi... Ką jis turėjo padaryti Malachijo 4? Turėjo gražinti tėvų Tikėjimą vaikams. Suprantate? Štai taip, kad gražintų tą patį, tą patį Ugnies Stulpą į veiksmo vietą; tie patys ženklai, tie patys stebuklai, tas pats Jėzus; parodydami Jį tą patį, skelbdami Jį tą patį, patvirtindami Jį esant tą patį vakar, šiandien ir per amžius.

³³¹ “Aš sugražinsiu”,—sako Viešpats,—“visus tuos metus, kuriuos metodistų ir baptistų, ir katalikų kirminas bei vikšras,—visi tie kirminai graužė tai, tą Tikėjimą, kol beliko denominacinė liekana be sėklų. Bet Aš sugražinsiu”,—sako Viešpats,—“visus tuos metus”. Ką? “Visus tuos ženklus ir stebuklus, kurių jie išsižadėjo. Aš vėl juos gražinsiu tam pirminiam Medžiui ir Tai atstatysiu”,—sako Viešpats. Tas pranašas buvo patvirtintas pranašas. Jo žodžiai turi išsipildyti. Amen.

³³² Tiktai Šventoji Dvasia yra Dieviškojo Kristaus apreiškimo atskleidėja ir taip buvo visais laikais. Atminkite, visais laikais! Kam ateidavo Viešpaties Žodis? Tiktai pranašui. Teisingai. Ar taip? Ir pranašas pirmiausia turėjo būti patvirtintas. Ne todėl, kad jis sakė esąs pranašas; kadangi jis gimė pranašu ir patvirtintas kaip pranašas, ir viskas, ką jis sakė, buvo tiksliai pagal Žodį ir išsipildė, tuomet ir visa kita galėjo veikti. Suprantate? Taip ir buvo, Viešpaties Žodis ateidavo tik Šventąja Dvasia. Biblijoje sakoma: “Senovės vyrai, įkvėpti Šventosios Dvasios, matote, pranašė Žodį”.

³³³ Žiūrėkite. Jonas Krikštytojas niekada nebūtų pažinęs Jėzaus, jei Šventoji Dvasia nebūtų Jo nurodžiusi. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

³³⁴ Pasirodęs Jonas Krikštytojas, tas didis pranašas, kalbėjo: “Dabar tarp jūsų stovi tas Vienintelis. Paprastas Žmogus stovi čia kažkur, tai Dievo Avinėlis”. Jonas pasakė: “Taigi, aš liudiju. Aš liudiju. Aš mačiau Dievo Dvasią, Šventąją Dvasią, nužengiančią iš Dangaus kaip balandis, ir Ji nusileido ant Jo. O Balsas tarė: ‘Šitas yra Mano mylimas Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi.’”

Kas gi tai buvo? Šventoji Dvasia pasakė: “Aš Jį nurodysiu”.

³³⁵ Tai vienintelis būdas tau Jį pažinti šiandien, tik tokiu būdu tu gausi trejopą Dievo apreiškimą,—Šventąją Dvasia. Ir tai gali įvykti vieninteliu būdu—tu iš anksto paskirtas tą pamatyti. Kitaip tu niekada to nepamatysi. Jei nesį iš anksto paskirtas tą pamatyti, niekada ir nepamatysi; nes ta Šviesa gali žybtelėti, o

tu nueisi šalin ir pasišaipysi, ir išaiškinsi tai pagal kokią nors intelektualią koncepciją. Kai net Pats Dievas pasireiškia ir tai patvirtina, suprantate, tačiau jei tau neduota to pamatyti, tu ir nepamatysi.

³³⁶ Dievas nepasakė tiesiog taip: “Aš išsirinksiu šį, išsirinksiu *ana*”, Jis žinojo pagal Savo . . . Jis galėjo iš anksto paskirti todėl, kad Jis begalinis, ir Jis—Jis žino kiekvieną . . . Jis begalinis, todėl Jis viską žinojo. Jis žinojo pabaigą ir galėjo pradžioje numatyti pabaigą. Jis Dievas. Jeigu Jis negalėtų to padaryti, Jis nebūtų Dievas. Taip, pone. Jis begalinis. Gerai.

³³⁷ Jonas niekada nebūtų Jo pažinęs, jokių būdu, jei Šventoji Dvasia nebūtų nurodžiusi. Matote, kaip Dievas paslepia Savo paslaptį nuo aukštųjų, išsimokslinusiųjų ir visų kitų? Pažvelkite, kiekvienas iš tų žmonių . . . ? . . . Ir paprastumas atveria tai tiems, kuriems Jis iš anksto paskyrė pamatyti. Tik paklauskite! Kiti stovėjo greta ir nematė jokio balandžio, neišgirdo jokio Balso, nes tai buvo siūsta tik tai iš anksto paskirtai Sėklai. Iš anksto paskirtai! Be abejo, buvo iš anksto paskirta!

³³⁸ Na, o Izaijas septyni šimtai dvylika metų prieš Jo gimimą Dvasioje pakylėtas nuo šitų žmogiškųjų pojūčių, pasakė: “Dykumoje šaukiančiojo Balsas: ‘Paruoškite kelią Viešpačiui, darykite Jam vieškelį.’”

³³⁹ Tuomet, jei Izaijas galėjo tai išvysti, ar negalėjo Malachijas pamatyti tą patį apie iš anksto paskirtą paskutinį pranašą, antspaudu nuėmimą nuo visų Senojo Testamento pranašų, tas pagrindinis . . . tas didis pranašas, stovintis tenai laikotarpio pabaigoje? Suprantate? Jis sako, kad tai paskirta iš anksto! Žinoma, kad taip. Malachijas taip pat jį regėjo.

³⁴⁰ Jėzus sakė: “Jei tik galite suvokti, jis yra tas, apie kurį pasakyta: ‘Aš siunčiu pirma Savęs Savo pasiuntinį’,—Malachijo 3,—‘kad nutiestų Man kelią.’” Matote? Žinoma, jis buvo iš anksto paskirtas suvokti tą žinią. Nenuostabu, kad jis galėjo pažvelgti tenai ir pamatyti besileidžiantį balandį, tą Sviesą, buvusią dykumoje su Izraeliu, judančią, besileidžiančią.

³⁴¹ Pats Dievas pasakė: “Šitas yra Mano mylimas Sūnus, Kuriame Man patiko apsigyventi”. Dievas ir žmogus tampa Viena.

³⁴² “Aš liudiju”,—pasakė Jonas,—“aš Jį mačiau, Tėvo viengimį. Aš liudytojas”. Amen!

³⁴³ Va taip. Paprastumas! Turėdamas tėvą, seną pamokslininką; jo tėvas buvo didelis teologas, jūs žinote, jis buvo baigęs mokyklą. Atrodė, kad jam teks grįžti į savo tėvo denominaciją. Tai nebūtų Dievo valia.

³⁴⁴ Kai Dievas jį palietė gimstant, jis priėmė Šventąją Dvasią likus trims mėnesiams iki jo gimimo. Taip, pone. Kai Marija nuėjo ten, mažajam Jonui, esančiam motinos iščiose, tebuvo šeši

mėnesiai ir nė karto . . . Tie maži raumenėliai dar nė karto nebuvo sujudėję. Ir Marija nuogaštavo . . . Mažučiai raumenys vystėsi, tačiau Elžbieta, jo motina, nejuto gyvybės. O kai atėjo Marija ir suspaudė ją savo glėbyje, apkabino ją, uždėjo rankas ant jos. Matote? Ir pasakė: “Dievas prakalbo man, aš irgi turėsiu kūdikį”.

“Ar judu su Juozapu susituokę?”

“Ne”.

“Marija, kaipgi taip?”

345 “Šventoji Dvasia apgaubs mane ir manyje bus sutverta. Ir aš duosiu Jam Vardą Jėzus. Jis bus Dievo Sūnus”.

346 Ir kai tik tas žodis “Jėzus” buvo išstartas, mažasis Jonas pradėjo spurdėti, šaukti ir šokinėti savo motinos iščiose.

347 Ji tarė: “Palaimintas Viešpats Dievas! Iš kur tai, kad mano Viešpaties motina aplanko? Mano Viešpaties motina!” O, tai bent! “Iš kur tai, kad mano Viešpaties motina aplanko? Nes vos tik tavo pasveikinimas pasiekė mano ausis, suspurdėjo iš džiaugsmo mano kūdikis iščiose”.

348 Nenuostabu, kad jam nereikėjo jokios seminarijos, kad kažkas jį apmokytų vieno ar kito. Jis turėjo svarbų darbą. Jis buvo dykumos žmogus, išėjo į dykumą ir laukė. Tenai Dievas jam kalbėjo, pasakė, na, ir apreiškė jam. O, štai jums ir vėl apreiškimas! “Ir Aš tau pasakysiu, Kas Jis. Tu pranašas. Žodis ateina tau. Tu žinai, kas esi. Tu turėjai ateiti”. Tai atsako praėjusio sekmadienio klausimą. Matote? “Tu žinai, kas esi, Jonai. Tačiau laikyk tai paslapyje; nieko nešnekėk. Eik tenai. Ir kai pamatysi Tajį, tuomet iš Dangaus pasirodys ženklas kaip Šviesa, balandis nusileis. Tai ir bus Jis, tu Jį pamatysi”.

349 Štai dėl ko Jėzui įbridus vandenin, Jonas, pakėlęs akis, pamatė besileidžiantį tą balandį, jis pasakė: “Žiūrėkite, Dievo Avinėlis! Štai Jis! Jis yra Tas, kuris sunaikins pasaulio nuodėmę”.

350 Jėzus įbrido tiesiai pas jį. Jono ir Jėzaus akys susitiko. Jie buvo antros eilės pusbroliai kūnu. Marija ir Elžbieta buvo pusseserės. Jų akys susitiko. Tenai stovėjo Dievas ir Jo pranašas, amen.

351 Jonas tarė: “Aš turėčiau būti Tavo pakrikštytas. Kodėl Tu ateini pas mane?”

352 Jėzus pasakė: “Šį kartą paklausk, bet atmink, taip mudviem dera įvykdyti visą teisumą”.

353 Kodėl Jonas taip padarė? Nes Jis buvo Auka. Jonas buvo pranašas, jis žinojo; o Auka turėjo būti nuplauta prieš Ją aukojant. O! O! Ir jis paklausė Jo, ir pakrikštijo Jį.

354 Ir kai tik jis pakrikštijo, štai atsivėrė Dangus, vaje, ir tas balandis nusileido ant Jo, o Balsas prabilo: “Šitas yra Mano

mylimas Sūnus, Kuriame Man patiko apsigyventi”. Karaliaus Jokūbo vertime: “Kuriame Man patiko gyventi”. Taigi, gali pakreipti kaip nori, išeina tas pats—“apsigyventi” arba . . . “Šitas yra Mano mylimas Sūnus, Kuriame Man patiko gyventi” arba “apsigyventi”, kaip nori gali sakyti, tas pats. Gerai.

³⁵⁵ Taigi mes matome, tai buvo jam apreiškta. Kiti, stovintys ten, nieko neišgirdo. Tiktai Šventoji Dvasia tai apreiškia.

³⁵⁶ Tas pats, kai Jis apsiereiškė Pauliui, kitai iš anksto paskirtai Sėklai.

³⁵⁷ Paulius sukinėjosi ten, jis, galimas dalykas, kalbėjo: “Jei sučiupsiu tą grupę, sutriuškinsiu juos, nes aš esu daktaras Saulius. Mane auklėjo Gamalielis. Aš baigiau Mudžio Biblijos. . .” ar ką kita, suprantate. “Aš, aš mokslo žmogus. Žinau, ką kalbu. Aš sutriuškinsiu tuos šventuosius velenėlius. Ir užtikrinu jus, didis šventasis tėve, tik duokite man leidimą eiti tenai ir aš suimsiu visu tuos triukšmautojus. Visas tas Dieviškas gydymas—niekai, mes tam padarysime galą”.

Įsidėjo jį į kišenę, taręs: “Iškeliauju”.

³⁵⁸ Ir tą dieną, vaje, apie vienuoliką dienos jo akis nutvieskė Šviesa ir jis krito ant žemės.

³⁵⁹ Kodėl? Jis buvo iš anksto paskirta Sėkla. Dievas pasakė: “Aš jį išsirinkau. Taip. Ir Aš jam parodysiu, kokių didelių dalykų jis patirs dėl Mano Vardo. Aš nusiūsiu jį pas pagonis ir jis visur, kur tik įmanoma, pakliūs į nemalonę, bet vis tiek neš Mano Vardą”.

³⁶⁰ Tuomet Paulius iškeliauvo ir dykumos vidury išbuvo tris su puse metų, kol nuo jo buvo atkirsti visi tie bažnytiniai reikalai. Ten, toje Arabijoje, kol jis išmoko Žodį ir Žodis tapo juo. O jis tapo belaisviu; štai jis grįžta meilės pančiuose! “Visa mano seminarinė patirtis išdulėjo! Aš esu Jėzaus Kristaus belaisvis. Amen! Filemonai, mano broli, aš esu Jėzaus Kristaus belaisvis. Aš kalbu ir sakau vien tik tai, ką Jis man liepia”.

³⁶¹ Šiandien Dievui reikalingi tokie belaisviai, kurie įkalintų save Jo valioje, Jo Žodyje.

³⁶² Toks Paulius ir buvo. Nesvarbu, kiek jis buvo išsimokslinęs, jis Dievą pažinojo per apreiškimą. Taip, pone. Iš kelio pasitraukia visas intelektualumas, kai ateina apreiškimas; ant šitos uolos pastatyta Bažnyčia. Taip, pone. Žiūrėkite, jis buvo iš anksto paskirta Sėkla.

³⁶³ Tiktai Šventoji Dvasia tau parodo, Kas Jis yra. Ne koks nors žmogus; jie tau iš to padarys “Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią” ir visa kita. Suprantate? Tačiau Šventoji Dvasia parodys Jį kaip pasireiškusį Dangaus Viešpatį Dievą, o, tai ir yra Jis!

³⁶⁴ Dabar žiūrėkite. Ne pranašai, ne karaliai, niekas kitas; bet štai pirmą kartą Dievas buvo apreiškta Kristuje, kūniškoje Dievybės pilnatvėje, žmogiškame kūne. Tai apreiškimas. O, tai bent! Dabar pagiedosiu jums posmelį.

Tautos suskyla, Izraelis kyla, (teisybė?)
 Ženkla! pranašauti anksčiau;
 Pagonių bažnyčia tapusi denominacija,
 sloginančios jų dienos greit baigsis;
 “Sugrįžkite, o išblaškytieji, namo”. Tave iš ten
 išmetė.

Diena atpirkimo arti,
 Žmonėms glūdi baimė širdy;

³⁶⁵ Visi jų holivudiški juokeliai to nepaslepia. Panašiai kaip
 berniukėlis, nakčia eidamas per kapines, švilpauja. Suprantate?

Taisyk žibintus, prisipildyk Dvasia,
 Aukštyn žvelk, arti ta diena!

Tiesą iškraipo netikri skelbėjai
 Kad Jėzus yra Dievas mūs; (teisingai)
 Nors ši karta neigia, ką Dievas apreiškė,
 Bet mes eisim Dievo keliu.

Diena atpirkimo arti,
 Žmonėms glūdi baimė širdy;
 Taisyk žibintus, prisipildyk Dvasia,
 Aukštyn žvelk, arti ta diena!

³⁶⁶ Siek apreiškimo, broli. Ši karta atstumia Dievo apreiškimą!
 Suprantate? Tai daro netikri pranašai. “Pagal jų vaisius
 atpažinsite juos”. Jie yra—jie yra hibridai. Jie įaugo į
 organizaciją; vietoj Dievo Žodžio, vietoj Dievo apreiškimo,
 atskleidžiančio Save per Kristų, Kuris yra Žodis. O, tai bent!

³⁶⁷ Mes galėtume čia ir baigti, bet jei . . . jei tik panorėsite, mes
 vėl imsime šito, kai aš sugrįšiu. Dabar čia yra . . . Jūs norite tęsti?
 [Tikintieji: “Amen”—Red.] Čia jums spręsti, jei tik norite, taigi.
 Tik truputėlį. . . Aš paskubėsiu, taigi, bet pasilikite laiko, kad
 jūs . . . Kad po to galėtumėte šiek tiek pailsėti. Gerai.

Tas pats, žiūrėkite, ta iš anksto paskirta Sėkla!

³⁶⁸ Vien tik Šventoji Dvasia tau parodo, Kas Jis yra; ne pranašai
 ar Jo karaliai. Ir čia Dievas yra pasireiškęs kūne. Čia yra
 pilnatvė. Jis yra visiškai apreiškėtas ir tapo žinomas pasauliui.
 O, tai bent!

³⁶⁹ Pažvelkite į Atsimainymo kalną, kai nuskambėjo Paties
 Dievo liudijimas: “Šitas yra Mano mylimas Sūnus. Jo
 klausykite!” Ten stovėjo Mozė, atstovaudamas įstatymą. Ten
 stovėjo Elijas, atstovaudamas pranašus. Tačiau Jis . . . Jie išėjo, o
 Jis tarė: “Šitas yra Mano mylimas Sūnus. Jo klausykite!” Tenai
 buvo pristatyti trys: įstatymas, pranašai ir Mo- . . . ir Kristus. O
 Jis pasakė: “Šitas yra Jis”. Dievas pilnatvėje; ne pasireiškęs per
 pranašus, ne pasireiškęs per įstatymą; bet Jis yra pasireiškęs
 Kristuje.

³⁷⁰ Kristus gailestingas. Įstatymas pasodina tave į kalėjimą, bet
 negali išlaisvinti. Pranašai yra Dievo teisingumas, dėl kurio tu

pasmerkiamas ir pražudomas. Tai tiesa. Bet Jėzus buvo Dievo meilė ir apreiškimas, kad iš anksto paskirtoji Sėkla sužinotų, jog Jis tave pašaukė. “Tai Jis. Jo klausykite!”

³⁷¹ Supraskite! Dievybės pilnatvė tapo žinoma. Ši paslaptis dabar atskleista—Dievas yra apreikštas. Dievas ir žmogus tapo Viena, pateptasis Žmogus, Kristus! Ką reiškia *Kristus*? “Tas, kuris pateptas”, Pateptasis, pateptas Dievybės pilnatve kūniškai. O, tai bent! Kaip žmonės gali tuo abejoti?

³⁷² Kadaisė Mozėje Jis buvo dalinai; Dovyde Jis buvo dalinai; o, tai bent, tačiau štai Jis pasireiškęs pilnatvėje, Pati Dievybė žemėje. Dievas Savo pilnatvėje, kad numirtų už žmonių nuodėmę, kad Jis galėtų suteikti Savo Bažnyčiai pašventintą Gyvenimą; kad Savo Bažnyčioje Jis galėtų turėti visišką pirmenybę, kad šiomis paskutinėmis dienomis pasireikštų kiekvienas pažadas, Jo pažadėtas paskutinėms dienoms. Suprantate? Kas buvo . . .

³⁷³ Dabar klausykite. Klausotės? Na išiznybkite truputėlį. Gerai? Sekite.

³⁷⁴ Dėl ko Jėzus pasireiškė? Kad parodytų Dievą. Jis buvo Dievas. Jis turėjo būti; joks žmogus negalėjo numirti, joks pranašas. Jis buvo Dievas. Jis buvo pranašų Dievas. Jis buvo pranašai. Jis buvo karaliai. Jis buvo istorija. Jis buvo Tas, kuris turėjo ateiti. Jis buvo, Jis yra, Jis turi būti ir šią dieną; tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jis buvo apreikštas šiam tikslui.

³⁷⁵ Ir šituo tikslu Jis pasiekė Bažnyčią, kad Jis, Dievo pilnatvė, galėtų įvykdyti kiekvieną pažadėtą Dievo Žodį šiomis paskutinėmis dienomis; kai Jis įgyja pirmenybę, pranašumą Bažnyčioje, padėtį, Savo vietą Bažnyčioje. Jėzus pasakė: “Kas Mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau, ir dar už juos didesnių darys, nes Aš einu pas Savo Tėvą”. Matote, tai buvo Jo tikslas. Tai buvo pasireiškimas. O dabar, šiandien, Jis nori rasti tuos, kurie tai regėtų taip, kad jie galėtų leisti Žodžiui . . .

³⁷⁶ Suprantate, Jėzus tai regėjo taip, buvo taip idealiai gimęs tam laikui, kad Dievas išreiškė kiekvieną Jo judesį. Jis buvo Dievo apreiškimas; apreikštas Dievas.

³⁷⁷ Taigi, Jis Bažnyčią pašventino Savo Dvasia ir Krauju, kad Jis galėtų parodyti kiekvieną pažadą šią paskutinę dieną. Na suprantate, Jis grįžo ir surinko tai, ką tie kiti čia paliko paskutinėms dienoms, ir Savo Šventąja Dvasia atskleidžia visą Septynių Antspaudų paslaptį. Matote, Jis išreiškia Save. Toks Jo tikslas. Štai dėl ko Jis numirė. Tai antrasis iš Jo trejopo pasireiškimo. Pirmasis—išreikšti Save Kristuje, po to—išreikšti Save per Bažnyčią. Vienas ir tas pats: Kristus buvo Žodis, ir Bažnyčia tampa Žodžiu, kai leidžia Žodžiui pasireikšti per save.

³⁷⁸ Tačiau kai jie priima hibridinę denominaciją, kaipgi per ją gali sklisti Žodis? Ji išeminta, tuomet įvyksta trumpas sujungimas ir perdega saugiklis. Suprantate?

³⁷⁹ Bet kai srovė teka laisvai, Dievo Žodis, Jis Save išreiškia. “Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite”. Ir tai įvyks paskutinėmis dienomis. “Štai Aš siunčiu jums pranašą Eliją, ir jis atgręš vaikų širdis į tėvų Tikėjimą”.

³⁸⁰ Ir tuomet, tuomet ateis laikas, kai Jis galės per Savo Bažnyčią išreikšti Save Savo Dievybės pilnatvėje, Dieviškume, kai turės pirmenybę toje Bažnyčioje. O, čia tai bent! Kas? Pateptasis Žmogus; dabar patepti žmonės; o, va kaip, kad sugražintų pateptąją Nuotaką bei Jaunikį. Patepti (kodėl?) priimdami tai, ką atstūmė Ieva su Adomu; grįžta su Žodžio patepimu, nes Jis pasakė: “Mano Žodis yra Dvasia”. Matote, patepti Žodžiu. Tai, ką Ieva atstūmė, Jis grįžta ir mes priimame.

³⁸¹ Matote, kokia vėl ta hibridinė būklė, lygiai tas pats, ką padarė Ieva.

³⁸² Jis pasakė Ievai: “Nedaryk *šito*, ir nedaryk *to*; tu gali daryti *šitai* ir *tai*”.

³⁸³ O šėtonas pasakė: “O! Žinai. . .” Ji atsigręžė ir klausėsi jo.

³⁸⁴ Tačiau Ieva paskutinę dieną to nepadarys, nes Ji iš anksto paskirta to nedaryti. Taip, pone. Dievas taip padarys. Jis žino. Jis tai įvykdys. Jis pasakė Savo, dėmė. . . “Bažnyčia tenai neturės dėmės nei raukšlės”. Ji stovės tenai Jo didybėje, Jo pasireiškusiame Žodyje.

³⁸⁵ Ji bus ženklas pasauliui. Ji bus. . . Ji pasauliui bus tai, į ką pažvelgęs pasaulis, na, likęs pasaulis pasakys: “Aha, ji yra iš šventųjų velenėlių. Ji tėra antrarūšė pusseserė. Ji nepriklauso mūsų grupei”. Aš tai žinau. Tai gerai, suprantate. Ji, ji priklauso tai Grupei *tenai* aukštai.

³⁸⁶ Vienas žmogus aną dieną man pasakė, stovėjom ir šnekėjomės, jis paklausė: “Na, kuriai denominacijai jūs priklausote?”

Aš atsakiau: “Jokiai”.

“Ką?”

“Jokiai”. Aš tariau: “Aš priklausau Karalystei”.

“Na ir kaip jūs ten įėjote?”

“Į ją nėra įeinama. Joje gimstama”. M-hm.

“Kokia tai Karalystė?”

Aš tariau: “Mitinis Jėzaus Kristaus Kūnas”.

³⁸⁷ “Viena Dvasia mes pakrikštyti į šį Kūną”, gimstame iš Jo Dvasios, tuomet priklausome Karalystei. Ir mūsų gyvenimas—tai nei amerikiečių, nei vokiečių gyvenimas, nieko panašaus; mes esame Krikščionys. Mes įsitvirtinome ir vaikštome Dvasioje, surišti meilės, atitrūkę nuo pasaulio dalykų. O savo teises į pasaulį mes pardavėme ir nusipirkome šį Brangų Perlą, einame ir leidžiame Šventajai Dvasiai pasireikšti. Štai kokia yra Jo tikroji

Bažnyčia. Štai kokie esate jūs ar koks esu aš, jei tik einame ir tarnaujame Dievui pagal Jo Žodį, o ne kažkokiais mokymais.

³⁸⁸ Žiūrėkite, čia atsiskleidė pateptasis Žmogus, Pats Kristus, o Dieve. Bet dabar. . . Paklauskite! Tačiau, tačiau dabar (kodėl?) Jis turi pranašumą. Dievas visiškai pasireiškęs Jėzuje Kristuje, didžioji Dievo paslaptis apie Jo apreiškimą.

³⁸⁹ Ši didžioji apreiškimo Šviesa visuomet apakindavo šio pasaulio išmintį.

³⁹⁰ Jėzaus Kristaus laikais, kai Jis buvo šioje žemėje, jie—jie buvo apakinti. Jie kalbėjo: “Nagi tu save darai Dievu! Tu prilygini save Dievui!” Jis nebuvo vien lygus Dievui; Jis buvo Pats Dievas. Suprantate? Suprantate, jie to nesuvokė. Beje, kai kas gali. . .

³⁹¹ Girdėjau, kartą netikintys man sakė, kad Jėzus niekuomet nesakė esąs Dievo Sūnus. Žinoma, sakė. Be abejo, sakė. Paprasčiausiai nežinote Biblijos. Ką Jis pasakė tai moteriai prie šulinio? Matote? Ką gi Jis pasakė jai?

³⁹² “Žinau, jog ateina Mesijas. Ir kai Jis ateis, Jis šitai darys”.

Jis tarė: “Tai Aš, kuris su tavimi kalbu”.

O taipogi Pauliui bei kitiems.

Žiūrėkite. Tačiau dabar Bažnyčia turi pranašumą.

³⁹³ Didžioji Dievo paslaptis visuomet apakindavo pasaulio išmintį. Jie negali to suprasti. Jie tiesiog to nesuvokia. Šėtonas to nesuvokia. Nė visi kiti to nesuvokia, vien tik tie, kurie iš anksto paskirti tai suvokti, kaip Dievas ir Kristus yra Viena. Kiekvieną kartą jie iš Jo padarys tris. Suprantate? Žinoma, padarys.

³⁹⁴ Toliau sekite, antra, pasireiškęs Kristus jumoje, šlovės viltis. Tas didis Dievas, pasireiškęs Kristuje; dabar Kristus, pasireiškęs jumoje.

Mes paskubėsime.

³⁹⁵ Paklauskite! Tai, kas kadaise buvo didžioji Dievo paslaptis, didžioji mįšlinga paslaptis Jo mintyse, dabar įdėta į širdis tikinčiųjų, kurie yra Kristaus Kūnas. Tai, kas kadaise buvo didžioji Dievo paslaptis Jo mintyse prieš pasaulio sukūrimą, dabar pasireiškė. Tik pamanykite! Suprantate? O, tai bent! O, aš. . .

³⁹⁶ Esu tikras, mes nesuvokiame, mes to nesuvokiame. Na, aš— aš nesuprantu to taip, kaip turėčiau, ir—ir esu tikras, jog jūs irgi. Matote?

³⁹⁷ Bet didžioji Dievo paslaptis, tai, ką Amžinasis Dievas laikė paslapy, dabar atskleista Jėzuje Kristuje, po to duota Jo Bažnyčiai. Tai, kas kadaise buvo Dievo mintyse, dabar yra Kristaus Kūne. Jėzus myli Bažnyčią, Savo Nuotaką, kužda Jai paslaptis.

398 Žinote, kaip išpasakoji savo žmonai reikalus, suprantate, ar merginai, kurią ketini vesti. Tu ją taip myli, kad išpasakoji jai paslaptis ir pasisodini greta, ji myli tave, ir visa kita. Žinote, kaip būna.

399 Štai kaip Dievas, Kristus, elgiasi su Bažnyčia. Suprantate? Jis leidžia Jai sužinoti paslaptis, būtent paslaptis. Ne tas koketes; turiu galvoje Jo Žmoną. Suprantate? Gerai. Dabar klausykitės. Ne. Jo malone per apreiškimą Jo paslaptis atskleista jiems! Kokia Dievo malonė! Žmonės, aš žinau tai. . . Tikiuosi, kad jūs nemanote, jog tai skamba asmeniškai kokiai nors žmonių grupei, *šitai* ar *anai*; bet Dievas dalijasi paslaptimi su visa Bažnyčia, jei tik jie priims ją. Suprantate? Tai skirta ne tik man ar tik tau. Tai skirta Bažnyčiai, į kurią Jis—Jis mėgina įeiti.

400 O tu sakai: “Na, o kodėl jie to nepriima?” Jie negali to priimti. Jis kalbėjo, vėlgi, Jis kalbėjo apie tai. “Ir kaip jie galėtų?” Nes Izaijas pasakė, jog jie to nematys. Suprantate? O Jis visuomet sakė. . .

401 Pranašas Paulius sakė: “Paskutinėmis dienomis žmonės bus užsispyrę, pasipūtėliai, labiau mylintys malonumus negu Dievą, nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys ir nekenčiantys to, kas gera; užsispyrę, pasipūtėliai, matote; turintys dievotumo išvaizdą, bet atsižadėję jo Jėgos; šalinkis tokių. Iš jų yra tie, kurie vaikšto iš namų į namus ir vadovauja paikoms moterėlėms, geidulių vedžiojamoms”, dėvinčioms šortus, nusikirpusioms plaukus ir visa kita. “Geidulių vedžiojamos ir kalbančios: ‘Viskas gerai. O, tie tėra pamišėliai. Nekreipk. . .’” Matote? “Niekad nesugeba pasiekti Tiesos pažinimo. Ir tie žmonės priešinasi Jai kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei”, sugeba suburti bažnyčią ir suburti žmonių grupę. Taip, pone.

402 “Bet jų kvailumas bus visiems regimas”, kai Jėzus pasiims Savo Nuotaką ir pasisodins Ją ten viršuje, ir tars: “Štai Ji”, ir Jis išnyks su Ja. Štai taip. O jų kvailumas bus visiems regimas.

403 Pažvelkite į šios paslapties apreiškimą, atsivėrusį jiems per Jo malonę! Pažvelkite! Kai tu pažįsti šį didį apreiškimą, atskleistą paslaptį, tuomet tu pasmerkai visa tai, kas pasaulio.

404 Na, aš dar kartelį prie to grįžiu. Aš galėčiau dar apie tai kalbėti. Aš tai pabrėžiu. Dėl šios juostos ir tų, kurios pateks visur. Ši juosta keliaus po pasaulį. Suprantate?

405 Jūs, moterys, kurios tvirtinate, jog gavote Šventosios Dvasios krikštą, o neturite ryžto užsiauginti plaukus; kai Biblijoje tai pasmerkta ir pasakyta, kad moters. . . vyras turi teisę atleisti savo žmoną išsiskirdamas, jei ji kerpasi plaukus. Dievas gerbs tokį poelgį. Biblijoje pasakyta, jei ji kerpasi plaukus, paniekina savo galvą. Ir tai yra nepadoru; tai tiesiog, suprantate, moteriai netgi melstis kirptais plaukais yra nepadoru. Suprantate?

406 Dėvi šortus ir tas kelnes, ir visa kita! Biblijoje pasakyta: “Bet kuri moteris, kuri taip darys”, (o, tu sakai. . .) “kuri užsivilks vyro rūbus,—tai pasibjaurėjimas Dievui”, nepadoru, bjauru, kaip kažkoks dvokiantis tualetas. Suprantate? O, varge! Tai dvokas Dievo nosiai! Ir paskui dar mėgini melstis ar aukoti savo maldas tokiu būdu? Dievas nepriima, atstumia jas. Štai taip.

407 “Nagi”,—sakai,—“palūkėk, Broli Branhamai, tu kalbi apie Senąjį Testamentą”.

408 Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tai visas Dievo apreiškimas. Kažką pasakęs, Dievas niekada nebegali to pakeisti. Jis visuomet tai daro sudėtingesnį, bet nepakeičia. Įstatymas buvo padarytas sudėtingesnis, o ne pakeistas. Sudėtingesnis!

409 “Kas svetimautų, bus baudžiamas mirtimi’, bet kas”,—dabar dar sudėtingiau,—“geidulingai žiūrintis į moterį!” Jis nė karto nepakeitė įsakymo. Jis padarė jį sudėtingesnį.

410 “Atsimink sabato dieną, kad ją švęstum’”, kartą per savaitę; tuomet Jis padarė sudėtingesnį: “poilsis” kilęs iš Dievo Dvasios išsaugojimo. “Taisyklė ant taisyklės, eilutė ant eilutės; čia truputį ir ten truputį. Ir tvirtai laikykis to, kas gera. Nes mikčiojančiomis lūpomis ir svetima kalba Aš kalbėsiu šitai tautai. Ir tai yra poilsis. Tai atgaiva, ateinanti nuo Viešpaties Akivaizdos”.

411 Ir vis dėlto jie To neišgirdo, pakraipę galvas nuėjo į savo denominacijas. M-hm. “Tai atgaiva”, matote, padarė sudėtingesnę sabato dieną; tai jums, adventistai, ir taip toliau. O, varge! Jis nekeičia. Jis daro sudėtingiau. “Pragaras atvėrė vartus jų priėmimui”.

412 Taigi, dabar jūs matote, kodėl Ji, laiko pabaigos Žinia, atstumta. Matote? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Taigi, ne denominacija, bet Jo paslapties apreiškimas. Matote, ne denominacija. Apreiškimas! Dievas nepažįstamas per denominaciją. Jis pažįstamas per apreiškimą.

413 Paklauskite! Dievas Savo Kūne—Kristus; o Kristus Savo Kūne—Nuotaka! O-jo-joj, tai bent! Dievas pasireiškė Kristuje; Kristus pasireiškė Nuotakoje! Ir kai Dievas paėmė iš Adomo kūno moterį, ji puolė; paskui Dievas ima iš Kristaus Kūno, iš Jo Kūno, kuris yra Jo Žodis, ir išveda Nuotaką, kuri nepuls per denominaciją ar mokymą. Jokių būdu. Bet Ji grįžta su grynu, nesuterštu pasireiškusiu Dievo Žodžiu.

414 Viliuosi, kad kiekvienas vyras ir kiekviena moteris, kurie klausysis šios juostos, tai suvoks. Suprantate?

415 Ji yra antroji Ieva, tačiau Ji nenusiplėšia ir—ir negadina Savo skaištumo bei šventumo apdarų, o saugo Savo Vyriui. Ji liks su Jo Žodžiu nepaisydama, kas ką kalbės; gali būti kokie tik nori ekumeniniai judėjimai bei visokios narystės.

416 Ir jie jau greitai pradės persekioti, ir uždarys visas bažnyčias. Pamatysite. Ir tokias bažnyčias kaip ši, kuri nėra denominacinė, jie panaudos jas kaip sandėlius. O jei koks nors žmogus, nepriklausantis ekumeniniam judėjimui, eis ir melsis už ką nors, tai bus nušautas vietoje. Taip jau vyksta. Taip pasakė vyriausias liuteronų tarnautojas. Ir tai jau vyksta čia, apie tai galite pasiskaityti savo žurnale. Štai taip.

417 Nėra jokio skirtumo, ką jie sako, ta Bažnyčia ištikimai stovės šioje Šviesoje. Ji jau įrodė tai ana ten ir Ji vėl tai padarys visų akivaizdoje. Tai—Dievo Žodis. O jie, visi ekumeniniai judėjimai bei visa kita, išnyks. Ji bus Tenai be dėmės ar raukšlės. Tai tiesa. Ji bus ten.

418 Žiūrėkite, Dievas apreiškė Save Savo kūne, Kristuje. Dabar jūs regite tą trejopą, nuostabų dalyką?

419 Kristus Savo Kūne, Bažnyčioje, patvirtina Savo pažadėtąjį Žodį, kaip Dievas patvirtino per Kristų.

420 “Kas gali Mane smerkti dėl nuodėmės? Jei Aš nedarau Tėvo darbų, tuomet kur Man—kur Man nepavyko? Dabar jūs, denominacijos, sakote, kad tai darote, tuomet parodykite Man. Taip. Parodykite, kur Man, kaip Mesijui, nepavyko. Parodykite, kur Man nepavyko, nors vieną ženklą, kurį turįs padaryti Mesijas, kaip Dievas sakė, ir kurio Aš nebūčiau įvykdęs”,—kalbėjo Jis. Matote? Dievas Savo kūne.

421 Taigi, Kristus: “Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite”. Matote, matote, tas pats Dievas. Matote? “Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite; dar už juos didesnius, nes Aš einu pas Savo Tėvą”, Bažnyčia bus šiek tiek ilgiau Šviesoje, matote, patvirtindama Jo pažadėtąjį Žodį. Kaip Dievas įvykdė Savo pažadus Kristaus kūne, taip Kristus daro tuos pačius Jo darbus Kristaus Kūne, Bažnyčioje, suprantate, dabar atskleidžia Savo paslaptį Savo Nuotakos Medžiui paskutinę dieną, kuris duoda vaisius, buvusius tame Medyje iš pradžių.

422 Būkite atidūs, medis išleidžia šaką—liuteronus. Ką tai davė? Kai pradėjo stiebtis medis, drauge augo ir vaisiai. Kas įvyko? Jie juos denominavo. Todėl pro šalį eidamas genėtojas, Tėvas, Žemdirbys, ir nupjovė. . . ? . . . “Ji nudžiūvusi”.

423 Pasirodė vesliečiai; jie puikiai augo. Kas išėjo? Vaisius vėl grįžo į medį, todėl Jis nukirto vynmedį, jis nebegyvas.

424 Parodykite man nors vieną, vieną bažnyčią. . . Norėčiau sužinoti. Trisdešimt tris metus žvelgiu į bažnyčios istoriją. Parodykite man nors vieną kartą, nors vieną vietą, kur kokia nors bažnyčia organizavosi, bet tučtuojau nenumirė. Parodykite man nors vieną vietą, kur jie vėl pakilo, neskaitant narių skaičiaus ir panašiai,—jokio prabudimo. Suprantate? Jo nėra. Tikrai ne. Ji visiškai pražuvus.

425 Na o ką jos Žemdirbys padarė? Ėjo pro šalį ir nugėnėjo. Suprantate? Ji davė denominacinį vaisių; citrinas apelsinmedyje, todėl Jis nugėnėjo ją, suprantate. Augino ją, prižiūrėjo.

426 Bet kurgi yra medžio šerdis? Pačiam vidury. Ir Jis visas jas išgėnėjo, kol tik viršūnėje. . .

427 Tenai šaknyse glūdi Jo Sėkla. Kaip medis, pasodintas prie upės, jis priima Dievo įstatymus ir meilę savo širdin. “Ir jis bus kaip medis”, —1 Psalmė,—“prie upės pasodintas; jo lapai nevysta; kuris metui atėjus duoda derlių”. Ir štai kaip tik. . .

428 O kur vaisiai greičiausiai sirpsta? Medžio viršūnėje. Kodėl? Šviesa krenta ant jų. Amen! Teisybė. Ir kaip tik medžio viršūnėje šiomis paskutinėmis dienomis Jis augina Nuotakos Medį.

429 Dabar atmintkite, Jis yra tas Gyvybės Medis, priešingai “gyvatės sėklai”, jūs suprantate. Jis yra ta Sėkla, “moters Sėkla”, Gyvybės Medis sode. “Ir kad jie, ištiesę savo rankas ir priėję prie šio Medžio, nevalgytų nuo to Medžio ir negyventų per amžius”. O Jis yra vienintelis Medis, nuo kurio valgydamas gali gyventi per amžius. Jo Žodis yra Gyvenimas. Ir tuomet tai Žodis, Dievo Žodis, kurio Ieva atsisakė Edeno sode; tuomet čia yra Kristus, apsiareiškęs Žodis.

430 Ir kai Jis atėjo į žemę, Jis buvo Gyvybės Medis. Ar tikite tuo? [Tikintieji: “Amen”—Red.] O Roma, ką gi jie padarė? Jis turėjo būti nukirstas. Ir Jis buvo pakabintas ant paniekinimo medžio,—“prakeiktas kiekvienas, kuris kybo ant medžio”,—tapo prakeikimu už žmoniją.

431 O dabar per šitai Jis augina Nuotakos Medį, kuris bus Gyvybės Medis, Jam gražintas, kaip Vyras su Žmona Edeno sode, (o, šlovė Dievui), tuo pačiu Žodžiu ir tas pats Dievas pasireiškė Vyre ir Žmonoje, vėl grįžta tas pats Nuotakos Medis.

432 Atkreipkite dėmesį, duoda tai pažinti! O, tai bent, čia šitiek visko daug, mes galėtume toliau gilintis. Atkreipkite dėmesį, Kristaus Kūno Medis sode, atskleidžia. . . dabar atskleidžia Savo paslaptį šiam Nuotakos Medžiui.

433 Sekite, atpirktas Kristaus, antrojo Adomo! Jūs tikite, kad tai Jis? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Grįžta Namu, į Edeną su Savo puolusia žmona, atpirkta, vėl grįžta Namu. Tai Kristus ir Bažnyčia šiandien, susigražina Savo Žmoną. Dabar regite trejopą paslaptį? [“Amen”.] Dievas pasireiškė Kristuje; Kristus pasireiškė Bažnyčioje; viskas drauge, kad vėl būtų gražinti pradiniai Adomas su Ieva, vyras ir moteris, kurie yra viena, sukurti iš to pačio Kraujo ir tos pačios Dvasios, ir visa kita.

434 Bažnyčia yra Kristaus Kraujas pagal Dvasią, kadangi Gyvybė yra Kraujyje. Tai Šventosios Dvasios krikštas, kuriuo mes krikštijami į Jo Kūną, kuris pripažįsta tiktai Jo Kūną, Jo Žodį. [Brolis Branhamas daug kartų tapšnoja savo Bibliją—Red.]

⁴³⁵ Denominacija niekuomet to nepasieks. Tai apreiškimas. Ji tai žino. Ir Ieva tai žinojo, tačiau puolė; bet šioji žino tai ir nepuls. Ji iš anksto paskirta! Aleliuja! Uk! Ji iš anksto paskirta nepulti. Ji neapvils. Jai iš anksto tai nulemta. “Palaimintas žmogus, kuriam Dievas nuodėmės neįskaito”. Jūs, tarnautojai, žinote, apie ką aš kalbu, jūsų čia gana nemažai. Suprantate? “Palaimintas žmogus, kuriam Dievas nuodėmės neįskaito”, –Dovydas.

⁴³⁶ Žiūrėkite, atpirkta grįžta su Juo Namu; atgal į Amžinąjį Gyvenimą žmogiškame kūne valgyti, gerti, gyventi amžinai. Izaijas sakė: “Jie statys namus ir gyvens juose, įsiveis vynuogynų ir valgys jų vaisių. Jie nieko nestatys, kas atitektų kitiems”. Vaikai to neužims, jie gyvens drauge su savo atžalomis. Jis pasistatys ir apsigyvens ten. Amen. “Jis nestatys, kad atitektų kitam; jis pats ir statys, ir valgys”. Amen! Kas gi tai? Jo Nuotaka grįžta drauge su Juo, atpirkti vėl į pradinį Adomą ir Ievą, nes mirtis liko už jų. Jie atsigręžia į kryžių ir mato, kad už mirtį sumokėta.

⁴³⁷ Taigi, tikėjimu mes prikelti su Juo, tiesiog dabar esame Dangiškosiose vietose, atsigręžę į tai, kas mus atpirko; laukiame ateinančio Vyro, kad drauge su Juo eitume Namu.

⁴³⁸ Trejopas Dievo tikslas, parodytas Adome ir Ievoje, ir kiekviename pranaše, ir visais laikais, ir Jis, turintis ateiti; Jis, kuris buvo, Jis, kuris yra ir mes. . . Jis, kuris turi ateiti. Visas pasireiškimas, Dievo Žodžio apreiškimas, Adomas su Ieva, vėl Grįžtantys Namu, atpirkti, Dievas, atskleidžiantis Save!

⁴³⁹ Jis sėdės Dovydo Soste, teisybė, ir viešpataus, valdys visas tautas geležine lazda. Kiekvienoje pusėje stovės medis. Ir kiekviena įeinanti tauta gaus šį išgijimą. Šie lapai bus tautoms išgyti. Karaliai ateis atiduoti pagarbą. Tenai nebus nieko suteršta, niekas panašaus niekuomet neįeis. O Siono kalne dieną ir naktį spindės Šviesa ir atpirktieji vaikščios toje Šviesoje. O, aleliuja!

⁴⁴⁰ Turėkite omeny, tai ne pramanyta pasaka, ne kokia nors teologinė koncepcija. Tai Jėzaus Kristaus apreiškimas Jo ryškiausiai šviečiančiu Žodžiu. Tai buvo tiesa visais amžiais, tai tiesa ir šiame amžiuje. Tai tiesa čia ir dabar. Tai tiesa man, tai tiesa tau bei kiekvienam vyrui ir moteriai, besilaikančiam šio apreiškimo. Amen.

⁴⁴¹ Ir matai atsiskleidžiantį Patį Dievą, kuris Pats pulsuoja per gyvenimą, dabar tu esi Jo belaisvis. Tu esi Jo meilės belaisvis. Pasaulis gali juoktis, šaipytis iš jų, raginti: “Eime iš čia”. Tu galėtum išeiti, tačiau esi belaisvis. Suprantate? Kitos moterys gali hollywoodiškai elgtis, tačiau ne tu. Tu esi belaisvė. Amen. Supranti, tu esi Kristaus belaisvis. Kiti žmonės, jei tik nori, gali rūkyti ir gerti, ir netinkamai elgtis, vadindami save Krikščionimis, diakonais ir netgi pamokslininkais, bet ne tu. Tu esi belaisvis, Žodžio belaisvis. Taip, pone. Taip, pone.

442 Atskleidžia Savo paslaptį Savo Nuotakos Medžiui; Kristaus, antrojo Adomo, atpirkta; grįžta Namu, kad būtų gražinta į pradinį Edeną, laisva nuo mirties, ligų, sielvarto, gėdos, grįžta Amžinajam Gyvenimui.

443 Tuomet, paklauskite, daugybė žmonių tai supranta klaidingai. . . Atversti žmonės į Krikščionybę, padaryti juos pavaldžius,—tai visiškai ne Dievo mintis. Tu pasakysi: “Jo vadovaujami mes atvertėme juos į Krikščionybę”. Ne taip yra. “Na, jiems nedera rūkyti. Jiems nedera meluoti”. Ar žinote, kad musulmonai gali pranokti jus. Žinote, Afrikos stabmeldžių, tų judaodžių gentyse tokie įstatymai, kurie pranoks bet ką, ką tu gali parodyti Krikščionybėje.

444 Nagi man teko pabuvoti toje Šangai gentyje. Jei jauna mergina neišteka iki tam tikro amžiaus, ji turi palikti—palikti gentį, nusivalyti savo genties spalvas. Ji iškeliauja į miestą; ji tiesiog tampa darbininke. Ir jei ji. . . Prieš jai ištekant turi būti patikrinta jos nekaltybė. Jei ji svetimavo su kažkokiu vyru, jis, ji turi pasakyti kas jis ir jie abu bus užmušti, abu kartu. M-hm. O, jie gali—jie gali pranokti tuos vadinamuosius. . .

445 Kas nutiktų, jei tu taip padarytum tarp vadinamųjų Krikščionių? Devyniasdešimt devyni procentai iš jų mirtų prieš aušrą. Būtent taip. Būtent taip, ir vyrai, ir moterys. Jūs žinote, kad tai teisybė.

“Ką?” Pasakysi: “Na jau, aš švarus!”

446 “Kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja savo širdyje”. Kaipgi dėl šito? Kaipgi dėl to, sese, kad tu šitai išstatai save tam vyrui? Tu lygiai taip pat kalta, lyg būtum šitai padariusi. Suprantate?

447 “O, juk nieko čia tokio”. Pastorius bijosi tai pasakyti, kodėl? Jo denominacinis centras išvarys jį, jei jis išaiškins teisybę. Jie hibridai. Jie nepriima Žodžio. Žodis sako, jog tai tiesa. Jėzus pasakė, kad tai tiesa, o Jis yra Galva.

448 Dabar atkreipkite dėmesį, Dievas atskleidžia Save. Ne, mes žmonės turime atversti į Krikščionybę ne valdžia; bet per apreiškimą, per Kristų, esantį jumoje, kaip Dievas buvo Kristuje. Kaip Dievas buvo Kristuje, taip Kristus jumoje! Tai, ką Dievas darė Kristuje, Kristus daro jumoje! Kokius ženklus darė Dievas Kristuje, tokius Kristus daro jumoje! O, argi tai ne nuostabu? Ak! O, tai bent! Man tai patinka.

449 Jėzus pasakė: “Tą dieną”, tai ši diena. “Tą dieną”,—kai taps žinomas šis apreiškimas,—“jūs suprasite, kad Aš esu Tėve ir Tėvas Manyje; Aš jumoje ir jūs Manyje”. Kai pasireišk tas apreiškimas, “Tą dieną jūs suprasite, kad Aš ir Tėvas yra Viena; Aš esu Tėve ir Tėvas Manyje”. Tada, kai pasirodo tas apreiškimas, tuomet: “Aš jumoje, o jūs Manyje”. Štai kaip išeina. Matote daugialypi, trejopą pasi-. . . Dėl ko? Kad sugražintų tai. Mes turime grįžti.

Kaip Jėzus buvo Dievo Žodis. Jis patvirtino tą patį, kad Jis—kad Jis buvo Žodis.

⁴⁵⁰ Jis nebūtų apreiškęs Žodžio, jei Jis būtų buvęs koks nors didis teologas. Tai būtų buvęs tas mesijas, kurio laukė pasaulis. Suprantate? Taip, pone, būtent toks.

⁴⁵¹ Štai ko jie šiandien ieško: kas—kas—kas pranoks Bilį Greimą arba kas nustelbs jų organizaciją, stos ir parodys tiems bapvistams, kad jie nežino, ko laikosi. Žinoma. Jie šito ieško. Tačiau Bažnyčia ieško nuolankumo ir gyvojo Dievo, Kristaus, ženklų. Suprantate?

⁴⁵² Jėzus nebuvo didis teologas. Jis buvo paprastas valstietis, vadinamasis dailidės sūnus. Suprantate? Jis vaikštinėjo tenai, bet Dievas. . . Jis pasakė: “Kas nors parodykite Man, kad Aš neįvykdžiau to, kas Biblijoje pasakyta, jog Aš darysiu”.

⁴⁵³ Taigi Bažnyčia šiandien gali daryti tą patį. Ką darė Kristus, tą dabar daro Bažnyčia. “Tą dieną jūs suprasite, ką Aš esu Tėve ir Tėvas Manyje; Aš jummyse ir jūs Manyje”. Taip? Štai jūs einate, žygiuojate į Sioną, į (kur?) Karalystę! “Tą dieną jūs suprasite, kad Aš esu jummyse”.

⁴⁵⁴ Ir pažvelkite čia! Čia, tai nuostabu. Nenoriu, kad praleistumėte šitai. Dabar visi ir jūs, besiklausantys juostos džiunglėse, ir kur tik klausytumėtės To, dabar išklausykite atidžiai.

⁴⁵⁵ “Ir kaip Tėvas siuntė Mane, taip Aš siunčiu jus”,—Jėzus sakė. Matote? Dabar atidžiai sekite. Tėvas, siuntes Jį, įėjo į Jį, kad patvirtintų Savo teisingumą, nes Jis buvo Žodis. Ir tas pats Jėzus, kuris jus siunčia, eina su jumis ir jummyse, kad patvirtintų tą patį Dievą. “Kaip Tėvas siuntė Mane ir Aš gyvenu per Tėvą; taip Aš siųsiu jus ir jūs gyvensite per Mane”. Kas Jis yra? Jis yra Žodis. Jūs gyvenate Žodžiu. O, kaip norėčiau apie tai imti temą ir pamokslauti keletą valandų, suprantate, apie tai, kaip mes. . . apie tai. Sekite, sekite: “Ir Tėvas, kuris siuntė Mane”, Tėvas, kuris siuntė, nuėjo su Juo.

⁴⁵⁶ Įeina Jėzus, siunčiantis mus. “Dar valandėlė, ir pasaulis Manęs nebematys, o jūs Mane matysite, nes Aš”,—asmeninis įvardis “Aš”, Asmuo, Jėzus,—“būsiu su jumis, netgi jummyse iki pasaulio pabaigos. Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite”. Dabar grįžkite ir pasižiūrėkite, ką Jis darė, paskui pasižiūrėkite, ką jūs darote, tuomet sulyginkite.

⁴⁵⁷ “Ir kaip buvo Nojaus dienomis, taip bus ir tada, kai ateis žmogaus Sūnus. Ir kaip Loto dienomis”, kai šių dienų Bilis Greimas, Oralas Robertas nuėjo į Sodomą ir pamokslavo tiems sodomiečiams, ir apakino juos, matote, šia Evangelija. Vienas Angelas pasiliko, Pasiuntinys liko su Abraomu ir Išrinktąja grupe, ir kokią ženklą Jis davė? Suprantate? Ir kaip Abraomas Jį pavadino? Eloimu, Dievu, pasireiškusiu kūne. Jėzus, parodantis,

kad Jis Pats, Dievas Jame, pasireiškš paskutinėmis dienomis Jo Nuotakoje! O, tai bent gražumėlis! Tiesiog galo nesimato; tiesiog Dievo apreiškimas! Tai Amžina, vis juda toliau ir toliau, ir toliau.

⁴⁵⁸ Atkreipkite dėmesį, taigi, Pirmas kaip pirmasis Adomas su Ieva prieš tai, kai nuodėmė atskyrė juos mirčiai; dabar Kristus, antrasis Adomas, Gyvenimui atperka Savo Nuotaką iš mirties; ir dabar Jis, grįždamas į pradinį Edeną, vėl gražina Savo Nuotakai bendravimą su Dievu, kaip Vyras su Žmona Edeno sode, žinoma, taip Kristus su Savo Nuotaka.

⁴⁵⁹ O Dievas tą dieną: “Karalystė bus atiduota Tėvui; Jis bus visa visame”. “Jam dar bekalbant Aš išgirsiu”. Dovydas, Kristus, Dovydas, sėdintis Soste, visos žmonijos Karalius. “Ir jiems dar galvojant Aš žinosiu, ką jie galvoja. Prieš jiems prakalbant Aš atsakysiu jiems. Vilkas ir avinėlis ganysis drauge. Liūtas es šiaudus kaip jautis, ir jie drauge maitinsis bei guls. Jie nekenks ir nenaikins visame Mano šventajame Kalne”, vėl tiesiai atgal į Edeną, kiek tik kojos neša!

⁴⁶⁰ Čia Jo trejopas tikslas. O Dieve, padėk mums tai pažinti! Padėk mums tai pažinti!

⁴⁶¹ Dabar vėl atidžiai klausykitės, tęsime, grįšime į pradinį Edeną.

⁴⁶² Tada, kai mes esame gimę iš Jo, mes esame Jo pripildyti. Matote, jūsų gyvenimas—Jo Gyvenimas jumyse. Tuomet visi mūsų veiksmai turi skelbti Jį.

⁴⁶³ Panašiai, jei imtume—imtume gyvybę iš vieno medžio ir perkeltume ją į kitą. Paimkite gyvybę iš kriaušės ir perkeltkite į obelį, ji duos kriaušes. Turi duoti, nes joje yra syvai, gyvybė, kriaušės užuomazga. Gerai.

Tuomet visi mūsų veiksmai turi skelbti Jį.

⁴⁶⁴ Mes turime Jo Vardą. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Mes turime nešti Jo Vardą.

⁴⁶⁵ Ir atminkite, dabar mes, kaip Jo Nuotaka, nešiojame Jo Dvasią. O, tai bent! Bažnyčia, gimdanti vaikus, suprantate, neščia Jo Vardu nuo Jo Dvasios; nešanti Jo Vardą, nešanti Jo Gyvenimą; rodanti Jo Gyvenimo ženklus, pranašumo akivaizdumą, Jo prisikėlimo įrodymą, rodantį, kad Jis ne miręs, bet gyvas amžinai. Tai Amžinasis Gyvenimas ir įrodymas, įrodantis pasauliui, kad mes esame gyvi Jame. Uk!

⁴⁶⁶ Ar tu tai žinai, nes esi bažnyčios narys? Nes Kristus gyvena per tave, tu toks kupinas Jo Dvasios, kad esi—esi belaisvis bet kam kitam. Tu prirakintas, o, tai bent, prie Evangelijos, prirakintas prie Žodžio, taipogi ir visi tavo vaikai, kuriuos tu pagimdai, nes tu esi belaisvis.

⁴⁶⁷ Tu negali svetimauti; tu jau neščias. Šlovė! Jis negali sučiupti. Gyvybės iščios užvertos bet kam kitam. Tu jau esi Jo,

paskirtas iš anksto. Į tą Sėklą įėjo Gyvybė; joks pasaulis nebegali patekti. O! O, kaip norėtume apsisistoti ties šituo kokiai valandai! Esu tikras, kad suprantate. Taip? Kristus ir Jis vienintelis jau užbaigė. Sėkla buvo ten. Sėkla jau buvo. Kada ji buvo ten įdėta? “Prieš pasaulio sukūrimą, iš anksto mus paskyrė Amžinajam Gyvenimui”. Ir kai tik Gyvybę teikianti srovė pradėjo lieti, ta Sėkla, glūdinti ten. . . Kitos įėjusios sėklos negalėjo išsilaikyti, tiesiog negalėjo. Tačiau kai įėjo ta Sėkla, ji greitai užvėrė iščias; visos likusios sėklos buvo išstumtos, suprantate, štai taip.

⁴⁶⁸ Ir tu tampi belaisvis, apgaubtas Kristuje. Kristus tavyje, Jo Gyvenimas duoda Jo įrodymą, Jo ženklus. O, vai tai tai! Paklauskite, duoda Savo Gyvenimo ženklus kaip Savo prisikėlimo akivaizdumą, įrodo pasauliui tą Amžinąjį Gyvenimą, patvirtina pasauliui, kad mes gyvi Jame. Ir tik pamanykite, gyvi su Dievu, mūsų Atpirkėju, Kuris sutvėrė mus tam pačiam tikslui, Bažnyčia, ir Jo kurianti Gyvybė mumyse.

⁴⁶⁹ Tai reiškia, kad Mozė galėjo pasakyti pagal Dievo Žodį: “Teatsiranda”, ir atsirado musės. Dievas gali sutverti muses, gali sutverti voveres. Suprantate?

⁴⁷⁰ Taigi Jis gali padaryti, ką panorėjęs. Jis gali sutverti. Jis gali padaryti bet ką. Jis yra Dievas. Tas pats Dievas, ta kurianti Gyvybė, jūs suprantate, kuri tavyje, gali. . . Tu esi belaisvis; tu negali ištarti to, kol Jis lieps tai ištarti. Bet kai tu ištarei, tai jau Dievo Žodis. Jis tai patvirtino. Visa kita teisinga, ir Jis žino, kai ištarta, taip ir turi būti. Suprantate?

⁴⁷¹ Mozė pasiėmė savo lazda ir tarė: “Teužplūsta varlės”, nes Dievas pasakė: “Teužplūsta varlės”. Jis paprasčiausiai perdavė tai. Teisybė. Ir visa kame knibždėjo varlės, visur buvo varlės. Iš kur jos atsirado? Niekas nežino. Prieš tai jų ten nebuvo. Tačiau Kūrėjas, Dievas, veikdamas per žmogų, sutvėrė tuos padarus, tuos gyvius.

⁴⁷² Tas pats Dievas, sutvėręs pirmą varlę, gali sutverti ir antrą varlę. Jis sukuria visas varles. O, tai bent! Jūs suvokiate, ką noriu pasakyti? Sutvėrė pirmą voverę, tveria antrą voverę, tveria bet kurią voverę; gali sutverti voveres, kur iš viso nebūna voverių. Jis gali padaryti, ką tik Jis nori! Jis yra Dievas! Jis yra Dievas! Jo Gyvenimas! O, tai bent! Kai mąstau apie tai, mane ima šiurpas! M-hm.

⁴⁷³ O, gyventi su Juo, eiti su Juo Namu, gyventi su Juo! Eiti su Juo Namu, kad gyventumei su Juo amžinai, turėdamas Amžinąjį Gyvenimą!

⁴⁷⁴ Tai išreikšta didžioji Dievo meilės paslaptis, kad Dievas ir žmogus tapo viena. Suprantate? Visa esmė—Dievas ir žmogus yra viena. Dievas ir žmogus buvo viena tenai; Dievas ir žmogus yra viena čia. Suprantate? Kas tai? Prispildyti Jo Dvasia, kad Jis turėtų pirmenybę. Tai buvo Dievo pasiekimas, tą padaryti— toks buvo Dievo tikslas, kad Jis galėtų būti Kristuje; o Kristus

mumyse; ir visi mes drauge—viena. Šventoji Dvasia, tas pats; Ji atskleidė tai Kristui, atskleidžia tai čia; antgamtinė kuriančioji Jėga. O, tai bent!

⁴⁷⁵ Tas pats Dievas, kuris galėjo—kuris galėjo pasakyti Mozei: “Teužplūsta varlės”, Tas pats galėjo stoti ten: “Tevirsta vanduo vynu”. Suprantate? Amen. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jis yra tas pats Dievas, Jis tas pats.

⁴⁷⁶ Jis paprasčiausiai nesikeičia. Tai Dievas žmoguje. Tai Jo pasireiškimas. Štai ką Jis atskleidžia. Štai ką Jis stengiasi padaryti, ir Pats Dievo Žodis atskleidžia Tai. Parodo, kad žmogus negali tvirti; Dievas yra tvėrėjas. Ir daugiau nebe žmogus, o Dievas—tvėrėjas žmoguje, dabar tai Jo Bažnyčia. Amen!

⁴⁷⁷ Eina Namu į Dangu, kad visada su Juo gyventų. Dievas išreiškia Amžinąją meilę Bažnyčiai.

⁴⁷⁸ Klausykitės, dabar klausykitės atidžiai. Noriu, kad šito nepraleistumėte. Jokia kita bažnyčia, joks kitas ženklas, joks kitas bendravimas, jokia kita valdžia, joks kitas liudijimas, joks kitas mokymas, jokia denominacija, esanti už Šito ribų, nepripažįstama. Dievas nieko kito nepriima, išskyrus: “Kristus jumyse—Šlovės viltis”, tai vienintelis dalykas, kurį pripažįsta Dievas. Ne bendravimas, ne bažnyčia, ne mokymas, ne denominacija, niekas kitas; visa kita mirė. Tai nuolaužos, kurios turi būti nupjautos, nugenėtos, kad Kristus galėtų gyventi, turėdamas pirmenybę tavyje.

⁴⁷⁹ Neatsigręždamas atgal! Turiu vieną tokį čia, jame sakoma: “Tai mano organizacija”. Tai taipogi turi būti nukirsta. “Čia mano *tas ir tas*. Šis sako taip. Mano motina vadins mane šventuoju velenėliu”. Tai irgi turi būti nupjauta. Suprantate? “Nagi aš žinau, kad mano vyras nori, jog dėvėčiau šiuos šortus”. Šitai taipogi turi būti nupjauta. Suprantate? Tai turi būti pjaunama ir genima, kol liksite vien tik judu su Kristumi. Suprantate? Oh!

⁴⁸⁰ Pamanykite! Per gyvojo Kristaus gyvąją Akivaizdą, gyvuoju Žodžiu; o, gyvasis Kristus, gyvoji Akivaizda, gyvasis Žodis! Atidžiai sekite! Savo Paties asmeniniu, asmeniniu įrodymu patvirtina Savąją Bažnyčią.

⁴⁸¹ Ne narystė! Jis niekada to nedarė Mozės laikais. Jis niekada to nedarė kieno nors kito laikais pasaulio pabaigoje, kai reikalas pasiekdavo sunaikinimą. Loto laikais tai nebuvo narystė. Tai buvo asmeninis įrodymas, Dievas kūne, suprantate, asmeninis patvirtinimas.

⁴⁸² Atminkite! Pamąstykite apie tai, kad žmonės, gimę iš Jo Dvasios tokią dieną kaip ši, šiame didžiame denominaciniame amžiuje, kuriame mes gyvename, gyvasis Dievas ima Savą gyvąjį Žodį ir—ir patvirtina jį asmeniškai, šis Gyvenimas yra Žodyje,

užuomazga, esanti Sėkloje! O Žodis yra Sėkla, kurią sėti išėjo sėjėjas. Ir tas Gyvenimas yra Kristus, Žodyje, asmeniškai tavyje; patvirtina tą, ko tu neįstengi padaryti, įrodo Save, kad tai nesi tu, tai yra Jis. Ir tu tampi viena, Jo belaisviu iš meilės, kad taptumei Nuotaka.

⁴⁸³ Dėkui gyvajam Dievui, kuris sutvėrė dangų ir žemę, ir viską, kas tarp jų! Nenuostabu: “Jis yra Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga; Tas, kuris buvo, kuris yra ir kuris bus; Dovydo Šaknis ir Palikuonis; žerinti aušrinė žvaigždė”. Jis yra visa visame.

⁴⁸⁴ Jo Buvimas žmoguje, kai Jis asmeniškai Save patvirtina, išreiškdamas Save, gyvasis Žodis, pažadėtas tai dienai, pasireiškia per tave, Dievo didžiojo apreiškimo patvirtinimas. Paklauskite, tiktai individe, grupėje—niekada! Individas; ne grupė! Jis susitapatina su individu. Suvokiate tai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Ne su metodistais, ne su baptistais, ne su presbiterionais, ne su liuteronais, ne su sekmininkais, bet kaip individas!

⁴⁸⁵ “Aš vieną paimsiu, o kitą paliksiu; Aš juos atskirsiu”. Štai taip. “Du bus lauke; Aš vieną paimsiu, o kitą paliksiu. Dviese bus lovoje, Aš vieną paimsiu, o kitą paliksiu”.

⁴⁸⁶ Tai ne grupė. Tai asmeninis patvirtinimas Dievo vaiko, kupino, pripildyto Šventąja Dvasia, taip atsidavusio Dievui, kad jis nesijaudina dėl nieko kito. Ir Šventoji Dvasia gyvena Savo Gyvenimą, pulsuoja per jį, rodo asmeninį—asmeninį Žodžio patvirtinimą, Pati išreiškia Save žmonėms ir pasauliui.

⁴⁸⁷ Kaip gali pasaulis šitaip nekreipdamas dėmesio praeiti pro šalį? Lygiai kaip katalikai praėjo pro šventąjį Patriką ir nepripažino jo, kol tas nenumirė. Tas pats nutiko ir šventajam Martinui, jie to nepripažino. Tą patį jie darė visais laikotarpiais.

⁴⁸⁸ Taip pat jie pasielgė su Žana d’Ark. Katalikų bažnyčia ją sudegino kaip raganą, nes ji buvo dvasiška. Praėjus šimtui penkiasdešimt metų, atkasė tų kunigų kūnus ir už bausmę juos išmetė.

⁴⁸⁹ Tai praeina greta jų, o jie šito neatpažįsta, kol to nebelieka. Tai surenka tik iš anksto paskirtąją Sėklą, kurią Dievas paskyrė prieš žemės sukūrimą. Tas pats vyko Nojaus laikais, tas pats vyko Mozės laikais, Elijo laikais, pranašų laikais, Jėzaus laikais, iki pat šios valandos. Žmogus, kupinas Dievo Sėklos, pasireiškiančio Žodžio, taip atsidavęs Dievo valiai, kad Žodis ir vien tik Žodis pasireiškia tame žmoguje, belaisvyje, individe.

⁴⁹⁰ Nekalbėk: “Mano bažnyčia . . .” Taigi, “mano bažnyčia” neturi su tuo nieko bendra.

⁴⁹¹ Tai individas, vienas žmogus! Visas pragaras priešinasi šiam Mokymui. Visas pragaras priešinasi šiai Tiesai, tačiau tai yra Tiesa.

492 Jėzus niekuomet nesakė: “Na, Petrai, tu su Jonu ir visi kiti žmonės, jūs turite apreiškimą, taigi, visa bažnyčia yra išgelbėta”.

493 Tai buvo asmeniškai jam. “Aš sakau tau, tau”,—ne jiems, —“tau, tu esi Petras; ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią”. O žodis *Petras* reiškia “akmuo”. *Akmuo* reiškia “prisipažinęs” arba “atskirtasis”.

494 Ant tam tikro akmens, ant tam tikro dalyko; matote, iššauktoji, iššauktoji Bažnyčia; ant šio *akmens*, ant šio “apreiškimo”. “Ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė. Bet ant šio apreiškimo, iššauktosios grupės, juose Aš pastatysiu Savo Bažnyčią. Ir visi pragaro vartai niekada nenugalės jos”.

495 “Nė plaukas nuo tavo galvos nenukris. Tu esi Mano! Aš prikelsiu tave paskutiniąją dieną, duosiu jam Amžinąjį Gyvenimą ir prikelsiu jį paskutiniąją dieną”. Štai jis, apreiškimas. Ne jiems; bet “jam”, individui! Ne grupė; individas! Ir pragaras tam priešinasi.

496 Tačiau Jo paslaptis apreikšta tiktai Jo mylimai Nuotakai. Ji vienintelė gali tai išvelgti.

497 Jis pasakė: “Gerai apie jus Izaijas kalbėjo: jūs veidmainiai, gyvatės žolėje. Jūs pasirodote čia ir sakote: ‘O, didieji šventieji pranašai! Mes paženkliname jų kapus. Mes išblizginame juos.’” Jis pasakė: “Jūs esate tie, kurie nuvarė juos tenai”. Ar taip Jis pasakė?

498 Tą patį Jis būtų pasakęs tų dienų katalikų bažnyčioms, kai jie nusiuntė senojo—senojo testamento pranašus prieš tą jų Nikėją, Romą bei rinkimus. Tie senoviniai pranašai išėjo iš ten rinkdami ir valgydami tai, ką rasdavo ant žemės, neturėdami net drabužių, apsiautę avikailius, jie stengėsi apginti tą Biblijos Tiesą. Tačiau katalikų bažnyčiai reikėjo savos intelektualios koncepcijos. Tada jie parodė... Pasirodė šventasis Irenėjus, Polikarpas, Martinas, visi kiti. Ką gi jie padarė? Jie nuvarė juos į kapus: Žaną d'Ark, šventąjį Patriką ir visus kitus. Jie nuvarė juos ten, dabar grįžta ir baltina sienas, kaip jie pasielgė su Žana d'Ark. Ką jie padarė? Jie nuvarė juos tenai!

499 Tuomet aš sakau, kaip Jo Dvasia jus vadina: “Pabaltintos sienos! Jūs veidmainiai, apsimetate kažin kuo, priimdami intelektualią žmogaus koncepciją, o Žodį palikdami. Vietoj to, kad kupinai prisipildytumėte Dievo Sėklos, Žodžio, jūs priimate kiekvieną hibridą”. Nenuostabu, kad ji įvardyta kaip “paleistuvė”, nes ji “dvasiškai ištvirkavo”, mokydama žmones ne Dievo, bet žmogiškų reikalų.

500 Tačiau Jis pasakė: “Nebijok, mažoji kaimene, jūsų Tėvas panorėjo duoti jums Karalystę”. Teisybė. Tikra tiesa. Mes ją turime.

501 Biblijoje, Apreiškime, pasakyta: “Šis didis miestas valdė visus žemės karalius”. Pasakyta, kad ji buvo “paleistuvė”. Kas tai? Moteris, kuri laiko save dama, bet ištvirkauja. “Ji laikė rankoje taure”, skelbė tostą pasauliui, “. . . pilną jos ištvirkavimo šlykštybių nešvarumų”. Ir ji turėjo dukteris, protestantų bažnyčias, kiekviena iš jų išėjo iš jos su tokiais pat jos melagingais mokymais, tokiais pat krikštijimais ir rankų paspaudimais vietoj Šventosios Dvasios krikšto; ir jų klaidingas mokymas apie “Tėvą, Sūnų, Šventąją Dvasią”, ir visa tai vietoj to, kad priimtų Jaunosios—Jaunojo Varda, ir taip toliau.

Pasakysite: “Nėra jokio skirtumo”. Yra.

502 Jei aš vietoj savo vardo ant čekio užrašysiu: “gerbiamasis”, “tarnautojas” ar panašiai, jokių pinigų neišmokės. Teisingai. Banke jis bus gražintas. M-hm. Atkreipkite dėmesį. Gerai.

503 Tačiau visa ši paslaptis atskleista, kaip Jis žadėjo, tiktai Jo Nuotakai. Pragaras priešinasi šiai Tiesai, šios paslapties apreiškimui. Bet Nuotaka laikosi jo. Tai Jos vieta.

504 Ko tu, Bažnyčia, alksti, ko trokšti? Tai Tėvas stengiasi tau atskleisti šią slėpiną paslaptį. Bet tu leidi daugelį dalykų atimti iš tavęs. Tu leidi savo darbui, tu leidi savo žmonai, tu leidi savo vyrui, tu leidi savo vaikams, tu leidi gyvenimiškiems rūpesčiams, tu leidi kažkokiam pastoriumi, tu leidi kažkam kitam atimti tai iš tavęs, nors giliai širdyje tu trokšti, alksti. Tai Dievas stengiasi tau tai apreikšti, suprantate, apreikšimas. Čia paskutinė diena. Dabar žiūrėkite.

505 Vėl pažvelkite atgal. Negaliu viso to praleisti. Suprantate? Aš tik noriu, kad dabar jūs čia žvilgtelėtumėte minutėlę ir mes tuojau baigsime. Jūs būsite. . . Tik minutę sutelkite dėmesį.

506 Žiūrėkite, Kolasiečiams, štai 18-ta eilutė. Laiškas Kolasiečiams, 18-ta eilutė.

Taigi, jis yra bažnyčios, kūno galva. Jis yra pradžia, pirmgimis iš mirusiųjų, kad—kad visame kame turėtų pirmenybę.

507 “Jis yra Galva Bažnyčios, kuri yra Jo Kūnas ir Jis nori turėti pirmenybę”. Dabar paklausykite, atidžiai klausykitės, einame toliau. Kas? Jis turi būti Kūno Galva, Jo Nuotakos Kūnas, kuris paimtas iš Jo; kūnas ir kaulas, kaip Adome, suprantate, Nuotaka.

508 “Gimęs iš mirusiųjų”, matote, tai yra, gimęs iš mirusiųjų, netikėjimo nuodėmė.

509 Kas pražudė Ievą? Netikėjimas. Teisingai? Jų netikėjimas ku? Per, dėl ne-. . . netikėjimo Dievu? Ne. Ji tikėjo Dievą. Žinoma. Argi ji pasakė: “Nėra Dievo”? Jokių būdu. Ji nebuvo bėdievė. “Na”,—ji pasakė,—“žinote, aš iš viso netikiu Jo Žodžiu”? O, ne. Ji tikėjo viskuo, išskyrus vieną nedidelį dalyką. Suprantate?

510 Na argi Biblijoje nepasakyta, Apreiškimo Knygoje, kur Pats Jėzus pasakė: “Aš—Aš, Jėzus, pasiunčiau Savo angelą paliudyti jums šitai”? “Kas atims vieną Žodį nuo Šito ar pridės vieną žodį prie Šito”. Ir jei turėjo prasidėti visas šis sielvartas bei širdgėla dėl to, kad moteris suabejojo Dievo Žodžiu, argi Jis vėl leis tau suabejoti nors vienu Žodžiu? Jis būtų neteisingas. M-hm. Suprantate? Suprantate, tai būtų neteisinga. Pasmerktas . . .

511 Štai stovi vienas žmogus, jis sukėlė visą šį širdies skausmą suabejojęs vienu žodžiu; tuomet jis žengia pimyn ir metams bėgant įgyja patirties bei visa kita, ir Biblija, ir taip toliau, ir kiti, paaukoję tam savo gyvenimus; tada sako: “O, jūs galite eiti ir valgyti tai. Viskas gerai, šiaip ar taip, aš jums leidžiu”? O, ne. Dievas nėra šališkas, bet . . . ? . . . Suprantate? Suprantate? Dievas nėra šališkas. Dabar žiūrėkite.

512 Dabar sekite. “Jis yra Galva Kūno”, kuris gimęs iš nuodėmės, iš netikėjimo Dievo Žodžiu. Tai pasi- . . . tai kiekvienos denominacijos, kiekvieno mokymo pasiteisinimas, suprantate. Netikėjimas Žodžiu; kuris yra Jis Pats, Gyvybės Žodis. Suprantate? Tiktai Žodyje yra Gyvybė. Bet koks kitas žodis yra hibridas. Nesvarbu, kiek jis panašus į Jį, tai nėra Žodis.

513 Žodis duoda Jo Paties Gyvenimą, kurį Ieva išmainė į asmeninį pažinimą. Matote, ką šiandien turi bažnyčia dėka kažkokio žmogaus supratimo? Mozė puikiai pažinojo Dievą, kol aptiko degantį krūmą, tuomet jis išvydo savo nesėkmę. Degančiame krūme buvo tai, ko stigo Mozei. Žodis turi tai, ko stinga denominacijai.

“Jis, Galva, yra pirmieji prisikėlimo vaisiai”.

514 Mes nukrypsime nuo šito “apreiškimo”; dar šiek tiek, jei jūs sutinkate. [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Gerai. Gerai, taip, dabar dar šiek tiek.

515 “Jis yra pirmieji prisikėlimo vaisiai”. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Sekite. Tuomet kas Jis yra? “Jis yra Galva Kūno, kuris yra Jo Bažnyčia, Nuotaka”. M-hm.

516 Tokiu atveju Nuotaka-Kūnas turi sekti Galvą, nes tai yra Jo prisikėlimo dalis ir dalis paslapties. Kitaip neįmanoma. O, tai bent! Tai dalis Dievo paslapties, kaip Dievas čia Save apreiškė ir per Žodį tai prikėlė, taip Jis apreiškia Savo Bažnyčią ir prikelia tuo pačiu Žodžiu. Tai dalis Jo trejopos paslapties.

517 Kaip Galva buvo paimta iš kapo, taip ir Kūnas turi sekti Jį atgal į Edeną. Kur šeimos Galva, Vyras, Jaunikis; Nuotaka, būdama Jaunikio Kūnu, Nuotaka turi sekti, nes tai yra Galva. O Galva apsireiškė ir grįžta su Amžinuoju Gyvenimu; ir Kūnas turi sekti, kadangi tai vėl Vyras ir Žmona. Amen! Ir tol, kol tu esi kupinas to paties Žodžio, kuris yra Jo Kūnas; tu priėmei Jo Kūną, įėjai į Jį, kai priėmei Žodį. Ne mokymas; o Žodis! O, tai bent!

518 Argi tai nebūtų tema šiam vakarui? Ką? Na argi nebūtų nuostabu? Matote? Tik pamanykite, kas tai yra.

519 Todėl Kūnas negali pripažinti. . . Nepraleiskite šito. Todėl Kūnas negali pripažinti jokio kito vadovavimo, išskyrus Žodį. Kadangi Galva yra sujungta su Kūnu, o Galva yra Žodis ir tai yra tas pats Žodis, vieningas Vadovavimas! Dėl to denominacijos ir šventieji tėvai, ir visa kita—nederlinga žemė. Tera vienas Vadovavimas—Kristaus. Kūnas pripažįsta tiktai viena—Žodį!

520 Nagi parodykite man, kur kas nors buvo pakrikštytas Kūne vardan “Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios”? O ką jūs pripažįstate? Matote, aš suvokiu, kad kalbu tūkstančiams, klausantiems juosta, jūs žinote, kad mūsų tarnavimas juostų pagalba apkeliauja pasaulį. Kokių vardu esatė krikštyti? “Nes nėra po Dangumi kito vardo”,—pasakyta Žodyje,—“kuriuo žmogus būtų išgelbėtas”. Jei esi pakrikštytas, kad parodytumei savo tikėjimą į Kristų, o paskui priimi mokymo vardą, tuomet tu esi hibridas. Jei tu šiek tiek skiriesi nuo tos bažnyčios ir nuo jų mokymo. . .

521 Na o jūs, katalikai, matote, kaip jūs tampate pavaldūs popiežiui teigdami, kad jis yra ipėdinis pagal apaštališką tęstinumą, nuo Kri-. . . nuo Petro, o šis popiežius ir ši bažnyčia moko priešingai šiam pirmajam Žodžiui, kurį Dievas ženklais ir stebuklais pripažino kaip Savo Bažnyčią? Ir matydami, kad tas pats Žodis šiandien sklinda tyras, rodantis tą patį Jo prisikėlimą kaip ir tuomet, kad Dievas gyvena tarp Savo žmonių, daro tą patį, ir po to jūs galite pripažinti Romos vadovavimą?

522 Mūsų Vadovybė Danguje. Ne į Romą eisiu; į Dangu eisiu, kai numirsiu. Suprantate? Suprantate? Vadovybė yra Danguje.

523 Ir Kūnas turi sekti Galvą kaip žmona seka vyrą. Adomas, nors ir nebuvo apgautas, išėjo drauge su Ieva. Ieva buvo apgauta, ji nusidėjo, kitaip Viešpaties Jėzaus dieną Jam pakilus iš kapo būtų įvykęs visiškas viso Kūno prisikėlimas. Tačiau Jis turėjo atpirkti Tą, kuri yra Jo Kūnas. Ji turėjo būti atpirkta, kad ateitų pas Jį. [Brolis Branhamas dukart suploja—Red.] Suvokiate tai? [Tikintieji sako: “Amen”.] O, tai bent! Matote, tuomet tai negalėjo įvykti. Atpirkimas vyksta toliau.

524 Dabar jūs matote Antspaudus? Nors Jis dirbo tarpininkavimo darbą atpirkdamas, tačiau vieną dieną Jis pasirodys, kad paimtų šią Knygą, kurią Jis atpirko. Ir visa, kas yra šioje Knygoje, bus Jo, nes tai yra tikintysis, tos Knygos žodžiai, o Žodis yra Jis. Jis ateis šios Atpirkimo Knygos ir visų tų, kurie joje, kurių vardai įrašyti toje Knygoje prieš pasaulio sukūrimą, kai Jis buvo nužudytas kaip Avinėlis.

525 Ir štai Jis šiandien Savo Žodyje, parodantis tą patį, ką ir tuomet. Ji negali pripažinti kitokio vadovavimo. Jokiu būdu. Jokio vyskupo, nieko kito. Ji pripažįsta vieną Vadovą—Kristų,

o Kristus yra Žodis. O, tai bent! Uk! Man tai patinka. Oh! Taip, pone.

⁵²⁶ Kaip Galva buvo pakelta iš kapo, taip Jo Kūnas turi Jį sekti į Edeną. Todėl Kūnas negali pripažinti jokio kito vadovavimo, tik Žodžio Vadovavimą.

⁵²⁷ Jokia denominacija nieko negali prie Jo pridėti. “Nes kas atims nors Žodį nuo Šito ar pridės nors žodį prie Šito, tas bus pašalintas iš Šito”. Hibride, tau iškart galas. Štai ji vėl su šiuo liudijimu rankose,—“jos ištvirkavimų šlykštybė, kai svetimauja dvasiškai”, stoja prieš tą Žodį, kurį sako tikinti. Suprantate?

⁵²⁸ Dėl to arba Žodis, arba nieko. Štai taip. Jis, Žodis! Iš kur žinote, kad tai teisinga? Jis, Žodis, yra patvirtintas. Suprantate? Jis, Žodis, visiškai patvirtintas, yra Vadovas, Bažnyčios Galva. Jis yra Žodis, Vadovas. Jo tapatybė visiškai nustatyta, patvirtinta Jo Paties Dvasios, esančios Pačioje Bažnyčioje, žmoguje. Savęs parodymas patvirtinantis yra tiesioginis įrodymas visam Kūnui. Tuomet tau nebereikalingi mokymai. Denominacijos pražuvo. Tačiau Pats Vadovas, pripažintas Kūne per asmeninį susitapatinimą, suprantate, sutapatina Save, įrodo Vadovavimą Kūnui. Tuomet mes esame sujungti Vieningu patvirtintu Vadovu, tai yra, Kristumi, Dievo Žodžiu, o ne jokia bažnyčia.

⁵²⁹ Tuomet mūsų Vadovavimas yra Karalystė. “Dievo Karalystė yra jumyse”,—Biblijoje pasakė Jėzus. Karalystė! Mes nesame denominacija. Mes priklausome Karalystei, o Karalystė yra Dievo Žodis, sukūrus Dvasią ir Gyvenimą mūsų pačių gyvenime, išpildantis kiekvieną pažadą šią dieną kaip ir aną, kai Žodis ir Dievas buvo viena. O Žodis ir Dievas šiandien yra viena Jo Bažnyčioje, kad Kūnas, kuris yra atpirktas, Jo Vadovaujamas, neštų Žinią paskutinę dieną; ir bus paimta iš mirusiųjų į prisikėlimą, kad grįžtų ir vėl atstatytų, kaip Adomas ir Ieva pradžioje Edeno sode. Trejopa Dievo paslaptis, Jo Kūnas! O, tai bent!

Dabar klausykitės atidžiai, panašiai kaip ir senovės Izraelio simboliai.

⁵³⁰ Ar ne pernelyg ilgai prie šito sustojome? [Tikintieji sako: “Ne”—Red.] Neleiskite man, neleiskite man gilintis pernelyg. . . Dabar klausykitės. Dabar mums liko ne daugiau kaip dvidešimt lapų. Matote? Matote? Bet dabar aš. . . Dabar dar šiek tiek ir tada—tada aš jus visus paliksiu iki kitos vasaros ar iki kito karto, jei Viešpats norės. Suprantate?

⁵³¹ Dabar paklausykite. Dabar atkreipkite dėmesį, vieno Vadovavimo sujungti drauge panašiai kaip senovės Izraelio simbolyje. Dabar jus suvokiate? Kaip senovės Izraelis; vienas Dievas, Ugnies Stulpo patvirtintas ir apreiškęs Save per pranašą, kad būtų Žodis. Tas pats Dievas, tas pats Ugnies Stulpas, tas pats kelias; Jis negali keisti Savo kelių. Argi tai. . . Tobula kaip

tik begali būti. Argi ne? Matote? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

⁵³² Vienas Dievas! Kiek Izraelis turėjo Dievų? [Tikintieji sako: “Vieną”—Red.] O kiek Nuotaka? [“Vieną”.] Kiek jų kada nors bus? [“Vienas”.] Žinoma. Žinoma.

⁵³³ Matote, vadovaujami Šventosios Dvasios, kuri Mozės, didžiojo pranašo, laikais buvo Ugnies Stulpas. Jam vadovavo Ugnies Stulpas. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Gerai. Einame į pažadėtąją žemę.

⁵³⁴ Ir Krikščioniškame laikotarpyje buvo vienas Dievas, kuris Ugnies Stulpo pavidalu pasirodė pranašui vardu Paulius, kuris buvo siųstas pagonims, kad išvestų žmones dėl Jo Vardo. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

⁵³⁵ Ir paskutinėmis dienomis nužengė panašiai, patvirtindamas Save, matote, tuo pačiu ženklu, tuo pačiu stebuklu, tuo pačiu Ugnies Stulpu, ta pačia Evangelija, tuo pačiu Žodžiu, tuo pačiu pasireiškimu.

⁵³⁶ Jo Kūnas darys darbus, kuriuos Jis pažadėjo, kaip Morkaus 16 ir taip toliau. Jo kūno kapas nesulaikė, bet pripažintas drauge su Juo prisikėlė. Ar suvokiate tai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Tada, kai Jis ateis, Jo tikinčių vaikų Kūno nesulaikys kapas, bet bus pripažintas drauge su Juo, nes Jis numirė tam, kad prikeltų Savo Nuotaką, Kūną. Pripažinta, nes tai Jo Kūnas, nes tai Žodis. Nuo denominacinių dalykų visiškai atsivadavusi Jam, o Jis yra Žodis. Suprantate? Ir pripažinta drauge su Juo, nes dabar mes turime pirmuosius mūsų prisikėlimo vaisius, žinodami, kad iš mirties perėjome į Gyvenimą, tapome Jo belaisviais. O Dievas, mums įrodantis Savo asmeniniu Vadovavimu, kad Jis yra tas pats vakar ir per amžius, darydamas tą patį per Bažnyčią, ką Jis darė tuomet: “Jis manyje, o aš Jame, jumoje”, jūs žinote, taip toliau. Teisingai.

⁵³⁷ Jo kūno kapas nesulaikė. Pripažintas drauge su Juo prisikėlimė, toks pats, koks Jis yra dabar, klausykites, tai reiškia štai ką: Jo Žodis, tai yra Jis, buvo pradėjęs keltis. Žodis, kuris per Liuterio, Veslio laikotarpį, suprantate, pradėjo igauti Savo jėgą; tuomet Jis pradėjo judintis, paskui Jis dar daugiau išsijudino, dabar Jis pasiekia susitapatinimą. Suprantate? Sekite. Dabar greta Gyvenimo Kūne yra tuojuo vyksiančio Paėmimo įrodymas. Kai matote Vadovą ir Kūną tampančius Viena ir Jo pasireiškimu saiko pilnatvę, tai rodo, kad Kūnas beveik pasirengęs būti priimtas Vadovo.

Tautos suskyla. Izraelis bunda.

⁵³⁸ Suprantate, ką turiu galvoje? Jis pradėjo duoti Gyvybę Savo Kūnui, (kodėl?) Tam, kurį Jis atpirko. Tarpininkavimo darbas atliktas, Jis įneša Savo Gyvybę Kūnui Paėmimo įrodymui. Atminkite, dabar, paskutinę dieną. . .

539 Aš—aš, jei leisite, dar šiek tiek apie tai, pabūkite kantrūs dabar, dabar, būtų neblogai. Nenoriu, kad jūs tai praleistumėte. Aš—aš ir aš turiu. . . Dabar jau turiu užbaigti šią juostą, jei iki čia nuėjau. Noriu pažymėti dar vieną svarbų dalyką, turiu dar šiek tiek praeiti.

540 Dabar atkreipkite dėmesį. Klausykitės. Štai svarbus dalykas. Štai, kur mes turime būti atidūs. Atminkite, paskutinėmis dienomis bus lygiai taip pat, kaip pirmąją dieną; suprantate, Adomas ir Ieva, vyras ir žmona, jokios nuodėmės, Gyvenimas; paskui nuopuolis. Sekite, sekite atidžiai.

Apvyniojo ją. M-hm.

541 Pažvelkite, kas tai padarė. Liuciferis! Liuciferis dabar daro tą, ką padarė pirmąjį kartą.

542 Lygiai, kaip prasidėjus pagonių karalystei su karaliumi Nabuchodonosaru, pagonių rasė buvo patvirtinta per pranašą, kuris galėjo aiškinti nežinomas kalbas, regėjimus, sapnus. Ir tai perėjo per pagonis be niekur nieko, tik medai-persai, geležis ir taip toliau, ir pėdose pasirodo vėl tuo pačiu būdu, pagonių karalystė.

543 Atkreipkite dėmesį, Liuciferis paskutinėmis dienomis daro tą patį kaip ir iš pradžių. Ką gi padarė Liuciferis? Pirmiausia, ką padarė Liuciferis, kad išskirtų Dievo ir žmogaus bendravimą, jis norėjo susikurti jungtinę karalystę, dar puikesnę ir tariamai kultūringesnę, didingesnę karalystę nei Mykolo, nei Kristaus.

544 Jūs supratote? [Tikintieji: “Amen”—Red.] Na, na, jei nesupratote, tiesiog pakelkite ranką, aš dar kartą pakartosiu, jūs suprantate. Suprantate?

545 Pradžioje Liuciferis širdyje turėjo tikslą Danguje įgyti kai ką nuostabesnę ir didingesnę nei Kristaus, teisybę, tariamai kultūringesnę, nuostabesnę, puikesnę nei Kristaus Karalystė. Manote, kad mes Tūkstantmetyje turėsime automobilius ir lėktuvus? Matote? Matote, ką daro Liuciferis?

546 Taigi, didžiulės išpuoštos intelektualios denominacijos daro lygiai tą patį, susirenka drauge, kad darytų tą patį. Jie susirenka ir denominuojasi, kiekvienas stengiasi pralenkti kitą. O dabar pas jus tiek didybės, kad jie nebežino, ką daryti, kaip tik prisijungti prie katalikų bažnyčios. Matote? Liuciferis vėl kuria didelę karalystę, kad išstumtų tuos, kurie netiki denominacijomis; ir netgi užima jų bažnyčių pastatus ir paverčia sandėliais, o juose pastoriai visiškai neturi jokių teisių.

547 Ir žmogus, kuris yra Dievo siūstas, niekuomet neliks denominacijoje, išgirdęs Šitai ar Tai išvydęs, jei jis—jei jis sugebėjo išeiti ir pažvelgti į Tai. Žinoma. Suprantate? Nesakau šito kritikuodamas; sakau taip, kaip yra, suprantate, kad pamatytumėte tai atskleistą.

548 Žiūrėkite, šiomis paskutinėmis dienomis Liuciferis daro tą patį. Jums aišku? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Velnias daro tą patį, stato hibridinę bažnyčią, hibridinę hibridiniais nariais, hibridinę žiniomis vietoj Žodžio, intelektualiu žmogumi vietoj iš naujo atgimusio žmogaus, kuria intelektualią karalystę, kuri nustelbs Kristaus mažytę kaimenę. Suprantate? Kas tai padarė? Puolę angelai.

549 Biblijoje pasakyta, kad puolę angelai klausė Liuciferio, o ne Kristaus, Kuriam jie kažkada priklausė. Teisingai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

550 Dabar atidžiai klausykitės: “puolę angelai”. Kokie angelai? Liuteris, Veslis, katalikai, sekmininkai, kurie neišlaikė savo pradinės padėties panašiai kaip angelai, ir įpuolė į organizaciją, panašiai kaip pagrindinis Liuciferio užgriebimas Nikėjoje. Ir ką jie padarė? Suorganizavo didžiąją ekumeninę tarnautojų asociaciją, kad pasidarytų “žvėries atvaizdą”, kaip pasakyta Biblijoje. Ir kuria Krikščionišką ekonomiką, kuri uždarys šios bei panašių bažnyčių duris. Matote, kaip dirba Liuciferis?

551 Mėginu parodyti jums trejopą apreiškimą ar Dievo paslaptį.

552 Ką jie padarė? Parsidavė išmintingiems samprotavimams ir išsilavinimui, kaip Ieva, kaip puolę angelai. Veslis buvo Dievo žmogus; bet kas vyko po jo? Išiskverbė puolę angelai. Kas iš pradžių buvo angelai? Dievo sutvertos būtybės, tačiau puolė dėl Liuciferio išminties, puolė dėl Liuciferio—Liuciferio šiminties. Ir jūs matote, kuo jie tapo? Puolusiais angelais. O organizacijos, iš Dievo žmonių,ėjusių atskleisti Tiesas žemėje; prieš tai, kai ta Tiesa galėjo skliti ir liudyti, ir priartėti prie tikro Kristaus apreiškimo, įėjo puolę angelai, užgrobė ir iš to padarė denominacijas.

553 Štai dėl ko turėjo būti atskleistas Septynių Antspaudo paslapties apreiškimas.

554 Dabar matote? Ko jie neteko! Jei Liuteris būtų ėjęs toliau, tai būtų čia. Jei Veslis būtų ėjęs toliau, jei Sekminės būtų ėję toliau, ką jie būtų padarę?

555 Dabar begali atsitikti tik viena. Laiko pabaigoje turi būti Žinia, kai po Jos nieko daugiau negali būti. O dabar ekumeninis pasaulis įvedė tokį režimą, kad po to nebegali būti jokios denominacijos ar ko nors kito; tu arba tame, arba ne. Vaisius yra medžio viršūnėje ir Šviesa krenta ant to iš anksto paskirto vaisiaus. Ir jis subręsta, tampa panašus į Kristų, atskleidžia tokį patį brandumą ir saldumą, ir tą pačią Dvasią, kurią Jis Savyje turėjo. Tikiuosi, jūs tai suprantate! Suprantate?

556 Aš—aš pernelyg daug mėginu išdėstyti per vieną dieną. Visai jus išvarginsiu. [Tikintieji sako: “Ne”—Red.]

557 Taigi, paklausykite, jie parsidavė samprotavimams, parsidavė denominacijos samprotavimams. “Jei tik

priklausyčiau *šitai!* Meras eina į šią bažnyčią”. Matote? “Jei tik būčiau metodistas ar presbiterionas”. Tik pažvelkite, kur jie nuėjo. Taigi, aš ką tik paaiškinau: tos šakos išgenėtos. Jos nebegyvos. Jos daugiau nebesujungtos su Kristumi; jos gyventų tokį patį Gyvenimą. Jos nesusjungtos su Juo.

⁵⁵⁸ Tačiau jos—jos panašios į citrusinį vaisių. Bet koks citrusinis vaisius augs ant citrusinio medžio, bet ves savo vaisius. Iškiepyk greipfrutą apelsinmedyje, jis maitinsis iš apelsinmedžio, bet ves greipfrutus. Iškiepyk ten citriną, tai citrusinis vaisius, ji ves tą rūgščią citriną, tačiau maitinsis iš tos gyvybės. Štai tą ir daro denominacijos, pasivadinusios bažnyčios vardu.

⁵⁵⁹ Nuotaka yra tas pradinis Medis, pradinė Dvasia. Apreiškimas ateina iš Kristaus, ne iš denominacijos. Iš Kristaus! Atkreipkite dėmesį.

⁵⁶⁰ Ko siekia denominacija? Išaukštinti save kaip Liuciferis. Jie pasivadina “Bažnyčia, Nuotaka”. Jie yra tie, apie kuriuos pasakyta Apreiškimo 17—netikroji nuotaka. Aukščiau Kristaus mažosios kaimenės—Nuotakos; Liuciferis save vertina ir iškelia aukščiau nuolankaus Dievo Tiesos Žodžio, pažįstamo per apreikimą, jis įėjo į seminarinį išsilavinimą bei teologiją prieš jiems iškylant. Ir jei tu nepriklausai jų grupei, tuomet tu esi nuoplova. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

⁵⁶¹ Panašiai Liuciferis padarė pradžioje, Liuciferis kalba žmonėms lygiai tą patį, ką pasakė Ievai: “Žinoma, kad Dievas mus priims! Mes maitiname vargšus”. Tai gerai. “Žinoma, Jis mus priims. Mes esame didžiulė denominacija. Mes—nuostabi bažnyčia. Nagi pažvelkite į mūsų didžiulius pastatus! Pažvelkite, kiek daug turime narių. Mūsų milijonai. Žinoma, kad Dievas neatstums tos grupės”.

⁵⁶² Tą patį padarė Kainas—atnešė puikius vaisius, išaugintus žemės, kurią jis dirbo, triūsė ir plušo, ir atnešė vaisius, atstūmęs nuolankų avinėlio kraują.

⁵⁶³ Dieve, pasigailėk, kad vyrai ir moterys negalvotų, jog kalbu tai ką nors aukštindamas, arba kad tai kažkoks asmeninis apreikimas ar dar kas nors. Aš tik sakau jums Tiesą. Argi nematote, ką jie daro? Suprantate? Aš kalbu garsiai ir griežtai, tačiau jūs turite įkalti vinį ir užlenkti galvutę, kad tai atneštų kokią nors naudą, suprantate, kol jūs tai suvoksite. Suprantate?

⁵⁶⁴ Nagi, kalba žmonėms: “Žinoma! Tu šneki man apie mūsų didžiąją katalikų bažnyčią, kuri išsilaikė šitiek laiko, mūsų didžiuosius metodistus ir visa tai? Pažvelk į mūsų protėvius!” Suprantate? Tačiau jie nusižengė Viešpaties Žodžiui. Ir Ieva buvo Dievo, viena iš Jo, ir jis . . . ji buvo Adomo šalutinis produktas; o kadangi ji suabejojo vienu Žodžiu iš Dievo Žodžio, tai įvyko.

⁵⁶⁵ O šiandien Liuciferis vėl darbuojasi. Ir, atminti, antikristas nėra komunizmas. Antikristas yra taip arti, toks panašus į tikrąjį dalyką, kad “Suklaidintų, jei būtų įmanoma,

net Išrinktuosius”, —pasakė Jėzus Mato 24,—“jei būtų įmanoma, Išrinktuosius”. Vėl Liuciferis, Liuciferis vėl laužo Dievo vienovę žmoguje, ribodamas Dievo Žodį savo—savo samprotavimais. Jis mano, jog tai teisybė ir taip manydamas jis laužo Dievo Žodį.

⁵⁶⁶ Ir lygiai tą patį jis darė Jėzaus laikais. O Jėzus pasakė: “Jūs savo tradicijomis padarėte Dievo Žodį neveiksmingą”.

⁵⁶⁷ O denominacijos savo organizuotais intelektualiais samprotavimais padarė Dievo Žodį neveiksmingą žmonėms. Tai tiesa. Jie tiesiog To nemato. Tada jie klausia: “Kur yra Biblijos Dievas?” Jis yra štai čia. Jis yra Biblija, štai kas Jis yra.

⁵⁶⁸ Dabar atkreipkite dėmesį, Liuciferis pasinaudoja klastingumu bei suardo Dievo ir žmogaus vienovę lygiai kaip jis tai padarė Edene, sumaniai gundydamas savo galios bei išaukštinimo pažadais. “Na juk tu galėtumei tapti vyskupu, jei tik liktumei su mumis. Tu galėtumei tapti apylinkės presbiteriu. Kam tau pulti į tokį dalyką kaip Šis?” Matote, tai sekmininkai, katalikai ir taip toliau; matote, didžiulis klaidingas pažadas žmogui gauti jėgą už Žodžio ir Dievo pažado ribų. Tu įgauni Jėgą, kai Šventoji Dvasia nusileidžia ant tavęs, ne tuomet, kai tampi vyskupu ar diakonu, ar bet kuo kitu. Suprantate? Tačiau Liuciferis vėl darbuojasi.

⁵⁶⁹ Ar ši bažnyčia tai supranta? Pakelkite ranką, kad aš pamatyčiau. [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Gerai, tuomet nebeliesiu šito.

Atskyla nuo, visiškai nuo Dievo Žodžio! Suprantate?

⁵⁷⁰ Jis padarė tą patį Nikėjoje, Romoje. Žinote, ką jiems davė Konstantinas? Jūs susipažinę su Bažnyčios Laikotarpiais. Jis davė. . .Jie neturėjo nieko, vien tik Kristų. Jie buvo apsistoję mažuose senuose namuose, kur tik galėjo, kietomis akmeninėmis grindimis. Jūs tai žinote, jei skaitėte apie Nikėjos pasitarimą ir apie ikinikėjinį pasitarimą, ir apie Nikėjos tėvus, ir taip toliau, bažnyčios istoriją. Jie nieko neturėjo. Tačiau kai įvyko tas pasitarimas ir jie kai ką iš Romos pagonybės įvedė į Krikščionybę, paskyrė šventuosius ir vyskopus, ir taip toliau, ir popiežius, ir visus kitus niekus, ką gi jiems davė Konstantinas? Tegu kuris nors teologas man pasako. Jis davė jiems nuosavybę. Jis suteikė jiems laisvę ir visa tai, ko jie norėjo.

⁵⁷¹ Ir jie iškeitė Dievo Žodį į žmogišką išmintį ir kultūrą! Tą patį padarė Liuciferis anuomet, jis tai padarė Edeno sode ir jie iškart numirė. Sekmininkų Bažnyčia mirė Nikėjoje, Romoje, tačiau bus prikelta Nuotakos Medyje paskutinėmis dienomis.

⁵⁷² Atkreipkite dėmesį, Liuciferis įeina klastingai, kaip ir tuomet, per gundymus bei klaidingus pažadus apie jėgą, esančią atskirai, ne Dievo Žodyje. Jis padarė tą patį Nikėjoje, Romoje. Jis šiandien daro tą patį Pasauliniame ekumeninių bažnyčių pasitarime.

573 “Apsijunkime visi drauge”,—sako popiežius. “Aš noriu, kad visi mano ekumeniniai broliai apsijungtų drauge su manimi. Mes esame viena”. Teisingai, organizacijose jūs esate viena. Tačiau tai neturi nieko bendra su Kristaus Nuotaka; visiškai nieko, broli. Niekada Jos nenuplausiu niekuo panašiu.

574 Taigi, yra pažadėta, kad paskutinėmis dienomis, Nuotakos Medžio laiku, Dievo vaikams bus gražintas tas pats pirminis Tikėjimas. Malachijo 4 Dievas pasakė: “Prieš tai, kai pasaulis bus sudegintas ugnimi, štai aš siųsiu jums pranašą Eliją ir jis gražins vaikų Tikėjimą”. Taigi, tai ne pirmasis Elijo atėjimas. Ne, ne.

575 Taigi, mes čia nedėstome apie Elijo apsiaustą ir Elijo apdangalus, ir visus tuos dalykus. Mes tik dėstome Dievo Žodį. Suprantate? Taip Jis kalbėjo. Matote, mūsųose atsirado visokie Elijas *šitai* ir Elijas *anaip*, tai yra niekai. Tai—tai. . . Mes tai žinome. Tai yra, aš nekalbu apie tai ir tie, kurie dvasiški, supranta. Matote, kadangi vėlu, laikas vėlyvas ir, žinoma, visko neįmanoma sutalpinti šioje juostoje.

Taigi, pažadas paskutinėms dienoms. Taigi, jei. . .

576 Jėzus pasakė, mano manymu, Mato 11-ame ar 6-ame skyriuje, ir 11-ame. . . Ne, tai 11-ame skyriuje ir maždaug 6-ta eilutė. Kada Jonas nusiuntė savo mokinius tenai įsitikinti ar Jis tikrai buvo Tas, Jėzus pasakė: “Ko išėjote pažiūrėti? Vėjo. . . linguojamos nendrės? Išėjote pažiūrėti *tą* ir *tą*?” Jis paklausė: “Ar išėjote pamatyti pranašo?” Jis pasakė: “Daugiau negu pranašo”. Jonas buvo daugiau negu pranašas; jis buvo Sandoros pasiuntinys. Ir Jis pasakė: “Jei gali tai priimti, šis yra tas, apie kurį pranašai kalbėjo: ‘Pirma Savęs siunčiu Savo pasiuntinį.’”

577 Taigi, tai yra Malachijo 3, ne Malachijo 4. Kadangi Eliziejus turėjęs ateiti Malachijo 4, žemė turėjusi būti sudeginta karščiu, o teisieji turėję mindžioti nedorėlių pelenus Tūkstantmečio metu. Suprantate? Taigi, ne tas. Suprantate?

578 Dabar mes matome, jog pažadas išpildytas. Įeina Kristus, tikrasis Vadovas, ateina pas Savo Nuotaką, darydamas tuos pačius darbus, kuriuos Jis darė pradžioje, ruošdamas ir pildydamas Savo Žodį kaip ir pirma, Jono 14:12: “Kas Mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš darau”. Tuomet Galva ir Kūnas tampa Viena darbais ir ženklų, ir Gyvenimu, patvirtintu Paties Dievo per Jo pažadėtąjį Žodį paskutinėms dienoms. Jis šitai pažadėjo paskutinėmis dienomis. Na, jei esate dvasiški, suprasite tai.

579 Be to, mes matome, kad Vedybų Pokylis—čia pat. Na, jei aš niekuomet jūsų nebepamatysiu, atminkite, Vedybų Pokylis—čia pat. O tuomet Karalystė, pagal pažadą, pasirengus prasidėti, didysis Tūkstantmetis, Bažnyčios paėmimas ir nedorėlių sunaikinimas. O Šeštojo Antspaudo metu pasaulis bus apvalytas ugnikalnio, kad iš pasaulio pašalintų visą sugedimą bei

nuodėmę, ir kad vėl jį suformuotų, ir ateinančiam amžiui atneštų nuostabų naują Tūkstantmetį.

⁵⁸⁰ O tuo tarpu mes matome visa tai, didį trejopą apreiškimą: Dievas Kristuje; Kristus Bažnyčioje; būsima Karalystė. Adomas su Ieva gražinti į Edeno sodą, atstovaujami Kristaus ir Jo Nuotakos, ir tuomet pagal Jo pažadą turės būti atkurta Karalystė. Garbė Dievui! Taigi, per trejopos paslapties apreiškimą ir per asmeniškai patvirtintą Žodį Jo autentišku Vadovavimu!

⁵⁸¹ Nesakykite: “Na, garbė Devui, mes šaukiame; aleliuja, mes giedame”. Tai, tai ne tas. Aš esu misionierius. Aš beveik septynis kart apvažiavau pasaulį. Suprantate? Mačiau stambeldžius, nelabuosius ir visokius kitokius šokančius ir šaukiančius. Mačiau visokio plauko kūniškas apraiškas. Tai kūniška.

⁵⁸² Tačiau aš kalbu apie Kristaus Vadovavimą. Atkreipkite dėmesį, autentišku Vadovavimu asmeniškai susitapatinę mes turime atsakymą į velnio klausimą. Amen! Šlovė! Mes turime atsakymą į velnio klausimą. Jis, Kristus, prisikėlė ir sumokėjo tą kainą, ir prikelia Galvą. . . tai yra Kūną.

⁵⁸³ Velnias negali to išverti. Štai priežastis, dėl ko iškyla šios ekumeninės karalystės. Štai priežastis, dėl ko jie visi išitraukia į tai, ką jie dabar daro. Velnias, štai priežastis, dėl ko jis šitaip staugia. Jo piktybės buvo. . . jo kėsiai buvo atskleisti pakilusio, prisikėlusio Kristaus, Jo Kūno Vadovo. Šlovė!

⁵⁸⁴ Manote, kad aš nebesivaldau? Taip nėra. Mes turime atsakymą velniui. “Ne aš gyvenu, bet Kristus, Žodis, gyvena manyje”. Tai ne mano sumanymas; tai Jo Jėga. Ne mano sumanymas; tai Jo Žodis. Jis tai pažadėjo; štai šitai. Jis pasakė, jog šitaip bus ir štai šitai. Mes turime atsakymą jam.

⁵⁸⁵ Kristus prisikėlė ir sumokėjo už mūsų atpirkimą. Štai ką Dievas Kristuje apreiškė: Jis atidavė tą kūną, jį ir Kraują; kad į Kraują galėtų įeiti Gyvybė ir kūnas būtų atpirktas, kad—kad Dievas tame atpirktame kūne galėtų apreiškšti Savo Žodį šiai dienai kaip Jis apreiškė aną dieną. Uk! Šlovė!

⁵⁸⁶ Jūs tai suvokiate? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] O, tai bent! Kada man baigti? Būkite atidūs. [“Tęskite!”]

⁵⁸⁷ Taigi, mes stovime išteisinti Dievo Akivaizdoje. Tarsi rašalo lašas, patekęs į kubilą, pilną baliklio,—rašalo neberasi nė pėdsako. Jis kažkur dingio. Jis niekada neatsinaujins. Ir kai žmogus iš tikrųjų yra atpirktas, ta iš anksto paskirtoji Sėkla, matanti Tai ir priimanti Tai, jo nuodėmės sunaikintos. Jų nebėra. Jos atskirtos. Jos pateko į Jėzaus Kristaus Kraujo rašalą ir apie jas niekada nebus prisiminta. Dievas tai užmiršo. Ir jis stovi kaip Dievo sūnus ir duktė Dievo Akivaizdoje. Amen ir amen! “Dabar mes esame Dievo sūnūs”. Ne mes *būsime*; mes esame! Dabar mes esame atpirkti.

588 Mes turime atsakymą šetonui. Dievas patvirtino Save. Dievas įrodo Save pagal Savo pažadą šiai dienai. Aleliuja! Vadovavimas vyksta čia. Amen! Kristus, prisikėlęs Viešpats, yra čia, turintis tą pačią Savo prisikėlimo Jėgą kaip ir visuomet, apreiškiantis Save. Štai atsakymas šetonui.

589 Štai dėl ko mes galėjome pasakyti žmogui, kuris neseniai čia sėdėdamas krito negyvas: “Sugrįžk, gyvybe!” Nes Šventoji Dvasia taip liepė.

590 Štai kodėl tai galėjo paveikti tą kūdikėlį tenai Meksikoje, jis buvo miręs maždaug penkiolika valandų, kai iškilo regėjimas ir buvo pasakyta: “Pašauk jį”,—iš mirties,—“gyvenimui”. Ir pasakė: “Tegu kūdikėlis gyvena”. O kūdikis, kuriam gydytojai buvo išrašę liudijimą, mirė devintą valandą tą rytą, o vienuoliką valandą tą vakarą atsigavo; ir šiandien gyvena.

591 Kas gi tai? Tai ne žmonės. Vadovas ir Kūnas tapo viena. Tai Dievas pasireiškė Savo žmonėse. Dėl šios priežasties vyras ir žmona nebe du; jie yra viena. Dievas ir Jo Bažnyčia yra viena, “Kristus jumyse”, didysis Dievo apreiškimas. Šlovė Dievui! Netgi neša Jo Vardą; Jo Vardas yra Jėzus, Pateptasis. Jam duotas vardas Jėzus dėl to, kad Jis yra Pateptasis. Tai pateptas Kristaus Kūnas, įrodantis, apreiškiantis Dievą taip, kaip Tas kūnas. Ir Tas kūnas atpirko kiekvieną šį, šiuos kūnus, ir per šitai Dievas trejopai pasireiškia kelyje į Karalystę. Prisikėles, sumokėjęs tą kainą! Mes atpirkti. Dievas tai įrodė, patvirtino tai. Suprantate?

592 Ir mes, išteisinti Kristuje, stojame priešais Jį. Kadangi Jis negali praleisti be teismo, Jis jau teisė tą Kūną, kurio dalimi aš esu. Kaip aš tampu jo dalimi? Čia Šitai; Šitai manyje. “Jei Mano . . . jūs pasiliksite Manyje ir Mano Žodžiai jumyse, tuomet ką jūs pasakysite. . . Ko paprašysite Mano Vardu Tėvą, bus duota, nes Tai yra tenai”. Išteisinti! Šlovė Dievui!

593 O, jei tik galėčiau priversti pasaulį tai išvysti! Kodėl? Štai kas išeina. Štai gyvas Kristaus Kūnas, stovi atpirktas. Atpirktas! O, tai bent!

594 Išteisintas Jo akyse! Kodėl mes esame išteisinti? Mes esame Jo pergalė. Bažnyčia yra Jo pergalė. Šiomis paskutinėmis dienomis mes žengiamo pirmyn su šia nuostabia Evangelija, demonstruodami Jo pergalę. Jis dėl šito numirė ir mes esame Jo pergalės įrodymas. Amen! Kai matome Jį nužengiantį ir gyvenantį Bažnyčioje,—tai Jo pergalė. Įrodo, kad jis negalėjo Jo sulaikyti kape, negali jie ir mūsų sulaikyti. Teisingai. Jis. . . ? . . . Ir mes jau potencialiai pakilę, kadangi mes prisikėlėme iš numirusių, iš netikėjimo Jo Žodžiu, iš denominacinių mokymų į Amžinojo Dievo Amžinąjį Žodį; tai Jis, Jis Pats veikia per mus, Pats apreiškia, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

595 Ir tuomet Žodis iš Galvos persikelia į Kūną. Kas gi tai? Tas pats Žodis. Niekas negali būti pridėta nei atimta nuo Jo. Taigi tas pats Žodis, artinantis tai Dienai, persikelia iš Galvos į

Kūna, į Kūną, patvirtindamas, jog jie yra Viena. Jie yra Vyras ir Žmona. Jie yra kūnas iš Jo kūno, Žodis iš Jo Žodžio; Gyvybė iš Jo Gyvybės, Dvasia iš Jo Dvasios. Suprantate? Amen! Iš kur žinote? Liudija tą patį, tas pats vaisius, tas pats Žodis. Suprantate, parodo Kristų; tas pats Gyvenimas, tas pats Dievas, ta pati Dvasia, tas pats Žodis, ta pati Knyga! Amen! Tie patys ženklai: “Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite”. O, aleliuja! Tai bent!

⁵⁹⁶ Žiūrėkite, patvirtintas Žodis Jo Kūne yra tikra Jo pergalė ir Jo mirties priežastis. Suprantate, ne Dvasios mirtis; kai Jis numirė, Jis numirė tik kūne. Jo Dvasia nukeliavo į pragarą ir pamokslavo sieloms nelaisvėje. Teisingai? Tiktai Jo kūnas numirė, paskui Jis jį vėl prikėlė ir atgaivino. *Atgaivintas* reiškia “tapęs gyvas”, Jo kūnas, tai yra Jo kūnas. Ir tai yra Žodis. Jis ilgai gulėjo numiręs, tačiau palaiptiui pradėjo keistis ir dabar Ji stovi Savo kojomis!

⁵⁹⁷ O, kaip norėčiau turėti laiko grįžti prie Ezechielio ir ištraukti tuos “sudžiūvusius kaulus”, ir parodyti jums. Jis paklausė: “Ar gali šitie kaulai atgyti?”

Jis pasakė: “Pranašauk!”

⁵⁹⁸ Kaip gali rasti pranašystę? Tiktai per pranašą. Tai Viešpaties Žodis. “Sudžiūvę kaulai, išgirskite Viešpaties Žodį!” Ir ant jų atsirado gyslos, oda, ir atsistojo nepaprastai didelis jų būrys, ir nužygiavo į Sioną. Šlovė Dievui! Tai Jis. Tai Jis, pergalė.

Viešpaties išlaisvintieji tada džiaugsmingai eis
į Sioną,
Jo šventų kalnų niekas nepalies ir nesunaikins.
Taip.

⁵⁹⁹ Patvirtindamas Save Jis įrodo Savo prisikėlimo Gyvenimą. Ji, Nuotaka, nepriklauso nuo visų kitų. Ji yra nepriklausoma Moteris, didelė marga paukštė, nepanaši į visus kitus. Jūs pamenate, Biblijoje paminėta: “Didelis margas paukštis”. Bet Ji turėjo Jo Vardą, Ji turėjo Jo Gyvenimą. Nes . . .

⁶⁰⁰ Kaip jie išmargino tą paukštį? Abu buvo balti, o paskui jie nusuko vienam paukščiui galvą ir apšlakstė krauju kitą paukštį. Ir tas kitas paukštis buvo išmargintas raudonu krauju, ir jis štai *taip* suplasnojo sparnais, o kraujas šaukė: “Šventas, šventas, šventas”, liedamasis žemėn.

⁶⁰¹ Taip pat Kristus, miręs Vyras, į mus įliejo Savo Kraują, Savo Gyvybės Kraują; apšlaks- . . . nešė Savo Kraują šaukdamas: “Šventas, šventas, šventas Viešpačiui!” Tai keistos išvaizdos paukštis. Žinoma, kad taip. Bet Ji, Nuotaka, per Jį yra—yra atpažįstama, ir Ji nepriklauso nuo visų kitų. “Laikykis tiktai jos, kol abu gyvenate. Laikykis tiktai Jo, Žodžio”, jokio, jokio svetimavimo, jokio denominacijos ženklo, jokio mokymo ženklo, visiškai jokio svetimavimo. Žodis ir vien tik Jis!

602 “Stoviu aš ant Kristaus, tvirtos uolos, visa kita—tik byrantis smėlis”,—sakė Edis Peronetas. M-hm.

603 Būtent taip, Kristus, Žodis! Jis buvo Žodis; Jis yra Žodis. Ir Bažnyčia tampa Žodžiu, Ji per Jį tampa Jo dalimi, o tai vėlgi Žodis. Per Jį asmeniškai susitapatinusi, vien tik Jo nuosavybė! Vien tik Jo nuosavybė! Ji atpirkta Jo, per Jį, Jam ir vien tik Jam. Teisybė. Tuomet bus atskleista tai, dėl ko nelabasis stūgauja.

604 Mes gyvename pavojingu laiku. Atminkite, Rašte parašyta, jog tam prasidėjus, “laiko nebebus”. Ji išnyks, kai mes pamatysime tą pasireiškimą.

605 “Žemės drebėjimai”. Matėte tūkstantį žuvusių aną dieną? “Žemės drebėjimai įvairiose vietose”.

606 Pasakyta: “Baisūs reginiai danguje, ugnies stulpai”, skrajojantys tarsį skraidančios lėkštės. Jie nežino, kas tai. Suprantate? Jie neturi jokio supratimo.

607 Ar pastebėjote, kad prieš Sodomos sunaikinimą nusileido Angelai apžiūrėti Sodoma? Prisimenate? [Tikintieji: “Amen”—Red.] Nusileido grupelė, trise. Vienas iš jų pasiliko su Abraomu. Prisimenate? [“Amen”.] Jie nusileido kaip Ugnys iš Dangaus teismo tyrimui. Vienas. . .

608 Pažvelkite, kur jos visos aptinkamos. Aplink Pentagoną ir panašiai jie aptinka jas. Tai pasaulio teismas, Sodoma. Ir tenai Tas pristatytasis, kuris bus pristatytas tarp bažnyčių, bus Pats Kristus, patvirtinantis Save. Suprantate? “Reginiai. . . viršuj danguje ir ženklai apačioje žemėje”. Žinoma.

609 Susitapatinusi! O, velnias stūgauja dėl šito: vien tik Joje Žodžio pažado pasireiškusi Tiesa.

610 Jie neturi ką atsakyti. Kodėl Jėzui atėjus neatsakė tie fariziejai? Jis pasakė: “Jei Aš išvarau demonus Dievo pirštu, kuo jūs juos išvarote?” Matote? Jis stovėjo vienas.

611 Ir Jo Bažnyčia stovi viena. Ji neužkibusi ant jokio kabliuko. Bet Jis buvo susitapatinęs su Dievu, buvo kūnas, kuriame gyveno Dievas; ir Bažnyčia susitapatinusi su Jo Kūnu, daro tą patį. Ji yra Jo Kūnas, Jo pažadėtojo Žodžio paskutinėms dienoms pasireiškusi Tiesa. Ir Ji, vien tik Ji remia Tai. Štai dėl ko stūgauja velnias, tos didžiulės organizacijos, kad tik kažką iškrėtusios pribaiigtų Ją. Jiems tai niekada nepavyks. Ji bus paimta, o ne pribaiigta. Ji ir dabar pakelta pažadėto Jai patvirtinto Žodžio jėga. Amen!

612 Kaip Nuotaka laikosi to pažado! “Jis užtikrino mane, kad grįš manęs. Aš tikiu tuo”. M-hm. Suprantate? Taip, pone. Kad susitiktų Savo Vadovą, Savo Atpirkėją, Savo Vyra, Savo Karalių, Savo Viešpatį, Savo Mylimąjį, Savo Išgelbėtoją numatytoje susitikimo vietoje!

613 Jis turi vietą Jų sutikimui. Jūs žinote, Jis. . . Taip, Jaunikis nieko neužmiršta. Jis turi žiedą, atpažinimą. Jis turi rūbą, kurį

Ji nešioja, Jos drabužį. Suprantate? Ir Jis turi numatęs vietą Jos sutikimui, tai įvyks ore. Viskas buvo numatyta. Jis jau paruošęs Sutuoktuvių Pokylį; svečiai jau pakviesti, jau pasirinkti. Visi Angelai, Jo tarnai, paslaugiai stovi aplinkui. Oho-ho-ho-ho!

O, susitikimas šis danguj tikrai įvyks,
 Bus akimirka miela;
 Pamatysiu jus, pamatysiu greit
 Ten, Namuose, danguje;
 Išgirsit tada negirdėtasias giesmes,
 Bus didinga ir nuostabu!
 Nes Jėzus Pats susitikimą ves (visiškas Dievo
 pasireiškimas),
 Ten, dangaus aukštybėse. O, tai bent!

614 Dabar stebėkite Jo įrodymus.

Jūs girdėjot—girdėjot apie mažą Možę
 melduos,
 Ir kaip Dovydas kovojo svaidykle;
 Jūs girdėjote, ką Juozapas sapnavo,
 Apie Danielių ir liūtus giedate.
 O, yra Biblijoje daug patvirtintų kitų herojų,
 Aš labai norėčiau juos visus sutikt!
 Viešpats leis netrukus su jais susitikti
 Ten, dangaus aukštybėse.

Susitikimas šis danguj tikrai įvyks,
 Bus akimirka miela;
 Pamatysiu jus, pasveikinsiu jus greit
 Ten, Namuose, danguje.
 Išgirsit tada negirdėtasias giesmes,
 Bus didinga, nuostabu!
 Nes Jėzus Pats susitikimą ves
 Ten, dangaus aukštybėse. O, tai bent!

615 Argi jums tai patinka? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Dabar trejopas Jo didžiosios apreiškimo paslapties tikslas atskleistas. Jis yra Pagrindinis. Tai yra Vienintelis. O, tai bent! Pagiedokime. Aš tiesiog nebegaliu daugiau pamokslauti. Man taip gera, suprantate.

O, susitikimas šis danguj tikrai įvyks,
 Bus akimirka miela;
 Pamatysiu jus, pasveikinsiu jus greit
 Ten, Namuose, danguje;
 Išgirsit tada negirdėtasias giesmes,
 Bus didinga, nuostabu!
 Nes Jėzus Pats susitikimą ves
 Ten, dangaus aukštybėse.

616 Ar eisite ten? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Amen! Per Dievo malonę, per Dievo malonę! Suprantate? O, tai bent!

Jūs girdėjot apie mažą Možę melduos,
 Ir kaip Dovydas kovojo svaidykle; (jie visi yra
 simboliai)
 Jūs girdėjote, ką Juozapas sapnavo,
 Apie Danielių ir liūtus giedate.
 O, yra Biblijoje (tai Jis) daug daug kitų herojų,
 Aš labai norėčiau juos visus sutikt!
 Viešpats leis netrukus su jais susitikti
 Ten . . .

617 Tačiau tėra vienas Pagrindinis!

O, susitikimas šis danguj tikrai įvyks,
 Bus akimirka miela;
 Pamatysiu jus, pasveikinsiu jus greit
 Ten, Namuose, danguje;
 Išgirsit tada negirdėtasias giesmes,
 Bus didinga, nuostabu!
 Nes Jėzus Pats susitikimą ves
 Ten, dangaus aukštybėse.

618 Taigi, Tenai mes susitiksimė vieni kitus. Kol giedame,
 paspauskime ranką vienas kitam, kas bebūtumėte—metodistai
 ar baptistai,—visi, iš naujo gimę iš Dievo Dvasios.

O, susitikimas šis danguj tikrai įvyks,
 Bus akimirka miela;
 Pamatysiu jus, pasveikinsiu jus greit
 Ten, Namuose, danguje;
 Išgirsit tada negirdėtasias giesmes,
 Bus didinga, nuostabu!
 Nes Jėzus Pats susitikimą ves
 Ten, dangaus aukštybėse.

619 O-ho-ho! O, tai nuostabu, matote, matote, kas Jis bus. Dabar
 paklauskite.

620 Mes turime baigti, bičiuliai. Jau beveik dvi valandos, matote,
 ir mes—mes čia būsime per vakarienę. Man vis dar liko ne vienas
 lapas šia tema, matote, taigi, mes tiesiog turime tuo baigti. Tam
 nėra galo.

621 Tai apreiškimas. Tai yra taip Amžina kaip Dievo Žodis
 Amžinas. Paklauskite, bet trejopas didžiosios Dievo paslapties
 tikslas yra atskleistas! Dievas pasireiškęs Kristuje; Kristus
 pasireiškęs Bažnyčioje; kad gražintų pražuvusią Ievą į tą pradinę
 padėtį Edeno sode. O, tai bent!

622 O, koks didingas metas bus tą Dieną! Taip. Tai įvyks tuojau
 pat. Mes tuo tikime. Ar jūs tuo tikite? [Tikintieji sako: “Amen”—
 Red.] Aš kiekvieną kartą prisimenu tą giesmę, kai tik pagalvoju
 apie tai.

623 Jis patvirtino Save Danieliuje ir Mozėje, ir Jeremijuje. Kas
 jie buvo? Pranašai, kuriems atėjo Žodis, suprantate, dideli vyrai.

Na, jūs girdėjote pasakojimą apie Juozapo sapnus, suprantate, ir Danielių liūtų duobėje, ir apie visus kitus jūs žinote. Jie, kas gi jie buvo? Pranašai. Suprantate? Tačiau Pagrindinis . . . Dievas tik laikinai atsispindėjo juose.

⁶²⁴ Jo atspindys buvo Adome, žinojusiam, kas teisu, tačiau išėjusiam gelbėti savo žmonos, nes ji klydo. Kristus buvo be nuodėmės, tačiau Jis išėjo ir prisiėmė nuodėmę, kad atpirktų Savo pražuvusį vaiką. Suprantate? Suprantate? Jis atvaizdavo Save.

Ir Mozė melduos,
 Ir kaip Dovydas kovojo svaidykle;
 Jūs girdėjote, ką Juozapas, (pranašas),
 sapnavo,
 Apie Danielių ir liūtus giedate.
 O, yra Biblijoje daug daug kitų herojų,
 Ir aš . . .

⁶²⁵ Jie, jie—tai Biblija. “Ir Aš . . .” Vis dėlto jie visi pasireiškė Jame. Suprantate? Be Jo visi jie pražuvę. Suprantate? Ir aš turiu tapti To dalimi, būti Juo. Amen! Suprantate?

Ir aš trokštu visus juos susitikt. Teisybė.
 Bet Jėzus Pats susitikimą ves
 Ten, dangaus aukštybėse.

⁶²⁶ Žydams 11 pasakyta: “Jie be mūsų negalėtų pasiekti tobulumo”. Rankos ir kojos negali būti tobulos be smegenų, pažinimo, galvos ir taip toliau. Suprantate? Ir visi mes tobuli Jame: “Taip viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną”, atleisti nuo Teismo; perėję nuo nuodėmės prie mirties . . . Amen! Pats Dievo Sūnus bus Vedantysis tame susitikime aukštybėse. Ar mylite Jį? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

Myliu Jį, myliu Jį,
 Nes . . .

⁶²⁷ Viešpatie Jėzau, Šventosios Dvasios patepime, paliesk šias skepetas, Viešpatie, ir išgydyk ligotus.

⁶²⁸ [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . šiuo momentu mumyse. Kaip Jis, kaipgi Jis apsireiškė? Nes pirmas Jis mane pamilo. Ką gi Jis padarė?

Ir išpirko man išganymą
 Ant . . .

⁶²⁹ Šlovė! Tas didis Sandoros Angelas, tai Jis buvo su Moze dykumoje, tai Jis sutiko Paulių kelyje į Damaską, Tas Pats leido Jį nupaveiksluoti drauge su mumis; Tas Pats neseniai buvo nupaveiksluotas *Life* žurnale; to paties Dievo tas pats Žodis tais pačiais kanalais, tuo pačiu keliu, pagal tą patį pažadą! “Kur du ar trys susirinkę Mano Vardu, ten ir Aš esu tarp jų”. Tuomet Jis yra čia. “Dievo Angelai įsikuria aplink tuos, kurie bijosi Jo”, kurie laikosi tik Jo Žodžio. Joks žmogus negali gerbti to Žodžio,

nesibijodamas Dievo. Suprantate? Tuomet Jis yra čia ši rytą su mumis, kai mes garbiname Jį Dvasioje.

⁶³⁰ O, kadangi buvo šitoks stiprus pamokslas, manau, mes tiesiog turime Jį pagarbinti Dvasioje. Na, tiesiog užmerkite akis ir vėl Jam sugiedokime: “Myliu Jį, myliu Jį”, tiesiog ištieskite tarsi į Jį rankas.

Myliu Jį, myliu Jį,
Nes . . . pamilo pirmas,
Išpirko man išganymą
Ant medžio Kalvarijos.

O, nagi, kaip mes Jį mylime!

Tikėjimas Tėvu, tikėjimas Sūnum,
Tikėjimas Šventąja Dvasia,—šie trys yra Viena;
Demonai tirtės, o nusidėjėliai pabus;
Tikėjimas Jehova sudrebins visus.

⁶³¹ Amen! Šlovė Dievui! Kaip mes Jį mylime! Dabar tiesiog šlovinkite Jį savo širdyje, tiesiog garbinkite Jį, tiesiog—tiesiog mąstykite apie tai, kaip puikiai Jis sutvarkė. Pažvelkite, ką Jis dėl mūsų padarė. Visus šiuos metus šitiek regėjimų, nei vienas neapvylė. Viskas, ką Jis sakė įvyksiant, įvyko būtent taip, kaip Jis sakė.

⁶³² Aš myliu jus. Nepamirškite Dievo įsakymų, duotų jums, vaikeliai: “Mylėkite vienas kitą”. Mylėkite kiekvieną. Teisus ar klysta, nusidėjėlis ar šventasis, mylėkite juos vis vien. Jei nemylite, tuomet melskite Dievą jums padėti, nes Dievas pamilo nusidėjėlį. O jumyse yra Dievo prigimtis. Jei žmogus klysta, vis tiek jį mylėkite. Nedalyvaukite jo nuodėmėse. Suprantate? Nedalyvaukite jo nuodėmėse. Bet švelniai, ne piktai ir priekaištaudami, o švelniai papasakokite jam apie Gyvenimo viltį, glūdinčią jumyse, Šventąja Dvasia per Jėzų Kristų atvertą jums.

Tu paimki Jėzaus Vardą,
Vaike sielvarto, vargų;
Jis paguos tave ir linksmis,
O, imk tu Jį, (nagi, nepamiršk), kur tik eini.

⁶³³ O, brangus tas Vardas! O, mes turime Jo Vardą. Mes pašaukti Jo Vardu.

Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje;
O brangus, nuostabus Vardas!
Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje.

⁶³⁴ Dabar išduosiu jums nedidelę paslaptį, kol vėl jus susitiksiu. Atminkite šitai, kol stovime. Atminkite šitai.

Klaupiamės prie Jėzaus kojų,
Garbiname Vardą Jo,
Jį Karaliūm vainikuosim, mes Jį vainikuosim,
Kai kelionė pasibaigs.

O brangus Vardas, brangus Vardas, nuostabus!
Viltis . . .

⁶³⁵ Kas? Trejopas apreiškimas! Dangaus viltis ir džiaugsmas,
apreikšti Jame!

O brangus Vardas, brangus Vardas, nuostabus!
Viltis žemėje ir džiaugsmas . . .

⁶³⁶ Kas? Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje,—viskas parodyta
Kristuje. Dievas, Bažnyčia, visa kita yra parodyta Kristuje.
Biblija yra Kristus. Biblija yra parašytas Žodis. Kuris, Jis yra
Žodis. Jo pasireiškimas yra įrodymas Gyvybės, įeinančios į
Žodžio kūną, kad Jį apreikštų. Ak, argi tai nenuostabu!

Tu paimki Jėzaus Vardą . . .

Dabar atidžiai įsiklausykite.

Jis tau skydas (neužmirškite šito) . . . klastos;
Jei tave apsups pa- . . .

Ką privalote daryti?

Maldoje tark Vardą Jo.

O brangus Vardas, brangus Vardas, nuostabus!
Nuostabus!
Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje;
O brangus Vardas, brangus Vardas, nuostabus!
Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje.

⁶³⁷ Nežinodami . . . Žinoma, būdami dvasiški, jūs pastebite
dvasiškus dalykus. Nežinodami šito; Dievas tai žino. Bet jei
jūs atsisuksite ir pažvelgsite į laikrodį,—prie pat taško, dvi
valandos, Antrojo Traukimo pabaiga. Trečiasis Traukimas—čia
pat! Suprantate?

Klaupiamės prie Jėzaus kojų,
Garbiname Vardą Jo,
Jį Karaliūm vainikuosim,
Kai kelionė pasibaigs.

O brangus Vardas . . .

Antrasis Traukimas jau pasireiškė!

Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje;
O brangus, nuostabus Vardas!
Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje.

⁶³⁸ Ar pastebėjote, kad Dvasia tą pačią giesmę paėmė oktava
aukščiau? Kitas Traukimas—čia pat! Amen! M-hm.

Tu paimki Jėzaus Vardą,

Yra vėliau, nei jūs manote!

. . . sielvarto, vargų;
Jis paguos tave ir linksmins,
O, imk tu Jį visur kartu.

O, brangus Vardas, brangus Vardas, nuostabus!
 Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje;
 O brangus, nuostabus Vardas!
 Viltis žemėje ir džiaugsmas . . .

Na, jei užplūsta pagundos, ką jūs darote?

Tu paimki Jėzaus Vardą,
 Jis tau—skydas nuo klastos;
 Jei tave apsups pagundos (tai, kas žlugdo tavo
 tikėjimą),
 Tik atmink: maldoje tark Vardą Jo.

O brangus, nuostabus Vardas!
 Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje;
 O brangus Vardas, brangus Vardas, nuostabus!
 Viltis žemėje ir džiaugsmas Danguje.

639 Dabar visi pagarbiai nulenkime galvas. Dabar paklauskite.
 Jėzaus Vardui lenkdamiesi . . .

640 [Brolis Branhamas niūniuoja kitą *Tu paimki Jėzaus Vardą* eilutę. Vienas brolis pradeda kalbėti kita kalba. Tuščia vieta juostoje. Kitas brolis aiškina—Red.]

641 Dabar, jei suprantate, Viešpaties Dvasia nužengė į surinkimą, nežinomomis kalbomis kalbėjo nesuprantančiam žmogui; tai nesuprasdamas aiškino kitas žmogus. Viešpaties Žodis! Jūs prisiminate, kai artinosi priešas ir jie nežinojo, ką daryti? Viešpaties Dvasia nusileido ant žmogaus ir apreiškė, kas turi būti daroma. O, tai bent!

642 Tiesiog nuolankiai nulenkime galvas. Telaimina jus Dievas.

Kolei susitiksim! Kol susitiksim!
 Kol susitiksim prie Jėzaus kojų;
 Kolei susitiksim!

Gerai, pastoriau.

Dievas su tavim, kol susitiksim.

KRISTUS—ATSKLEISTA DIEVO PASLAPTIS LIT63-0728
(Christ Is The Mystery Of God Revealed)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1963 m. liepos mėn. 28 d., sekmadienį ryte Branhamo bažnyčioje Jeffersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2002 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org